



BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III

111

C

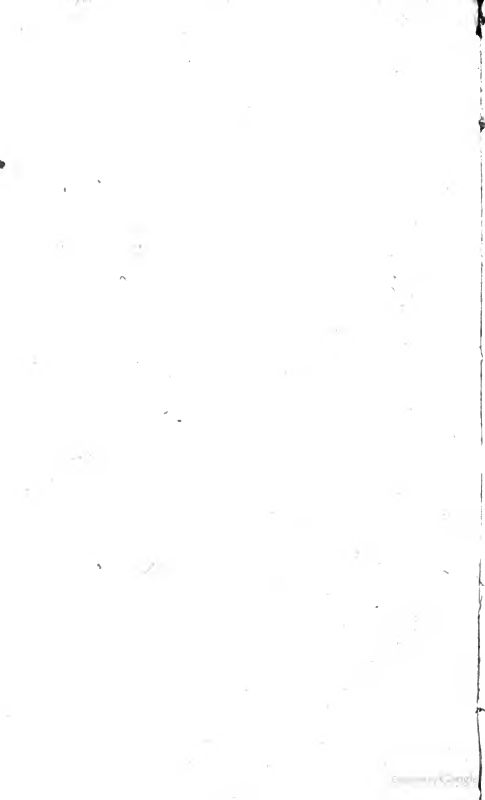
6

NAPOLI

111.
C
6.

82
8.
4A



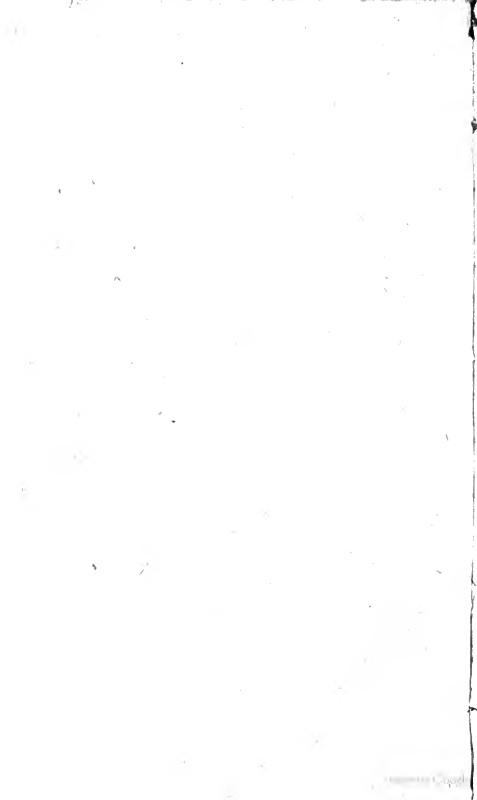


PHOCYLIDIS
PHILOSOPHI ET POETAE APVD MILESIO
QVONDAM CELEBERRIMI
CARMINA
CVM
SELECTIS ADNOTATIONIBVS ALIQVOT
DOCTORVM VIRORVM
GRAECE ET LATINE

NVNC DENV
AD EDITIONES PRAESTANTISSIMAS
RECENSIT
INTERPRETATIONEM LATINAM
EMENDAVIT
NOTASQVE SVAS ADIECIT
M. IOHANN ADAM SCHIER.
FREIBERGENSIS.



LIPSIAE
Sumtibus IOH. GEORG. LOEWIL
M D C C L E



PHOCYLIDIS
PHILOSOPHI ET POETAE APVD MILESIO
QVONDAM CELEBERRIMI
CARMINA
CVM
SELECTIS ADNOTATIONIBVS ALIQVOT
DOCTORVM VIRORVM
GRAECE ET LATINE

NVNC DENV
AD EDITIONES PRAESTANTISSIMAS
RECENSUIT
INTERPRETATIONEM LATINAM
EMENDAVIT
NOTASQVE SVAS ADIECIT
M. IOHANN ADAM SCHIER.
FREIBERGENSIS.



LIPSIAE
Sumtibus IOH. GEORG. LOEWIL.
M D C C L E

1. *Pharmaceutical industry*—United States—History—20th century—Congresses. I. *Pharmaceutical industry*. II. *United States*. III. *History*. IV. *20th century*. V. *Congresses*.

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.



201001

[illegible]

... ..

INCLVTA E
REIPVBLICAE FREIBERGENSIS
SENATV I
AMPLISSIMO



V I R I S
EXCELLENTISSIMIS AMPLISSIMIS
CONSULTISSIMIS AC PRUDENTISSIMIS

D O M I N I S
C O N S V L I B V S
P R A E T O R I B V S

RELIIQVISQUE
SENATORIBVS CLARISSIMIS
PATRIAE PATRIBVS

INDVLGENTISSIMIS
DELICIIIS CIVIVM SUMMIS
LITTERARVM SACRARVM ET
HVMANARVM PATRONIS

NESTOREA AETATE DIGNISSIMIS
MINVTVM HOC AC LEVIDENSE OPVSCVLVM
CVM OMNIGENAE ET PERPETVAE
FELICITATIS VOTO

OFFERT ET CONSECRAT
SEQVE AC SVA STVDIA CLEMENTI
IPSORVM PATROCINIO

DEMISSA PIAQVE MENTE COMMENDAT
IOHANN ADAM SCHIER.



V I R I

EXCELLENTISSIMI, AMPLISSIMI,
CONSULTISSIMI, PRUDENTISSIMIQUE

FAVTORES OMNI CVM CVRA
MIHI COLENDI.



Quoties, quod saepissime facio,
PATRES CONSCRIPTI,
VESTRVM *intueor concili-*
um, non possum non virtutem il-
lam excellentissimam, quae in medio
VESTRVM *residet, et curis consi-*
liisque pro republica feliciter re-
A 3 *genda*

genda grauissimis occupatur, ex merito suspicere et magni facere. Quicunque enim VESTRAM sapientiam, morum sanctitatem, sententiarum dicendarum aequitatem, in custodiendis legibus religionem, in conseruanda ciuium salute sollertiam contemplatur, ille in VESTRVM admirationem raptus, et permagnam VESTRAE ciuitatis felicitatem, et insignem VESTRORVM nominum splendorem, merita laude illico celebrabit. Eadem me causa impulit, vt peruetusti Poetae PHO-CYLIDIS scilicet carmina omnium cum cura a me emendata et recensita decantatissimae VESTRAE humanitati dicarem VESTROQUE commendarem Patrocinio. Nullus dubi-

dubito, quin prono ac beneuolo animo testimonium hocce meae erga vos deuotionis sitis accepturi, utpote qui non tam sanctae Themidis sacra facere, quam Palladi operari soletis. Licet enim, PATRES CONSCRIPTI, concatenatos in tuendo Iustitiae honore sustineatis; tantum tamen erga bonas litteras animis vestris fouetis amorem, ut Musis in incluto VESTRO Gymnasio, sede bonarum artium scientiarumque diuinarum amplissima commorantibus, beneuolum praebeatis hospitium, et, quidquid earundem commoda adiuuare queat, neque sumtibus, neque laboribus parcentes sedulo prouideatis. Quare donec liberaliores flo-

*rebunt artes, VESTRA etiam gloria, PATRES CONSCRIPTI, vi-
rebit: Ego vero praepotentem ac
immortalem Deum indefessis im-
ploro precibus, ut salutaria con-
silia VESTRA quibus inclutae per-
que orbem celebratissimae urbis
Freibergae gloriam magis magis-
que adaugere et bonarum artium
studia adiuuare et promouere sole-
tis, perpetuo secundet, VESTRAM-
QUE, qua fruimini, prosperita-
tem, quam diutissime perennare iu-
beat. Dabam in Vniuersitate
Lipsiensi, Festo S. Michaelis*

A. R. S. M D C C L.



LECTO-



L E C T O R I
G R A E C A R V M L I T T E R A R V M
S T V D I O S O

S. P. D.

IOHANN ADAM SCHIER.



Quinque effluxerunt menses, *Lector*
Humanissime, ex quo *Pythagorae*
aurea carmina cum animadversio-
nibus aliquot doctorum virorum
et quibusdam nostris publicauimus. Quae
cum non maligne excepta esse a Graecarum
Litterarum studiosis intelligamus, audemus
in praesenti *Phocylidis* carmina similiter of-
ferre. Fuit *Phocylides* Poeta *Γυμνόγεαφος*,
de quo licet multa a Veteribus fiat mentio,
vt ab *Isocrate*, *Dione Chrysostomo*, *Athenaco*,
Eusebio, *Iohanne Stobaeo*, *Suida* aliisque: citen-
turque passim apud Auctores eius senten-
tiae, tanquam *Apollinis* alicuius oracula:
perpauca tamen de eo scripta extant. Nam
vt de eius morte nihil habemus; sic quo
tempore natus sit, quibus parentibus ortus,
A 5 quod

P R A E F A T I O.

quod vitae institutum secutus, quotō aetatis anno vitae munere defunctus: nusquam, quod quidem legere meminerimus, scriptum est. Pauca tantum quaedam de eius patria, et tempore quo floruerit, tradita sunt, eaque non admodum inter se constantia. Nam cum *Milesium* fuisse, ex *Suida* & *Stephano* liquet. Floruisse porro *Phocylidem*, *Suidas* scribit, eodem tempore, quo *Theognidem*, Olympiade quinquagesima nona: *Eusebius* autem Olympiade sexagesima. Ad scripta *Phocylidis* quod attinet, nihil eorum extat, quod ad nos pervenerit, praeter *Ποίημα Νεθетικόν*, quamvis scripserit alia multa, inter quae sunt, teste *Suida*, *ἔπη* et *ἐλέγεια*. Hoc *ποίημα Νεθетικόν* seu *Carmen admonitorium* maximi fecimus semper, istudque adeo prae ceteris dignum censuimus, quod non modo studiosa iuventus; verum etiam aetas omnis studiosissime expeteret, nec vnquam de manibus deponeret. Neque id iniuria, propterea quod, praestantissimo *Barthio* iudice, elegantia, cultu orationis numerorumque aptitudine nulli optimorum vatum concedit, sententiarum vero sanctimonia omnes antecedit. Hinc etiam varias multis in locis et diuersis temporibus editiones *Phocylidis* licet conspiceret. Quae autem cum vetustate temporis ita distractae sint, ut in bibliopoliis frustra quaerantur; non male studium nos esse, tempusque collocaturos existi-

P R A E F A T I O.

existimabamus, si eius recensendi, illustran-
 dique laborem nobis ipsi imponeremus,
 eumque in studiosae iuventutis gratiam
 euulgaremus. Ne autem sis nescius, *Lector*
Amantissime, quid in hac nostra editione sit
 praestitum, paucis rem habe. Primum
 Graeca ut quam emendatissime ederentur,
 nulli pepercimus operae. Inde praestantis-
 simas circumspeximus editiones, quae pro-
 dierunt ex officinis *Aldina*, *Iuntina*, *Stephani-*
ana, *Grypbiana*, *Plantiniana*, *Commeliana*, *Operi-*
niana, *Frobeniana*, *Wecheliana* etc. easque con-
 tulimus studiose. Secundo in Latina inter-
 pretatione multa fecimus meliora. Tertio
 varias Lectiones, quas *Henricus Stephanus*,
Fridericus Sylburgius et *Iacobus Læti*, trium-
 uiri omni laude maiores, collegerunt, in cal-
 ce cuiusque paginae adiecimus. Quarto,
 ut editionem nostram luculentiorum redde-
 remus, selectas aliquot doctorum virorum
 observationes addidimus. Debet autem, ne
 et hoc nesciat, *Lector*, Observationes istas
 viris in antiquis litteris exercitatissimis et
 plane summis, *Friderico Sylburgio*, *Mich. Ne-*
andro, *Vito Amerbachio* et *Ioh. Alberto Fabricio*,
 quibus et quasdam de nostro adiunximus.
 Quinto etiam circa editiones haud infima
 laboris nostri cura versata est, ut quam ple-
 nissimam et accuratissimam earum historiam
Lectori exhiberemus, non e catalogis vndi-
 que et oscitanter corrasam, sed quantum
 fieri

PRAEFATIO.

fieri potuit, inspectis et euolutis libris ipsis et haud negligenter consideratis, contextam ac concinnatam. Denique duplicem indicem, alterum vocum, alterum auctorum in libello adductorum adposuimus.

Qualiacunque autem sint, quae praestiterimus, vehementer optamus, ut multum utilitatis exinde redundet ad iuventutem Graecis litteris operantem. Cui voto nostro ardentissimo si Deus annuerit, satis amplum praemium laboris nostri tulisse nos existimabimus. Vale, et, εὖ ἂν ὁ κύριος θελήσῃ intra paucos menses *Bionem* et *Moschum* a nobis expecta. Scripsi in Vniuersitate Lipsiensi,
d. XXX. Sept. M D CCL.



INDEX



I N D E X

EDITIONVM PRAECIPVARVM PHOCYLIDIS CARMINVM a)



Venetis in 4 apud ALDVM MANVTIVM, 1494
 Romanum, Graece et Latine cum
 CONSTANTINI LASCARIS b)
 aliisque quibusdam opusculis. Me-
 minit huius sine dubio omnium primae et raris-
 simae editionis *Mich. Maittaire* Annal. Typogr.
 T. I

a) Equidem praestantissimi viri *Ioh. Alb. Fabricius* in
 Biblioth. Graec. Libr. II, c. XI, p. m. 444 seq. et
Mich. Maittaire Annal. Typogr. T. V, P. II, p. 143
 varias Phocylidis retulerunt editiones. Cum au-
 tem permultas ab ipsis omittas esse intellexerimus,
 nos omnem curam diligentiamque adhibuimus, quo
 longe pleniorum adcuratiorumque Editionum Pho-
 cylidis indicem conficeremus.

b) CONSTANTINI LASCARIS, cuius Graecos inter
 exules, qui Graecās litteras Seculo a nato Christo de-
 cimo quinto in Italia restaurarunt, immortale no-
 men

T. I p. 577, itemque S. V. *Christian. Frider. Boernerus* de doctis hominibus Graecis Litterarum Graecarum in Italia instauratoribus Libro p. 1 6 seq.

1495 *Venetis* in fol. apud *Aldum Manutium*, Graece. In hac editione, quam *Aldus Guarino Veronensi* dedi-

men est, *elogium* conscripfit *HIERONYMVS RAGUSA*, *Siculus Motycensis*, Soc. I., de quo videri potest *ANTONINVS MONGITORIVS* *Biblioth. Siculae* T. II, p. 284. Praemisit illud suis *Siculorum, qui veterum memoria literis floruerunt, elogiis*, *Lugduni* primum, anno MDCXC editis, et in *The-sauri Antiquitatum et Histor. Siciliae* Vol. XIV re-cusis, quippe quibus ipsius *CONSTANTINI de Scriptoribus Graecis, pueria Siculis*, inseruit commen-tationem. Auctior istius *Ragusae* libri editio, sub titulo: *Siciliae Bibliothecae veteris*, prodiit *Romae* MDCC. Copiosius quidem *Constantini Lascaaris* vitam exposuit, in memorandis eius laudibus ni-mius fere, ac prodigus, *PLACIDVS REYNA* in ur-bis *Messanae notitia historica*, quam *Italico* idiomate scripsit ediditque *Messanae* 1658 et 1668, quaeque ab illustri *Cancellario de MOSHEIM* Latine con-uerfa, notisque locupletata, paulo ante laudati *The-sauri* Vol. IX inserta est, P. II, p. 22 seq. item conf. de eo *Perr. Bayle* in *Diction. Histor. et Crit.* T. III, p. m. 56 *Iosephus Anton Saxius* in *Historia typographico Litteraria Mediolanensi* p. 157. S. V. *Christian. Fridericus Boernerus* de doctis hominibus Graecis Litterarum Graecarum in Italia instauratori-bus, p. 170 seq. *Eiusdem* *Diss. de altera migratione litterarum Graecarum e Graecia in Italiam*, *Lip-siae* 1704 habita et *HVMPHREDVS HODIVS*, *Graecae Linguae hodie Professor Regius et Archidia-conus*

dedicauit, leguntur sequentia Opera. THEOCRITI *Eclogae triginta. Genus THEOCRITI et de inuentione Bucolicorum.* CATONIS *Romani sententiae paraeneticae disticha. Sententiae septem sapientum. De inuidia.* THEOGNIDIS *Megarensis Siculi Sententiae Elegiacae. Sententiae monostichi per capita ex variis poetis. Aurea carmina* PYTHAGORAE. PHOCYLIDIS *carmen admonitorium. Carmina Sibyllae Erythrae de Christo Iesu, domino nostro. Differentia vocis. Hesiodi Theogonia. Eiusdem Scutum Herculis. Eiusdem Georgicon Libr. II.* Licet oppido rara sit haec editio, ut omnes Aldinae, attamen mihi tam felici esse contigit, ut tria exemplaria oculis usurpare potuerim. Memoratur in *Catalogo Bibliothecae Publicae Vniuersitatis Lugduno-Batauae* p. 274, item *Biblioth. illustrissimi et Reuerendissimi CAROLAE MAVRITII LE TELLIER, Archiepiscopi Ducis Remen-*

conus Oxoniensis de Graecis illustribus; Linguae Graecae litterarumque humaniorum instauratoribus, eorumque vitis, scriptis et elogiis, qui liber eleganter scriptus, Londini 1742 in 8 prodiit. De cetero clarissimus Iosephus Ant. Saxius l.c. p. 176 ALDUM Graecae suae typographiae a grammaticis CONSTANTINI LASCARIS institutionibus et *Phocylidis nostri carminibus 1494 impressis, exordium duxisse, inde colligit, quod in praefatione ipse, laborum suorum quoddam quasi praeludium illa opuscula esse profiteatur. Michael Maittaire autem in Annal. Typogr. T. I, p. m. 33 seq. Musaei de Herone et Leandro poematione primo, quod Aldus emisit, suorum in typographia laborum specimen vult haberi.*

Remensis &c. p. 393, *Ioh. Alb. Fabricii* Biblioth. Graec. Libr. II, c. 8, p. m. 382 et c. XI, p. 445 (Edit. tertiae) *Mich. Maillaire* Annal. Typogr. T. I, p. 91.

... *Florentiae* in fol. maiusculis litteris, sine temporis indicio, sed eodem, ut opinatur *Michael Maillaire*, aut forsitan praecedente anno. Haec editio cum *Aldina* modo memorata omnino convenit. Conf. *Mich. Maillaire* Annal. Typogr. T. II, P. I, p. m. 356.

1507 *Parisiis* in 4 curante *Francisco Tiffardo*, apud *Guil. Gurmontium* prodiit hoc titulo: *In hoc volumine contenta: Alphabetum Graecum, Regulae pronuntiandi Graecum. Sententiae septem Sapientum. Opusculum de invidia. Aurea carmina Pythagorae. Phocylidae Poema admonitorium. Carmina Sibyllae Erythraeae de iudicio Christi venturo. Differentiae vocum succincta tractatio.* Meminit huius editionis, quam frustra in Catalogis praestantissimarum bibliothecarum inquisivi *André Cheuillier*, Docteur et Bibliothecaire de Sorbone dans *L'origine de l'imprimerie de Paris Dissertation Historique et Critique*, p. 249 item *Mich. Maillaire* Annal. Typogr. T. V, P. I, p. m. 442.

1512 *Parisiis* in 8 curante *Hieronymo Aleandro b)* conf.

c) De *Hieronymo Aleandro*, qui primum Professor Graecarum litterarum *Parisiis*, deinde Episcopus *Brundisinus* et tandem S. R. E. Cardinalis factus est et *Romae* tabe extinctus obiit d. 19 Dec. natali suo 1542, aetat. 62, conf. *Pauli Iovii* Elogia virorum litteris illustrium, p. 181 seq. *Pauli Freheri* Thea-

conf. *André Cheuillier* l. c. p. 251 et 253 et *Mich. Maittaire* Annal. Typogr. T. V, P. I, p. m. 442.

Venetis in 4 apud *Aldum Manutium*, vna cum 1512
Constantini Lascaris de octo partibus Orationis
 Libr. III, item *Cebetis* tabula, *Pythagorae* aureis
 carminibus et aliis opusculis. Conf. *Mich. Mait-*
taire Annal. Typogr. T. II, P. I, p. 240, S. V.
Christian. Frider. Boerner Liber de doctis homi-
 nibus Graecis, Litterarum Graecarum in Italia
 instauratoribus p. 177; *Catalogus Biblioth. Bü-*
naianae, T. I, p. 81.

Florentiae in 4 Opera et sumtū *Philippi Iuntae*, 1515
 cum *Constantini Lascaris* Grammaticae Libris tri-
 bus, 1) de octo partibus orationis, 2) de con-
 structione, 3) de nomine ac verbo, itemque de
 pronomine, quoad omnem dialectum, vsumque
 poeticum libello: quibus alia quoque nonnulla
 addita sunt opuscula. Graece cum interpreta-
 tione Latina omnia haec impressa sunt. Hanc
 raram *Iuntinam* editionem apud S. V. *Christian.*
Frider. Boernerum, sacrarum litterarum in Vni-
 uersitate Lipsiensi primum hodie doctorem
 nobis videre licuit, cuius praestantissima biblio-
 theca editionibus *Aldinis*, *Iuntinis*, *Stephanis* nulli
 in rota Germania concedit.

Argentorati in 4 *Ioh. Knobloch* formulis excu- 1515
 sit (excudit) hoc titulo: In hoc opere continen-
 tur:

Theatrum virorum eruditione clarorum P. I, p. 29,
Perr. Bayle Diction. Histor. et Critic. T. I, p. m.
 153 (Edit. Germ.) *Iani Nicii Erythraee* Pinaco-
 thec. imaginum illustrium P. I, p. 45.

tur: Hesiodi Ascræi duo Libri Georgicon *ἔργα καὶ ἡμέραι*; id est, Opera et dies, saluberrimis pleni doctrinis. Catonis Romani moralia instituta. Tabula Ceбетis Thebani miro ingenio, qua ad virtutem pergas, viam insinuans, et alia quaedam. Neque in titulo, neque in calce annus editionis expressus est, in celeb. *Maittre* autem Annal. Typogr. T. II, P. I, p. m. 270 annus 1515 designatus est. Hanc editionem infrequentem paucissimisque notam nos ipsi possidemus.

- 1519 *Hagenouae* in 4 ex Academia *Thomae Anshelmi* Graece et Latine. Cura *Ioh. Setzeri*, Lauchensis iuuenis. Huius editionis non adeo obuiæ mentionem faciunt *Thomas Hyde* Catalog. impressorum librorum Bibliothecae Bodleianae in Academia Oxoniensi, p. m. 55. (Edit. prioris) *Ioh. Alb. Fabricius* Biblioth. Graec. L. II, c. XI, p. m. 444. *S. R. Christianus Frid. Wilischius*, Eccles. Freiberg. hodie Pastor Primarius et Superintendens longe celeberrimus in Indice Bibliothecae, quae in vsum illustris Gymnasii Fridericiani Altenburgi augefcit, p. 149; *Catalog. Bibliothecae Bünauianae*, T. I, p. 81. Neque in rubro, neque in calce annus editionis indicatus est; sed in doctissimi *Carol. Christian. Hirschii* Librorum ab anno vsque ad annum L Seculi XVI typis exscriptorum Milen. II, p. 15. annus 1519 positus est.

- 1521 *Basileae* in 8 apud *Ioh. Frobenium*, d) cum
Aesopi
 a) *Ioh. Frobenius*, Hamelburg. Francus, fuit Typographus Basileensis eruditissimus et diligentissimus,
 obiit

Aesopi Fabulis et Scriptoribus aliquot Gnomicis.
Conf. *Mich. Maithaire Annal. Typogr. T. V,*
P. I, p. 11.

Venetis in 4 apud Melch. Sess et Petr. de Ra-1521
uan. conf. Mich. Maithaire Annal. Typogr. T. V,
P. II, p. 7.

Augustae Vindelicorum in 8 per Simbertum Ruff, 1523
expensis D. *Sigm. Grim. Conf. Caroli Christian.*
Hirschii Librorum et anno I vsque ad annum L
Seculi XVI, typis exscriptorum Millen. III, p. 26.

Parisis in 8 apud Christian. Wechelum, Graece 1539
et Latine. Vid. *Mich. Maithaire Annal. Typogr.*
T. III, P. I, p. 306 et T. V, P. II, p. 143.

Argentorati in 8 vna cum Pythagorae aureis 1539
carminibus ex recensione *Viti Amerbachii c).*
Quae editio frequenter recusa fuit vt *Lugduni*
1556 in 8 apud *Ioh. Tornaesium et Guil. Gazeium,*
Argentorat. 1545, apud Crotonem Mylium et
ibid. 1561, et 1565 in 8 Lipsiae 1572, 1576,
B 2 1578.

obiit 1527. Ab *Erasmio Rotterodamo* laborum fo-
cio impense laudatur Libr. II, Epist. I et 13. Gene-
rum *Nic. Episcopium*, et filium *Hieronymum Fröbe-*
nium Typographos celebres habuit. Vitam eius
expofuerunt *Henr. Pantaleon* Protopogr. P. III, et
Melch. Adami in *Vitis Germanorum Philosopho-*
rum p. m. 63.

- e) De *Vito Amerbachio*, Philosopho quondam in Vni-
uerfitate Ingolftadienfi celeberrimo, vid. *Henr.*
Pantaleonis, *Physici Basileensis* Protopogr. P. III,
p. 321, *Theiffier* Eloges T. I, *Iac. Aug. Thuan* Hi-
stor. fui Temporis Libr. XIX, *Gerardi de Srocken*
Thuanum Enucleat. P. II, p. 275.

- 1578, 1580, 1594, 1603, 1622 in 8 *Wittebergae* 1599 in 8. Conf. *Thomae Heyde* Catalog. Biblioth. Bodleianae p. m. 55. *Franc. Barberini*, S. R. E. Cardinalis Biblioth. T. II, p. 205, *Becmanni* Catalog. Biblioth. Vniuers. Francofurtanae p. 354, *Catalog. Bibliothecae Reimannianae* p. 441, *Georg. Draudii* Biblioth. Class. p. 1574, *Mich. Maillaire* Annal. Typogr. T. III, P. II, p. 683 et T. V, P. II, p. 140, *Ioh. Alb. Fabricius* Biblioth. Graec. Libr. II, c. XI, p. m. 444; *Carol. Christian. Hirschius* Librorum ab anno I usque ad annum L Seculi XVI typis exscriptorum Millen. IV p. 73.
- 1540 *Florentiae* in 8 apud *Benedictum Iuntam*, vna cum *Hesiodo*, *Theognide* etc. Huius rarissimae editionis, quam in instructissimis etiam Bibliothecis frustra quaesiuimus meminit *Mich. Maillaire* Annal. Typogr. V, P. I, p. 482.
- 1543 *Venetis* in 8 ex officina *Farrea* prodiit hoc titulo: *Hesiodi Opera et Dies, et Theogonia et Clypeus, Theognidis Sententiae, Sibyllae Carmina de Christo, quorum mentionem facit EVSEBIUS et AVGVSTINVS, Musaei Opusculum de Herone et Leandro, Orphei Argonautica, Phocylidis* etc. Graece.
- 1544 *Parisis* in 4. Conf. *Thomae Hyde* Catalog. Bibliothecae Bodleianae p. m. 55.
- 1547 *Antwerpiae* in 8, Typis *Ioh. Graphaei*. Vid. *Mich. Maillaire* Annal. Typogr. T. III, P. I, p. 401, et T. V, P. I, p. 312.

Basi.

Basileae in 8, ex officina *Iob. Operini f*), vna 1547
cum *Constantini Lascares* Byzantini, de octo par-
tibus orationis Libris III. Vid. *Thomae Hyde*
Catalog. Biblioth. Bodleianae p. m. 55, et *Mich.*
Maittaire Annal. Typogr. T. V, P. II, p. 7. Car.
Christian. Hirschii librorum ab anno I usque ad
annum L Seculi XVI typis exscriptorum Millen.
IV, p. 77. Extat haec editio in Bibliotheca Se-
natus Reipublicae Lipsiensis Magnifici, ex qua,
permittente illustri *Masconio*, mecum communi-
cata fuit.

Francofurti in 12 apud *Petrum Brubachium*, 1549
Typographum, Graece, cum *Hesiodi* "Εργ. καὶ
ἡμέρ. item *Theognide* et *Pythagorae* aureis carmi-
nibus. Editionem hanc oculis vsurpauimus. Adest
in Bibliotheca publica Senatus Lipsiensis Magnifi-
ci. Conf. et *Biblioth. Vffenbach. T. I, p. 689.*

Leidae in 16. vid. *Franc. Barberini S. R. E. Cardi* 1549
nalis *Biblioth. T. II, p. 205.*

Basileae in 8 apud *Iob. Operinum*, in *Ioachimi Ca-* 1551
merarii g) *Libello Scholastico*, quo continentur:

B 3

Theo-

f) *Iob. Operinus*, vero nomine *Herbst*, *Basil. Med.*
et *Philologus* doctissimus *Professor Graecae Lin-*
guae, post *Typographus* obiit 1568. vid. de eo
Henr. Pantaleonis *Prosopogr. P. III, Melch. Adami*
Vitas Germanorum Philosophorum p. m. 242 seq.
Iac. August. Thuan *Histor. sui temporis Libr.*
XLIII et Gerardi de Stoekken Thuanum enucleat.
P. II, 172.

g) *Ioach. Camerarius* *Bamberg. Norimbergae, Tu-*
bingae et Lipsiae docuit, vir animi et corporis digni-
tate,

Theognidis Praecepta, Pythagorae aurea carmina, Phocylidis carmina, Solonis, Tyrtaei, Simonidis et Callimachi quaedam carmina. Graece. Quae editio ibidem 1555. in 8 recusa fuit. vid. *Illustrissimi et Reuerendissimi Caroli Mauricii le Tellier, Archiepiscopi Ducis Remensis Bibliotheca* p. 396; *Catalogus Bibliothecae publicae Uniuers. Lugduno-Batav.* p. 247 et *loh. Alb. Fabricii Biblioth.* Graec. Libr. II, c. XI, p. m. 441.

1553 *Parisis* in 4 apud *Guil. Morellum* b). vid. *Mich. Maittaire Annales Typogr. T. V. P. II*, p. 442.

1553 *Parisis* in 4, apud *Adrianum Turnebum* i), typis

tate praestans mort. 1574. Vitam eius descripserunt *Thuanus* Libr. 59. *GERARDVS DE STOEKKEN Thuan. Enucleat. P. II, p. 138. Henr. Pantaleon.* in *Prosopogr. P. III, Melch. Adami* in *vitis German. Philos.* p. m. 258. et *Clarmundus* in *vitis clarorum virorum* P. VI.

b) *Guil. Morellus*, *Tilianus Gallus*, Graece doctissimus, ab *Adriano Turnebo*, Successor in *Typographia Regis Galliae* denominatus obiit 1564. Eius vitam *Thuanus* more suo paucis descriptam inseruit *Historiae suae* Libr. XXXVI, et *Gerard. de Stoeckken* *Thuan. Enucleat. P. II. p. 100.*

i) *Adrian Turnebus*, *Andelia-Rotomagensis*, singulare sui seculi decus Polyhistor Magnus, Typographus et Professor Regius m. 1565 conf. de eo *Thuanus* L. 38. p. 714. *Gerard de Stoecken* *Thuan. Enucleat. P. II. p. 2. seq. Scacuolae Sammarthani* *Elogia Gallorum* Libr. II, p. m. 83 seq. (Edit. Heumannii) *Blunzii* *Censura* p. 689 seq. *Clarmundus* *Vitarum* P. I, c. 22. *Georg. Matth. Koenigii* *Biblioth. Vet. et Nou.* p. 821. *P. Nicrons* pour servir a l'histoire des

typis regiis cum Theognidis et 15 aliorum poetarum antiquissimorum sententiis. Graece et Latine, vid. *Mich. Maittaire Annales* Typogr. T. III, P. II, p. 442 et T. V, P. I, p. 442 *Bibliothec. Heinsiana* P. II, p. 73, n. 53, et p. 75, n. 95. *Bibliothec. Moetjens* p. 310.

Venetis in 8 apud Paulum Manutium, Aldi filium 1557 cum Constantini Lascaris Grammatica, aliisque Opusculis. Hanc editionem quantacunque diligentia quaesitam, nobis videre non licuit. Meminit illius *Mich. Maittaire Annal. Typogr. T. III, P. II, p. 701.*

Basileae in 4 Graece et Latine cum aliis Scripto 1559 ribus Gnomonicis Graecis, ex recensione *Mich. Neandri* k).

Basileae in 8 Graece et Latine cum aliis Poetis 1561 Graecis, ex recensione *Iacobi Hertelii*, Curiensis. In hac collectione praeter *Theognidem* cum versio-

B 4

ne

des hommes illustres dans la republique des lettres, T. XXXIX. p. 334.

- k) de *Vita Mich. Neandri*, Sorau. Lusati, Northusinae inde Ilfeldensis Scholae Rectoris celeberrimi vid. *Theissier* Addit. aux Eloges des H. S. par Mr. de Thou. T. III. p. 198 seq. *Melch. Adam* Vitas German. Philosoph. p. 395 seq. *Guil. Buddei* Thanatologiam cum Scriptoribus Rerum German. Leukfeldi et Heineccianis editam ad annum 1595. *Clarmundi* vitas clarorum virorum Germanice editas P. VI, p. 22. *Iac. Aug. Touani* Histor. Sui Temporis Libr. CXIII. et *Gerardi de Stocken* Thuan. Enucleat. P. II, p. 213 seq.

ne *Eliae Vineti* l) et notis *Phocylidemque* continentur: *Pythagorae* aurea carmina, Fragmenta ex elegiis *Solonis*, *Tyrtaei*, *Naumachii*, *Callimachi*, *Mimnermi*, *Eveni*, *Rhiani*, *Eratoſthenis*, *Panyafidis*, *Lini*, *Menecratis*, *Posidippi*, *Metrodori*, *Simonidis* ſententiae. Hanc *Hertelii* collectionem Poetarum Graecorum integram Graece et Latine recudit *Ioh. Crispinus* m) *Geneuae* 1569 et 1584 in 12. Repetita quoque fuit *Lipsiae* 1576 in 8 apud *Ioh. Rhambam*, 1591, 1600 et 1613 in 8 typis *Lambergianis*, 1664, *Helmſtadii* in 8, 1692. *Wratſlaviae* in 8, typis *Joh. Rudolph. Leonis*. Confer. *Franc. Barberini* Biblioth. T. II, p. 20; *Joh. Alb. Fabricius* Biblioth. Graec. Libr. II, c. XL. p. m. 448; *Catalogus Biblioth. Reimannianae* p. 441; *Biblioth. Vilenbrouckiana* P. III, p. 174.

Niffae

- l) *Elias Vincius*, apud *Santones* in agro *Barbezienſi* natus, fuit Profeſſor humaniorum litterarum *Burdigalenſis*, poſt *Coninbricenſis*, obiit 1587. Copioſius de eo diſſerunt *P. Niceron* *Memoires pour ſervir a l'hiſtoire des hommes illuſtres dans republique des Lettres* T. XXX, p. 222 ſeq. *Scaeuola Samarthanus* *Elog. Gallorum* Libr. III, p. m. 175, *Iac. Aug. Thuanus* *Hiſtor. Sui temporis* Libr. LXXXVIII, *Grardus de Stockken* *Thuan. Enucleat.* P. II, p. 62.
- m) *Ioh. Crispinus*, *Atrebas*, ſtudiorum tirocinia iecit *Louanii*, ubi per quinque fere annos *Guil. Mudaenum* alioſque audiuit. Vixit deinde in *Galliis*, profeſſione typographicae ac litterariae exercitationis clarus. Obiit *Geneuae* 1572 morbo peſtilentiali. conf. de eo *Valerii Andreae* *Biblioth. Belgica* pag. 487; *Franc. Suerſii* *Athen. Belgic.* p. 415; *Petr. Bayle* *Diction. Hiſtor. et Critic.* T. II, p. m. 239.

Nissae in 8, interprete *Stephano Rigelio*. vid. 1561
Job Alb. Fabricii Biblioth. Graec. Libr. II, c. XI,
 p. m. 444; *Becmanni* Biblioth. Vniuers. Francof.
 P. 354.

Parisiis in fol. inter Poetas Graecos principes 1574
Henrici Stephani n) typis maioribus et luculentis-
 simis. Hanc fere editionem postea secuti sunt,
 qui *Phocylidis* nostri carmina emendatissima publi-
 co dare voluerunt. Nos duo exemplaria *Stepha-*
niana, vnum ex Bibliotheca Paulina, alterum ex
 Bibliotheca Senatoria Lips. ad manus habuimus.

B 5

Pari-

n) *Henricus Stephanus*, *Roberti* filius, princeps sui
 seculi extitit *Parisiensium* typographorum, ab Apo-
 logiam autem pro *Herodoto* aufugere coactus, *Pari-*
siis in effigie igne multatus fuit. Inde *Geneuae* Ty-
 pographus *Fuggerianus* factus. Obiit *Lugduni*, quo
 se septuagenarius contulerat 1598. Socer fuit *Isaaci*
Casauboni. Conf. de eo *Iac. Aug. Thuan.* Histor. Libr.
 CX; *Scaeuolae Samaritani* Elogia Gallorum, Libr.
 IV, p. m. 240; *Iob. Conrad. Zeltneri* Centur. erudi-
 torum Correctorum p. 515 seq. *Cornel. Tollius* de
 infelicitate Litteratorum; *P. Nicerons* *Memoires*
 pour servir a l'histoire des hommes illustres dans re-
 publique des Lettres, T. XXXV, p. 270 seq. *Clar-*
mundus ille *Ψευδώνυμος* in *Vitis clarorum virorum*
 P. VIII, p. 68 seq. et qui primo loco nominandi fuis-
 sent, *Theodorus Ianfonius ab Almeloucen*, et *Mi-*
chael Maittaire, qui duo viri doctissimi singularibus
 libris Historiam Stephanorum exposuere. De *Ste-*
phanorum vero officinis typographicis legi meretur
Burch. Gottbelf. Struuii Diss. de typographia, quae
 vltimum constituit caput Introductionis in *Rem*
Litterariam, §. XXI, p. 560 seq.

- 1574 *Parisis* in 4. cum Hesiodi *Ἔργα καὶ ἡμέρ.* Gallico Carmine per *Ianum Antonium Bayssium* o); item aureis *Pythagorae* carminibus sententiisque *Phocylidis* et *Naumachii*. Editio haec extra Galliam rarissima est. Recensetur in *Ioh. Alb. Fabricii* Biblioth. Graec. Libr. II, c. 8, p. m. 385.
- 1577 *Lipsiae* in 4 mai. in *Mich. Neandri* Opere aureo et Scholastico p). Graece et Latine cum Notis.
- 1577 *Antwerpiae* in 8. apud *Christoph. Plantinum* q) Graece et Latine cum Theognidis sententiis, *Pythagorae* aureis carminibus etc. Memoratur haec editio in Catalogo alias adcuratissimo *Bibliothecae Heinsianae* P. II, p. 105; n. 317.
- 1584 *Parisis* in 4 ex Typographia *Stephani Prevostii* edi-

o) de *Bayso* conf. *Scaeuolae Samaritani* Elogia Gallorum Libr. I, p. m. 23. et *Marc. Anon. Muretum* Libr. III, Epist. 47, vbi cum vocat sui Seculi *Hesiodum*, Homero Gallico, i. e. *Ronsardq* supparem.

p) Quae in hoc volumine bipartito exstant Graece et Latine, editoris Scholiis illustrata, scripta, recenset praestantissimus *Fabricius* in Biblioth. Graec. T. XIII, p. 471. De raritate autem Operis in Auctione *Pataviana* p. 284 pro XV florenis et amplius diuenditi vid. *Ioh. Ludou. Bünnemanni* Catalogum librorum impressorum rarissimorum, p. 101. Hic *Lipsiae* tam care non venditur. Nos possidemus exemplar, quod pro viginti grossis in auctione emimus.

q) *Christoph. Plantinus*, Turon. Gallus, fuit Typographus Regis Hispan. Antwerpensis, vir doctissimus et Mathematicus insignis, obiit 1598. Conf. de eo *Iac. Aug. Thau.* Histor. L. XCVI; *Gerard de Staecken Thuan.* Enucleat. P. II. p. 52. *Aub. Miraes* Elog. Belg. *Paul. Freberus* in Theatr. P. IV, p. 1482.

Beau, Graece. conf. *Mich. Maittaire Annal. Typogr.* T. III, P. II. p. 790 et T. V, P. II, p. 143.

Franequerae in 8 cum THEOGNIDIS *Megaren.* 1589
sis sententiis etc. interprete *Petrejo Tiara r*). Te-
ste Georg. Draudio editio haec ibidem 1590 recusa
 fuit. vid. *Ioh. Alb. Fabricii Biblioth. Graec. Libr.*
 II, c. XI, p. m. 441. et *Georg. Draudii Biblioth.*
Class. p. 1574.

Francof. ad Moenum in 8 cum Theognide, Py- 1591
 thagore, Solone aliisque Γνωμολογισ. Opera
Friderici Sylburgii s). Quae editio licet saepius
 multis in locis et diuersis temporibus repetita fue-
 rit, inuentu tamen perdifficilis est. Mihi tam fe-
 lici esse contigit, vt duas Sylburgianas oculis vsur-
 pare potuerim editiones, quas perillustris Procon-
 sul

r) *Petreius Tiara* Philosophus et Medicus insignis na-
 tus est d. XV Iulii 1514 Worcomii in Frisia. Litte-
 ras Graecas in Duacena primum ac Louaniensi, de-
 inde in Lugduno-Bataua, tandem Frisiorum Frane-
 querana Academia vsque ad extremum vitae profes-
 sus est. Obiit Franequerae 1588. Conf. de eo *Pauli*
Freberi Theatr. P. IV, p. 1480; *Valerii Andreae Bi-*
blioth. Belg. p. 718 seq. *Franc. Swertii Athen.*
Belg. p. 597. *Melch. Adami Vitas German. Philo-*
soph. p. m. 340.

s) FRIDERICVS SYLBURGIVS *Westeranus*, in
 Schola Leihensi, inde Neuhusino Gymnasio docuit,
 tandem *Wechelinae* et *Commelinae* typographiae in-
 seruiit, obiit Heidelbergae d. 26 Febr. 1596. Conf.
Thuanus Histor. Libr. CXVII, *Gerard. de Sjoekken*
Thuan. Enucleat. P. II, p. 84, *Melch. Adami Vit.*
German. Philosoph. p. m. 416, *Clarmundus Vit.*
Clarorum virorum P. I, n. II, *Paul. Freberus Theatr.*

ful *Ioh. Iacobus Mascouius* ex instructissima Bibliotheca Senatus Lipsiensis Magnifici, tam elegantia, quam numero Codicum MSS. et impressorum vere admiranda, lubentissime mihi porrexit. Cui primo meo et magno Maecenati, propter singularem benevolentiam publicas hasce grates iterum rependo, et longam felicemq; vitam ad vltius Republicae Lipsiensis et totius ciuitatis eruditae commodum, ex animo comprecor et exopto. Recusa autem fuit 1596 et 1597, *Heidelbergae* in 8, apud *Hieronymum Commelinum* t), 1603. *Francofurti*, in 8, apud *Ioh. Ros.* 1512, *Geneuae* in 12, apud *Eustatium Vignon.* 1651. *Traiecti ad Rhenum* in 12. apud *Ioh. a Wacsberge* 1659 et 1692, in 12, et nouissime 1746, ibidem in 12. conf. *Catalogus Bibliothecae Uniuerstitatis Lugduno-Batauae* p. 258, *Georgii Draudii* Biblioth. Class. p. 1591, *Ioh. Alb. Fabricii* Biblioth. Graec. Libr. II, c. XI, p. m. 450. *Biblioth. Vffenbach.* T. I, p. 688; *Hamburgenses Relationes* de anno 1748, N. 77, et Praestantissimi *Bidermanni* Noua Acta Scholastica, Vol. I, p. 410.

1600 *Geneuae* in 16, apud *Eustat. Vignon* cum aliis Opusculis prodiit sub titulo: *Vetustissimorum auctorum Georgica, Bucolica et Gnomica Poemata*, quae supersunt, Graece, Latina versione et annotatione

- 2) *Hieronymus Commelinus*, Santandreas Gallus, Typographus Geneuensis, post Heidelbergensis eruditissimus, Graecos potissimum auctores typis suis euulgauit. vid. *Thuanus* Histor. L. CXIX et *Gerard. de Stoekken* in *Thuan.* Enucleat. P. II, p. 113. *Valer. Andreae* Biblioth. Belg. p. 387. *Georg. Matth. Köni-gii* Biblioth. Vet. et Nou. p. 206.

rationibus illustrata. Accedit huic editioni *Iſaaci Hortiboni* Theocritarum lectionum libellus. Hanc editionem perilluſtris Maſcouius beneuole ex Bibliotheca Senatus Lipſ. mecum communi-
cauit.

Parifis in 4, ex Typographia *Stephani Preuo-ſteau*. Vid. *Mich. Maittaire* Annales Typogr. T. III, P. II, p. m. 841.

Lipſiae in 8, prodiit titulo: *Phocylidis Poema* et Pythagorae aurea carmina, Graece et Latine cum indice Graeco omnium verborum phraſium-que, et altero locorum communium, additis *Ioachimi Camerarii* ſcholiis Graecis et notis *Wolfgangi Seberi* u) Sulani. Vid. *Ioh. Alb. Fabricii* Biblioth. Graec. L. II, c. XI, p. m. 444 ſeq. *Lippenii* Biblioth. realis Philoſ. p. 251, *Catalogus Bibliothecae Reimannianae* p. 439.

Aureliae Allobrogum, i. e. *Geneuae* in fol. apud *Petrum de la Rouiere* in Corpore Poetarum Graecorum veterum Carminis Heroici Scriptorum, cum variantibus Lectionibus et notis marginalibus. Opera et ſtudio *Iacobi Leſtii* w) Manibus
tra-

n) de *Wolfgangi Sebero* vide Ludouici Schul - Hiſtorie P. I, p. 121 ſeq. et *Lucii Biogr. Ephorum Bornenſium*.

w) de *Iacobo Leſtio*, celeberrimo quondam Iureconſulto et Senatore Geneuenſi, qui obiit menſe Auguſti 1611, vid. *P. Niceron* Memoires pour ſervir a l'hiſtoire des hommes illuſtres dans republique des Lettres T. XXX, p. 185 ſeq. *Lud. Moreri* Dictionaire, et *Frid. Iacobi Leichberi* Vit. clariffimorum Ictorum.

tractauit in Bibliotheca Senatus Lipsiens. Magnifici.

1612 *Lugduni* in 12, ex typographia *Iac. Mallet*. Bibliotheca Weidmanniana P. I, p. 36, n. 409.

1613 *Geneuae* in 8, inter *Gnomicos* ibi excusos. *Catalogus Biblioth. Bünauianae*, T. I, p. 81.

1614 *Lipsiae* in 8, cum notis *Ioachimi Camerarii* et
1622 *Wolfgangi Sebsri*. Vid. *Index Biblioth. Franc. Barberini* S. R. E. Cardinalis T. II, p. 205.

1625 *Leidae* in 12, interprete *Iacobo Schegkio*. conf. *Francisci Barberini* Index Biblioth. T. II, p. 205.

1627 *Parisiis* in 8, cum *Theognidis*, *Pythagorae*, *Solonis* aliorumque veterum Poematis Gnomicis, Graece et Latine. Vid. *Biblioth. Vffenbach*. T. I, p. 679.

1628 *Parisiis* in 8 prodiit sub titulo: *Vetustissimorum Poetarum, Hesiodi, Theocriti, Theognidis, Moschi, Musaei, Bionis, Phocylidis* et aliorum Opera Georgica, Bucolica, Gnomica. Graece et Latine. Omnia notis suo loco necessariis illustrata et indicibus locupletata. *Catalog. Bibliothecae Reimannianae* p. 439. *Gribneri* Biblioth. P. I, p. 456, n. 5373.

1635 *Cantabrigiae* in 8, inter *Radulphi Wintertoni* Poetas Graecos minores, quos in adolescentum usum edidit cum Latina versione, p. 446. vid. *Catalogus Bibliothecae Bünauianae* T. I, p. 81.

1652 *Cantabrigiae* in 8, inter laudati *Wintertoni* Gnomicos Scriptores Graecos. vid. *Fabricii* Biblioth. Graec. Libr. II, c. 8, p. m. 384.

1657 *Hildesiae* in 8 cum *Isocratis* orationibus III, item *Plutarcho* de Institutione Puerorum et *Pythagorae* aureis carminibus.
Ienae

Ienae in 8. typis *Caspari Freyschmidii* cum *Iso-* 1656
cratis orationibus tribus ad *Demonicum* ad *Nico-*
clum et *Nicole*, item *Plutarchi* Chaeronci *Padago-*
gia. Quibus accesserunt *Pythagorae* aurea carmi-
na et *Phocylidis* nostri Poema admonitorium cum
versione Michaelis Neandri. Cum gratia et Privi-
legio Ducis Saxoniae.

Cantabrigiae in 8. inter *Rad. Wintertoni* Gno- 1661
micos Scriptores Graecos. vid. *Fabricii* Biblioth.
Gracc. Libr. II, c. XI, p. m. 455.

Berolini in 8. in *Ioh. Vorstii* x) *Apospasmatis* 1674
selectis Poetarum Graecorum. Quae editio *Fran-*
cofurti ad Viadrum 1692. in 8. recusa fuit. Edi-
tiones caeterae, quas *Catalogi* nundinales *Berolini*
1689 et *1691* ac *Francof. 1703* prodiisse perhi-
hent, mihi non sunt visae et partim forte chime-
ricae.

Heidelbergae in 8. cum *Isocratis* saepius citatis 1678
orationibus tribus, item *Plutarcho* de *Paedagogia*
et Pythagorae aureis carminibus.

Bruxellis in 12. apud *Ioh. Leonardum* Gallice 1699
 prodiit hoc titulo: Les preceptes de Phocylide
 traduits du Grec avec des pensées et des peintures
 critiques de ce siecle, et une dissertation sur la bi-
 sarrerie des Hommes par Mr. - - del Academie
 Francoise y). *Fabricii* Biblioth. Graec. Libr. II,
 c. XI,

x) de rebus ad *Ioh. Vorstium*, Philologum praestantissi-
 mum pertinentibus copiose commentatus est *Ioh.*
Mollerus in *Cimbria Litterata* T. I. p. 706 seq. et
Witten in *Diario Biographico*.

y) Hispanice transtulerat *Phocylidem* *Iudaeus* celebris
Menasse ben Israel et cum notis edere voluit testibus
Tbeo.

c. XI, p. m. 445. *Catalog. Bibliothecae Binauianae*
T. I. p. 81. *Gottlieb Stollii Histor-Litter.* P. III, c. I,
p. 613.

1702 *Numburgi typis Ioh. Andr. Salfeldi* cum tribus
Ifocratis orationibus a) ad *Demonicum*, b) ad *Nico-*
clem, c) *Nicocle*, item *Plutarchi Chaeronei Paeda-*
gogia et *Pythagorae aureis carminibus*. Cum gra-
tia et Priv. Seren. Elector. Saxoniae.

1710 *Venetiis* in 8 apud *Nic. Sarum* in *Ioh. Patusae*, *Athe-*
nienfis Encyclopædia Philologica, Græc. Vol. IV z).

1710 *Lipsiae* in 8. apud *Ioh. Fried. Gleditsch* et filium
hoc titulo: *Ἰχθύς! Pocyliidis Carmina Graeca e*
Scripturis diuinis in vsum iuuentutis studiosae illu-
strata et *Ægidii Menagii* aliqua addita ac Latine ver-
sa a *M. Henrico Bonick*, *Gymnasii Martisburg. Conr.*

1728 *Londini* in 8. inter *Poetas Graecos minores* ibi
excusos.

1733 *Marburgi* apud *Philip. Casimir Müller* hoc titulo:
Veterum Poetarum Graecorum Poemata aut Poe-
matum Ἀποσπασμάτια selecta etc. Cura *Ioh.*
Ioach. Schroederi, *Lingu. Sacr. et Orient. Prof.*
Marburg. Ordin.

Theophilo Spicelio p. 383. coronidis *Philologiae* ad
sacra bibliothecarum illustrium arcana resecta et *Ioh.*
Alb. Fabricio *Biblioth. Graec. Libr. II, c. XI, p. m. 445.*

z) Rarissima haec *Graecarum veterum Lucubrationum*
Collectio a *Ioh. Patusa*, *Rectore Gymnasii Graeco-*
rum Veneti, quod *Flanginianum* appellant, facta, re-
censetur a *Ioh. Alberto Fabricio* *Biblioth. Graec. T.*
XIII. p. m. 457 seq. Extat exemplar in *Bibliotheca*
Senatus Liptiensis Magnifici.

Φωκυλίδε ποίημα

Ναθητικόν.

PHOCYLIDIS CARMEN

ADMONITORIVM.



Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.



Φωκυλίδης ἔμπρεπῇ ζήσας βίον,
ὡς χρησομένης, * ὡς ἀπόστολος
μέγας,

ὡς ἀκροατὴς τῶν Θεῶν Θεσπισμάτων,

καὶ Μυσαγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων * *,

Ἐυαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει,

Ἐυχρησα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν ἕτεροι.

Ταῦτα δίκης ἐσίγῃσι Θεῶν βελεύματα
φαίνει,

Φωκυλίδης, ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὁλβια
δῶρα.

*) i. e. Christi discipulus, Oraculorum de Christo peritus.



VERSUS
IN PHOCYLIDEM.



Phocylides honestam degens vitam,

Vt Chrystomystes, vt magnus Aposto-
lus,

Vt auditor diuinorum oraculorum

Et praeceptor optimarum actionum,

Euangelice haec dicit et scribit,

Quae vita hac fruentibus vtilia sunt.

In eundem alii.

Haec veneranda iustitia Dei oracula mon-
strat,

Diuina dona, Phocylides omnium sapientissi-
mus.

* *) alii legunt *πραξιων*.



Φωκυλίδε ποίημα

Ναθητικόν α)

Μήτε γαμοκλοπλέειν, μὴ ἀσελγέα *b)* κύ-
πριν ορίνειν *c)*.

Μήτε δόλως ῥάπτειν, μὴθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.

Μὴ πλατύνειν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.

Ἀρκεῖσθαι παρεῖσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

⁵ Ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

Πρῶτα Θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σέο γονῆας.

Πᾶσι δίκαια νέμειν, μὴδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλ-
κειν.

Μὴ ῥίψῃς πενίην, ἀδίκως μὴ κρίνῃς πρόσωπον.

Ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σε Θεὸς μετέπειτα
δικάσσει.

¹⁰ Μαρτυρίην ψευδῇ Φεύγειν, τὰ δίκαι' ἀγορεύειν.

Παρθενίην τηρεῖν, πίσιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσ-
σειν.

Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια. καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον *d)*
ἅπασιν.

Σταθ-

α) Quod hic Ναθητικὸν ποίημα inscribitur, idem esse vi-
detur, quod Suidas in suo Lexico T. III, p. 627. Edit.
Lud. Küsteri παρανέσεις et γνώμας appellat, alii, eo-
dem teste, κεφάλαια inscripserunt, i. e. capita exhor-
tatoria.



PHOCYLIDIS CARMEN

ADMONITORIVM.

Nec furtiuis nuptiis vaca, nec lasciuam Venerem exerce.

Nec dolos nocte, nec sanguine manum pollue.
 Caue ne ditifcas iniuste, sed ex iuste partis viue.
 Esto contentus praesentibus, et ab alienis abstine.
 Mendacia noli dicere, sed vera omnia loquere. 5
 Primum Deum cole, deinde vero tuos parentes.
 Omnibus iusta tribue, neque iudicium ad gratiam trahe.

Ne abiicias pauperem, iniuste nec iudica personam.

Quod si tu male iudicaueris, te Deus deinde iudicabit.

Testimonium falsum fuge, iusta loquere. 10
 Virginitatem custodi, fidemque in omnibus serua.

Mensuras tribue iustas, quoniam modus in omnibus bonus.

C 3

Lan-

b) *Henr. Stephanus, Frid. Sylburgius* aliique pro μή ἀσιλγία habent μήτ' ἄρσιναι.

c) Versus similis in *Oraculis Sibyllinis* L. V, p. 628.
 Edit. *Seruatii Gallaei*: οὐδὲ γαμοκλοπία καὶ παίδων κύ-
 πρις ἄθισμος.

d) Vel vt vna vox sit ἐπίμετρον, et significet auctarium,
 ein Aufschlag, vt mercatores loquuntur.

Σταθμὸν μὴ κρέειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον
ἔλκειν.

Μήτ' ἐπισηκῆσης e), μήτ' ἀγνώως, μήτε ἔκοντί.
15 Ψευδορκὸν συγέει Θεὸς ἄμβρατος, ὅσις ὁ-
μόσση.

Σπέρματα μὴ κλέπτειν ἐπαράσιμος ὅσις
ἀρεῖται.

Μισθὸν μοχθήσαντι δίδε, μὴ θλίβε πένητα.

Γλώσση νῦν ἐχέμεν, κρυπτὸν λόγον ἐν Φρεσὶν
ἴσχειν.

Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μήτ' ἔν ἀδικῆντα
εἰάσσης.

20 Πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδε, μήτ' αὐριον ἐλθέμεν εἴπης.
Πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χερίζοντι πα-
ράσχε.

Ἄσεργον εἰς εἶκον δέξα, καὶ τυφλὸν ἐδήγει.

Ναυηγὸς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀδηλος.

Χεῖρα πεσόντι δίδε. Σῶσον δ' ἀπερίστατον
ἄνδρα.

25 Κοινὰ πάθῃ πάντων. Ὁ βίος τρεχὸς, ἄστατος
ὄλβος.

Πλῆτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.

Ἵν σοι ἔδωκε Θεὸς, τῶτων χερίσσι παράσχε.

Ἔσω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ἐμόφρονα πάντα.

Τὸ ξίφος ἀμφιβαλῆ μὴ πρὸς Φόνον, ἀλλ' ἐς
ἀμυναν.

30 Ἐθε δὲ μὴ χερίζοις, μήτ' ἔννομα μήτ' ἀδίκως γε.

Ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαι-
νεῖς.

Ἀγρῷ γετονέοντος f) ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.

Πάν-

e) vulgatae Editiones habent ἐπισηκῆσαι.

Lancem ne pulses in alteram partem, sed aequaliter
trahe.

Nec peierabis, neque inscienter, neque volenter.

Periurium odit Deus immortalis, quicumque iura- 15
uerit.

Semina ne furare; execrabilis, quisquis abstu-
lerit.

Mercedem laboranti da; neque afflige pauperem.

(In) lingua mentem habe, arcanum verbum in
pectore contine.

Neque iniuste agere velis, neque iniuste agentem
iuuabis.

Mendico autem statim da, neque cras redi, dicas. 20

Implens tuam manum misericordiam egenti ex-
hibe.

Exulem in domum recipe, et coecum duc.

Naufragos miserere, quoniam nauigatio est dubia.

Manum lapso porrige. Et iuua destitutum auxilio
virum.

Communes (enim) casus omnium. Vita circulus 25
est, instabilis felicitas.

Diuitias habens tuam manum pauperibus porrige.

Quae tibi dedit Deus, de his egentibus praebe.

Sit communis omnis vita, et concordia omnia.

Gladium accinge non ad caedem, sed ad protectio-
nem.

Vtinam vero non egeas, neque iuste, neque iniuste. 30

Nam etiamsi occideris hostem, tuam manum pol-
luis.

(Ab) Agro vicini abstine, neq; transeas (terminos).

C 4

Omni-

f) Alii legunt γέροντες ὄντες. Neque improbanda est
haec lectio.

Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασία δ' ἀλεγεναίᾳ g).
Μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λώβησον b)
ἀερέης.

35 Ἔσωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις.
Πάντες γὰρ ξενίῃσι πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτης.
Χώρα δ' ἔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώ-
ποισι.

Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης κ).
Χρυσὸς αἰεὶ δόλῳ ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώ-
ποισι.

40 Χρυσὸς κακῶν ἀρχηγὲ, βιοφθόρε, πάντα χα-
λέπτων,

Ἔθε σε μὴ Θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα πο-
σεινόν.

Σὲ γὰρ ἔκητι μάχῃ τε, λεηλασίᾳ τε, φόνει τε,
Ἐχθρά δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι τε συναίμοις.
Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγο-
ρεύων.

45 Μηδ' ὡς πετροφυῆς πολυπύκας κατὰ χῶραν ἀμεί-
βει l).

Ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ ἀλλ' ὑπὲρ ἀ-
νάγκης

Οὐκ

g) Quaedam editiones habent ἀλεγεναίᾳ: Sed recepta lec-
tio placet.

b) Alia exemplaria habent λωβήσης καρπὸν ἀερέης
Mich. Neander autem λωβήση. Nobis vulgata arri-
det lectio, quam et Henricus Stephanus et Fridericus
Sylburgius habent.

γ) Henric. Stephanus, Frid., Sylburgius aliique habent
πεινής. Sed nostra lectio ob contextum melior est.

κ) Similis versus in Oraculis Sibyllinis L. III, p. 363.
Edit. Scrutatii Gallaci:

Omnium modus optimus, excessus vero vitiosi.
Neque crescentem adhuc et immaturum fructum
laede agri.

Sint in pari honore aduenae cum ciuibus. 35

Omnes enim peregrinationem experimur vagam.
Terra nullum constantem habet locum homini-
bus.

Auaritia mater est malitiae omnis.

Aurum semper deceptio fuit; et argentum homi-
nibus.

O aurum! malorum dux, vitae pestis, omnia 40
superans,

Vtinam tu non fuisses mortalibus malum deside-
rabile.

Tuâ enim causâ pugnae, praedae et caedes (sunt).
Inferens vero liberi parentibus fratresque fratribus.
Neque aliam occulta in corde sententiam, aliam
effare.

Neque ut saxi adhaerens Polypus pro loco mu- 45
teris.

Qui volens male agit, malus vir; (est) sed qui ex ne-
cessitate,

C 5

Non

Καὶ φιλοχρημοσύνη τις ὃ κατὰ μὲν τίκτει.

1) Post versum 45 in editionibus Sylburgianis legi-
tur adhuc sequens versus:

πάντες δ' ἀπλὸς ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόμεναι.

i. e.

Omnibus simplex esto; et ex animo loquere.

Qui e *Ioh. Sambuci* libro vetere additus est, monente
Petro Victorio, Nobili Florentino et Ethices Profes-
sore in patria, in variarum lectionum Appendice, ad
Libr. XXVI, c. 2.

Ὅυκ ἐρέω τὸ τέλος *m)*, βαλὴν δ' ἔϋθυνε
ἐκάστω.

Μὴ γαυρεῖ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλάτῳ.

Ἐἰς Θεός ἐστι σοφός, δυνατὸς θ' ἅμα καὶ πολ-
λύολβος.

50 Μὴδὲ παρσιχομένοισι κακοῖς τρύχε τεὸν ἦτορ.
Ὅυκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι
ἄτυκτον.

Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλὴν δ' ἄγριον ὀργήν.
Πολλάκι γὰρ πλήξας, ἀέκων Φόνον, ἐξετέλεσ-
σεν *n)*.

Ἔστω κινὰ πάθῃ· μὴδὲν μέγα, μήτ' ὑπέροπλον.

55 Ὅυκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἔλκει ἔρωτας.
Ἐψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλῆτος, καὶ ἐς ὕβριν
ἀέξει.

Θυμὸς ὑπερχόμενος *⊗* μανίην ὀλοόφρονα τρύχει.

Ὅργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.

60 Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, Φαῦλων δ' ὑπο-
εργός.

Τόλμα κακῶν ὀλεή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ
πνεύνοντας.

Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ κύπριος *⊗* αἰσχος *⊗*
ὀφέλλει.

Ἡδὺς ἀγανόφρων κυκλήσκειται ἐν πολιήταις.

Μέτρῳ μὲν φαγέειν, πιεῖν καὶ μυθολογεῖν *o)*.

Πάν-

m) Elliptice pro κατὰ τὸ τέλος.

n) Sylburgianae editiones habent ἐξετέλειστας. Nos
lectionem Henr. Stephani secuti sumus.

Non dico qua finem, (*malum*) voluntatem itaque
examina cuiusque.

Ne superbias sapientia, neque robore, neque opu-
lencia.

Vnus Deus est sapiens, potens simul et omni ex
parte beatus.

Neque praeteritis malis exerceat tuum Cor :
Non enim potest, quod semel factum est, fieri in-⁵⁰
fectum.

Ne praeceps sis ad manum, sed frena facuam iram.
Saepe enim plagis afficiens (*hominem*) nolens cae-
dem commisit.

Sint communes affectus, nihil magnum, neque su-
perbum fit.

Non bona redundans est mortalibus utilitas. ⁵⁵

Nimius autem luxus ad immodicos abripit amores.
Inflat nimia opulencia, et ad contumeliam impellit.
Vehementia nimia animi furorem perniciosum
parit.

Ira cupiditas quaedam est, sed bilis modum excedit.
Aemulatio bonarum rerum bona, malarum vero ⁶⁰
vitiosa.

Audacia in malis exitiosa, sed valde iuuat bona co-
nantes.

Virtutis amor honestus est; Veneris vero dedecus
conciliat.

Voluptas vir prudens vocatur inter ciues.

Cum modo ede, bibe et loquere,

Omni-

o) *Mich. Neander* ponit hunc versum sic:

Μίτρε μὲν Φαγίει καὶ πικρῇ, μυθελογεῖν τε

Et *Frid. Sylburgius* pro πικρῇ ob metrum mauult *le-
gere*

65 Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεγει-
νή ρ).

Μὴ φθονέης q) δ' ἀγαθῶν ἐπάροις, μὴ μῶμον
ἀνάψης.

Ἄφθονοι ἔρανίδα καὶ ἐν ἀλλήλοισι τελέθουσιν.

Ἵου φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἤλις αὐγαῖς.

Ἵου χθῶν ἔρανίοις ὑψώμασι, νέρθεν ἔσσα

70 Ἵου ποταμοὶ πελάγῃσιν αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν
ἔχουσιν.

Ἴει γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, ἔκ ἂν πύλῳ ἔση.

Σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν αἰσχυρῶν δ' ἔργων ἀπέ-
χεσθαι.

Μὴ μιμῶ κακότητα, δίκη δ' ἀπάλειπον ἄμυναν.

Πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.

75 Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.

Νικᾶν ἔυ ἐρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.

Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,

Ἡ πλείσταις δολίαισι βραδυνέσαις παρὰ καιρόν.

Μηδὲ ποτε χρήτης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.

80 Μηδὲ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω,

Μητέρα δ' ἐκπρελίπῃς r), ἵν' ἔχῃς πάλι s)
τῆς δε νεοσσός t).

Μηδὲ

gere πείαν, facta dialysi vt in φαγείαν. vid. eius No-
tae in Phocylidem p. m. 92. Edit. Vltrai. 1651.
in 12.

p) Quidam libri habent ἀλεινή, vt v. 32.

q) Michael Neander legit in optativo μὴ φθονέοις.

Omniū modus est optimus, excessus autem no- 65
xius.

Ne inuideas bona sociis, neque Momum (te) exhi-
beas.

Sine inuidia Dii etiam inter se viuunt.

Non inuidet luna longe praestantioribus solis ra-
diis.

Non terra coelesti altitudini, licet ipsa sit infra.

Non flumina mari; sed sempiternam concordiam 70
obseruant.

Si enim contentio inter Deos esset, non consisteret
Polus.

Temperantiam cole: ab operibus vero turpibus
abstine.

Ne sectare malitiam, iure vero propelle iniuriam.

Persuasio quidem vtilitatem, lis vero litem gignit.

Ne crede statim, priusquam certo finem perspicias. 75

Vincere bene facientes in pluribus conuenit.

Pulchrum, hospitem statim excipere frugalibus
mensis.

Quam pluribus suspectis et tardantibus intempe-
stiuē.

Nunquam exactor acerbus fias homini pauperi.

Neque quis aues e nido simul omnes auferat,

Sed matrem dimittras, ut habeas iterum ex ea 80
pullos.

Nec

r) Sylburgianae editiones habent *ἐκπελάϊσις*.

s) pro *πάλιν*, et abiecto propter metrum.

ε) al. *μετὰς*.

Μηδὲ ποτε κρίνειν ἀδαίμονας ἀνδρας ἐάσσης.

Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνον.

Ὅου χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκείνῳ

85 Ὅου γὰρ δὴ νόεσ' οἱ μηδέποτε ἐσθλὰ μαθόντες.

Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιῆσθαι ἐταῖρους.

Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖροι,

Καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὶν κερέσσασθαι ἔχουσιν.

Ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς πάντες ἀπληστοί.

90 Λαῶ μὴ πίστευε πολύτροπός ἐστιν ὁμίλος.

Λαὸς τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.

Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθης φίλον
ἦτορ.

Μέτρα δὲ τεῦχε Θεοῖσι τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν
ἄριστον.

Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις η) νεκύεσσι.

95 Μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξης, μηδ' ἀθέα-
τα κ)

Δείξης ἡελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρης.

Ὅου καλὸν ἀρμονίην ἀναλυμένον ἀνθρώποις.

Καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς Φάος ἐλθεῖν,

Λείψαν ἀποικομένων γ). ὀπίσω δὲ Θεοὶ τελέθοντα.

100 Ψυχὰ γὰρ μίμναισιν ἀκήρις ἐν φθιμένοις.

Πνεῦμα γάρ ἐστι Θεῶν χρῆσις θνητοῖσι, καὶ
εἰκῶν.

Σῶμα

η) Neander habet ἀταρχύτοις, i. adiecto per Epen-
thesin.

Nec vnquam de rébus pronunciare imperitos ho-
mines finas.

Sapientiam sapiens iudicat, et artes earundem pe-
ritus.

Non potest rudis magnam eruditionem perci-
cipere.

Profecto nihil intelligunt, qui nunquam bene insti- 85
tuti.

Neque 'mensipetas adultores fac sodales.

Multi enim cibi potusque sunt amici,

Tempus obseruantes, quando saturari possunt ;

Irascentes paucis, et multis omnes inexplébiles.

Vulgo ne crede ; mutabile enim vulgus est. 90

Vulgus, aqua, et ignis, intractabilia omnia sunt.

Neque frustra ad ignem desidens consumas carum
cor.

Pro modo vero fac sacra Diis ; modus enim est opti-
mus.

Terram impartire insepultis mortuis.

Ne tumulum mortuorum aperias, neque non aspi- 95
cienda

Ostendas soli, et diuinam iram concites.

Non honestum est, compagem resolvere hominis.

Et mox e terra speramus in vitam redire.

Reliquias mortuorum. Postea vero Dii erunt.

Animae enim manent incorruptae in mortuis. 100

Spiritus enim vsui a Deo datus est mortalibus, et
imago Dei.

Corpus

α) *Sylburgius* habet 'Αλ'ητα', fortasse ob metrum, sed
hac mutatione non opus est.

γ) al. ἀποχομίσαν, sed minus recte, meo iudicio.

Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες ἐς αὐτὴν ²⁾
 Λύομενοι κόπῃς ἐσμέν, αἷρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέ-
 δεκται.

Πλάττω μὴ Φεῖδε, μέμνησ' ὅτι Θνητὸς ὑπάρχεις.

105 Ὅουκ ἔν' ἐς αἶδην ἔλβον ἔχειν, καὶ χρέματ'
 ἄγεσθαι

Πάντες ἴσοι νεκρῶν ^{a)}. ψυχῶν δὲ Θεὸς βασι-
 λεύει.

Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια ^{b)} καὶ πατρὶς
 αἶδης.

Ἐυνὸς ^{c)} χῶρ[⊗] ἅπασι, πένησί τε καὶ βασι-
 λεῦσιν.

Ὅου πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρένον, ἀλλ' ἐπὶ
 καιρὸν. ^{d)}

110 Ψυχὴ δ' αἰθάνατος, καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντὲς ^{e)}.

Μήτε κακοῖς ἄχθῃς, μήτ' ἐν ἐπαγάλλεο χάερμη

Πολλὰ κίς ἐν βίῳ καὶ Θαρρῆαλέοισιν ἀπίσον.

Καιρῷ λατρεύειν, μὴδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.

Πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακῶ λύσις ἤλυθεν
 ἄφνω.

115 Μὴ μεγαληγερῇ τρυφῶν φρένα λυσσωθεῖης.

Ἑυε-

2) in MSto vno legitur hic versus ita :

Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πῦρ δὲ καὶ πνεῦμα
 αὐγῇ

vid. Davidis Hoefschelii Epistol. ad Iob. Kirchmann-
 num, datam 7 Id. April 1603. Exstat haec in Mar-
 quardi Gudii Epistolis, quas vna cum Claudii Sarra-
 uii Senatoris Parisiensis Celeb. Petr. Burmannus Lugd.
 Batau. 1711. 4. edidit, p. 188.

Corpus enim de terra habemus, et omnes in eam
Resoluti pulvis fumus, coelum vero spiritum re-
cipit.

Diuitiis ne parce, memento, quod mortalis ho-
mo sis.

Non licet apud Plutonium opēs habere, et diuitias 105
(eo) portare;

Omnes mortui pares sunt. Animabus vero Deus
imperat.

Communia aeterna tecta domorum, et Patria Pluto
(est).

Communis locus vniuersis, et pauperibus et re-
gibus.

Non longum tempus viuimus homines, sed ad tem-
pus.

Anima vero immortalis et sine senio viuit semper, 110

Neque malis turbare, neque exulta gaudio :

Saepe in vita etiam certis non fidendum est.

Tempori inferui, neque repugna ventis.

Infortunium et afflictis mali solutio venit subito.

Ne grandiloquentia oblectatus mente rabiosus 115
fias.

Facun-

a) Quaedam editiones legunt ἰσοεικέλους.

b) pro αἰώνια in eodem Codice MSto legitur ἐργασί-
σματα. vid. modo citatam *Dau. Hoefschelii* Epist. ad
Iob. Kirchmannum loco allegato.

c) ξυιός Attice pro κοινός.

d) *Henr. Stephanus* habet ἐπίκαιρον, vt vnum vocabulum
sit.

e) sc. χερόν.

D

Ἐυεπίην ἀσκέειν, ἥτις μάλα πάντας ἐνήσει.

Ὅπλον τοι λόγῳ ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρεα.

Ὅπλον ἐκάσῃ νείμε θεὸς φύσιν ἡρόφοιτον, f)

Ὅρνεσι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκὴν τε λείεσι,

120 Ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν g), κέντρα
μελίσσαις

Ἐμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε· λόγῳ δ' ἐρυμ' ἀνθρώ-
ποισι.

Τῆς δὲ θεοπνεύστῃ σοφίῃς λόγῳ ἐστὶν ἄρις.

Βέλτερόν ἀλκήεντόν· ἔφυ σεσοφισμένον ἀνὴρ.

Ἀγρὸς καὶ πόλει σοφίῃ καὶ νῆα κυβερνᾷ.

125 Οὐχ ὅσιν, κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα
ἄτιτον h).

Ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάζειν ἀνάγκη.

Πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρέοντες.

Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπὴν ἀνδρῶν παραθήκην·

Ἀμφοτέροις κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ
κλέψας.

130 Μοῖραν πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.

Ἀρχό-

f) Aptius fortasse sic distinxeris cola:

Ὅπλον ἐκάσῃ νείμε θεός, φύσιν ἡρόφοιτον

Ὅρνεσι μὲν, πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκὴν τε λείεσι,
αὐτ

— — — φύσιν ἡρόφοιτον

Ὅρνεσι μὲν, πύλαις ταχυτῆτ', ἀλκὴν τε λείεσι: quo-
niam ut leones, ita et equi magnā pernecitate sunt

Facundiam exerce, quae magno omnibus erit emolumento.

Sermo armatura est homini, penetrantior ferro.
Arma unicuique tribuit Deus, naturam aëra penetrantem,

Auibus quidem magnam vero velocitatem, et robur leonibus,

Taurisque sponte nata cornua, et aculeos 120
apibus

Innatum tutamen dedit: Sermo vero munimentum (est) hominibus.

Verum diuinitus inspiratae sapientiae sermo est optimus.

Praestantior robusto est vir sapiens.

Agros vrbes et nauem sapientia gubernat.

Nefas est, occultare improbum virum, ne pu- 125
niatur.

Sed decet virum maleficum auersari necessario.

Saepe moriuntur cum malis, qui cum ipsis viuunt.

Hominum furum ne recipe furtiuum depositum:

Vtrique fures (sunt) et qui recipit, et qui furatur.

(Suam) Partem omnibus tribue; aequalitas in om- 130
nibus optima.

D 2

Inci-

praediti. vid. *Syllburgii* Not. ad *Phocylidem*, p. m.
92.

g) Hic locus *Friderico Syllburgio*, viro Graecarum Litterarum gnarissimo, de mendo suspectus est, et pro ταύροις δ' αὐτοχούτοις κρείσσιν legere mauult: Ταύροις δ' αὐτόχουτοι κρείας ἐστίν.

h) In eodem Codice MSt. de quo paulo ante mentio-

Ἀρχόμενος Φεῖδρα πάντων, μὴ τέρμ' ^{ι)} ἐπιδεύης.
 Μὴ κτήνης ^{κ)} θνητοῦ βορὴν κατὰ ^{λ)} μέτρον ἔλθαι.
 Κτήνος δ' ἦν ἐχθροῦ πέσῃ κατ' ἑδὼν, συνέγειρον
 Πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλάρκτον ἔχ' ὑπα-
 λύσεις ^{μ)}

- 135 Βέλτερον αὐτ' ἐχθρῶ τυχέειν Φίλδρα ἐυμενέοντα.
 Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπῃν, ἔλκος τ' ἀκέσασθαι.
 Μὴδὲ τι Θηροβόρον ^{ν)} δαΐση κρέας, ἀργίπ-
 σιν δὲ

Λείψανα λείπε κυσὶν Θηρῶν ἀπο Θῆρες
 ἔδωνται

Φάρμακα μὴ τεύχεα. Μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι

- 140 Νηπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρψης χεῖρα βιαίως

Φεῦγε διχοσασίνην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντα.
 Μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἐς ἐνὶ πόντῳ.

Ἐργάζεο, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσης.

Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.

- 145 Μὴδ' ἄλλα παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τρα-
 πέξης,

Ἄλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων ^{ο)} βιότων φαγέοις ἀνύβριτος

Ἐἰ δέ τις ἐδεδάηκε τέχνην, σκάπτειτο δικέλλη.

Ἐστ

nem fecimus pro ἄνδρα ἄτιτον legitur ἄνδρα ἄδικτον,
 et in alio ἄνδρ' ἀνάδικτον. vid. Dau. Hoefschelii supra
 citatam epist. ad Iob. Kirchmannum l. c.

ι) Per ellipsin pro κατὰ τέρμ'.

κ) Putamus hoc loco usurpari in Masculino genere, cum
 alias sit neutrum τὸ κτήνος, a κτάω possideo, quod
 veterum opes et possessiones fuerint iumenta, quem-
 admōdum id docent cum sacrae litterae, tum etiam

Incipiens parce omnibus vtere, ne in fine egeas,
 Ne iumenta hominis cibum immoderate capias.
 Iumentum vero si hostis tui ceciderit in via, colleua:
 Errantemque hominem et in mari versantem non
 deuitabis.

Melius est pro hoste nancisci amicum beneuolum. 135

Incipiens malum praecide, curaque vlcus.
 Neque a feris depastam comedas carnem, sed velo-
 cibus

Reliquias (illas) linque canibus; feris ferae ve-
 scantur.

Venena ne para. A magicis libris abstine.

Infantibus teneris non comprehendas manum vio- 140
 lenter.

Fuge seditionem et litem bello ingruente.

In malum ne confer beneficium: idem est ac semi-
 nare in ponto.

Labora, vt de proprio labore viuas:

Omnis enim piger homo viuuit de furtiuis manibus.

Neque de alterius coena vescaris reiectamentis 145
 mensae,

Verum de propriis bonis edas, expers contumeliae.

Quod si vero quis non didicit artem, fodiat ligone.

D 3

Est

Poetarum Scripta. Quin etiam *Plinius* ipsam pecu-
 niam a pecudibus nuncupatam autumat, *Hist. Natur.*
 T. II, Libr. XXX, c. 13, p. 610, Edit. *Harduini*.

1) *Vitus Amerbachius* κατὰ praepositionem hoc loco
 pro παρὰ vsurpatam existimat.

m) alii in Coni. legunt ὑπαλόξης, quae lectio vero sen-
 sum non mutat.

n) Rectius fortasse ἐπὶ νόβον, passivae significationis ac-
 centu retracto.

o) *H. Stephanus* pro τῶν ἰδίων legit οἰκείων.

Ἐσί βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὶ μολυβδαῖν ἐθέλησθα.
 Ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα
 150 Ἐὶ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακρά τοι ρ) ἄρρα.

Οὐδὲν ἄνευ καμάτης πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
 Οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι πόνος δ' ἀρετὴν μέγ'
 ὁφέλλει.

Μύρμηκες, γαῖης μυχάτες προλελοιπότες οἴκας,
 Ἐρχοντα βιότοιο κεχημένον, ἐπὶ μολυβδαῖν
 155 Ἀγρία κειράμενα καρπῶν πλήθυσιν ἀλώας
 Οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεστριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
 Ἡ κριθῶν. Αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,

Ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες
 Ἀτρυτον q) Φύλον r) δ' ἐλίγον τελέθει πολύμοχθον.

160 Κάμνει δ' ἡρόφοιτος ἀριστόν s) τε μέ-
 λισσα,

Ἡ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν.

Ἡ δρυὸς ὠγυγίης t) κατὰ κοιλάδ' u), ἔνδοθι
 σίμβλων v)

Σμήνεσι μυριότητα x) κατ' ἀνθεα κηροδομῆσα.

Μὴ μείνης ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄληται.

Δός

ρ) alii habent σοί.

q) Neander habet ἄτρυτον et reddit Latine integrum, illacsum, non cariosum, aut perforatum, integra et meliora grana conuehentes, a τρέω ἢ τρέπτω, *perforo*. vide eius Opus Aureum T. I, p. 43.

r) Al. φίλον, sed minus recte.

s) alii ἀριστοίους.

Est in vita varium opus, si laborare volueris.
 Nauta, si nauigare volueris, (adest) latum mare:
 Si vero agriculturam (vis) exercere, ampli agri (ad- 150
 sunt).

Nulla enim res sine labore hominibus facilis est,
 Neque ipsis Diis: Labor virtutem valde auger.

Formicae, intimis terrae penetralibus relictis
 Prodeunt victus indigentes, quando arua
 Segetibus detonsis, fructibus implent areas; 155
 Ipsae tritici recens excussum granum gestant,
 Aut Hordei: Semper gestans gestantem insequi-
 tur,

Ex messe in hyemen victum suum comportantes
 Indefesse: genus sunt admodum paruum, sed la-
 boriosum.

Operatur quoque per aerem volitans optimeque 160
 laborans apes

Siue in cauae petrae specu, siue in arundinibus,
 Aut in quercus perantiquae cavitae, intra alucaria

Fauis melliferos per flores cereas cellas struens.

Ne mancas caelebs, ne forte obscurus pereas.

D 4

Da

z) *ὠγυγίης* Latine *perantiquae* nos vertimus: quod *Ogy-
 gia* insula antiquissima fuerit, quemadmodum id me-
 minit, *Stephanus* in Lexic. Geogr.

u) *Neander* legit *σύμβλων* a *σύμβλον*, quasi *σύμβολον*,
 per Syncopen, a *συμβάλλομαι*, quod eo simul confe-
 rant apes suos labores.

x) pro *μέγιστα*. Ob metrum Abstractum pro Concreto
 positum existimamus.

165 Δός τι φύσει κ' αὐτός τέκε δ' ἔμπαλιν, ὥς ἐλο-
χεύθης.

Μὴ προαγωγέυσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μαίνων

Ὅν γὰρ τίττει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.

Μητριῆς μὴ ψᾶνέ γε δεύτερα λέκτρα γυνῆος

Μητέρα δ' ὥς τίμα, τὴν μητέρος ἔχλια βᾶσαν.

170 Μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπώτροπον ἐλθέμεν εὐνήν.

Μηδ' ἐπὶ παλλακίῃσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.

Μηδὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γα-
σρός

Μηδὲ τεκῆσα κυσὶ ῥέψῃ καὶ γυψὶν ἔλωρα.

Μηδέ τις ἢ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται.

175 Μηδ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κῆρον.

Μηδ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον εἰς γ) λέχος ἐλ-
θεῖν z)

ιζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσι.

Μὴ παρὰ βῆς εὐναὶς φύσεως εἰς κύπριν ἄθεςμον

Ὅυδ' αὐτοῖς ἀνδρεσσι a) συνεύαδον ἄρσενες
εὐνά b)

Μηδέ

γ) Sylburgianae Editiones habent ιε.

z) Subit animum mirari, qui factum sit, ut hic et ante-
cedens versus in quibusdam exemplaribus non le-
gantur.

a) Pro ἀνδρεσσι habent Aldinae et Sylburgianae editiones
nec non Petrus Victorius θήρεσσι. Sed perperam

Da aliquid naturae etiam ipse genera iterum, quem- 165
admodum genitus es.

Ne prostituas vxorem, liberis tuis maculam adspers-
gens:

Non enim pariunt similes liberos adulterini lecti.

Nouercae ne attinge secundos lectos parentis tui:

Sed ut matrem cole, quae matris vestigiis insistit.

Neque in sororis auersandum venias cubile. 170

Neque in meretriciis patris lectis commiscearis.

Neque mulier corrumpat conceptum foetum in
ventre ;

Neque post partum canibus proiciat aut vulturi-
bus praedam.

Neque ullus suae coniugi grauidae manum afferat.

Nec item generationi aptum puerum marem vn- 175
quam exseca :

Neque in ratione destitutorum animalium inito-
rium torum venias.

Nec petulanter mulierem viola ob pudendum con-
cubitum.

Ne transilias toros naturae ad venerem nefariam :

Neque ipsis masculis complacuerunt masculi
tori.

D 5

Neque

meo iudicio, quia in quarto versu ab hoc de illo pec-
cato, quod cum pecudibus committitur, iam est di-
ctum.

b) Quaedam vulgatae editiones ponunt hunc versum
etiam ita :

Ὅτι αὐτοῖς ἀνδρῶν ἄρσενι συνίσταται ἐς ἰσχυρ.

180 Μηδέ τι θηλύτερα λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.

Μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς c) ἅπας ῥεύσης ἀκά-
θεκτον

Ἵου γὰρ ἔρος Θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδήλον
ἀπάντων.

Μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν
Στέργε τετὴν ἀλοχόν· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,

285 Ἦ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ Φρονέη Φίλα γήραος ἄχει,

Καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδριχα νεῖκος;

Μηδέ τις ἀμνήσεντα βίῃ κέρησι μιγείῃ.

Μηδὲ γυναῖκα κακὴν οἰκισιν σοῖσιν ἄγεσθαι
Λατρεύης d) δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα
Φερνῆς.

190 Ἴππευς δ' εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ ἔικον,
Ταύρου δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παν-
αγρίους

Γῆμα δ' ἐκ ἀγαθὴν ἐριδάνομεν ἀΦρονέοντες.

Ἵουδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπανάνετα ἀΦνεὸν ὄντα.

Μηδὲ

c) Nonnulli pro γυναικὸς legunt γυναικῶν, vt syllaba ων corripiatur, cum alioquin apud Graccos pro comuni consuetudine tantum eae longae vocales corripantur, quas alia vocalis sequitur: cuiusmodi sunt haec Hesiodi Έργ. v. 103.

Νέστοι δ' ἀνθρώπων ἐφ' ἡμέρῃ τῷ ἐπὶ νυκτὶ
Ἐυτόματοι.

Nec item foeminae masculorum concubitus imi- 185
tentur.

Neque in amorem mulieris totus ruas inconti-
nenter:

Non enim amor Deus est, sed affectus coecus
omnium.

Neque fratrum vxorum cubilia conscende:

Ama tuam coniugem: Quid enim suauius et prae-
stantius,

Quam si viro cara vxor consentit vsque ad sene- 185
ctam,

Et maritus suae vxori, neque inter eos incidit con-
tentio?

Neque quis sine desponsatione violenter puellis
misceatur.

Neque vxorem malam in domum tuam duc;

Nec seruias vxori tristis gratia dotis.

Equos generosos quarere per domos,
Taurosque robustos, et feroces catulos,

190

Sed bonam vxorem ducere non contendimus infi-
pientes;

Neque malum respuit mulier virum, si diues sit.

Neque

Et Έγγ. καὶ ἡμεῖς: v. 310.

— — — ζηλώσει ἀεργός.

- d) λατρεύειν quidam putant legendum et iungendum
cum διζισθαί v. 190, aut pro imperatio positum
esse: aut pendere utrumque a verbo ἐριδάνομεν
v. 129.

Μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄλλης, ἐπὶ πῆματι
πῆμα.

195 Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἥπιος ἴσθι.

Ἦν δέ τι παῖς ἀλίτη, κωλύετω υἷα μήτηρ,

Ἦ καὶ πεσβύτατοι γενεῆς, ἥ δημογέροντες.

Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν χαίτην πλο-
καμίδος

Μὴ κορυφὴν πλέξης, μήθ' ἄμματα λοξὰ κο-
ρύμβων.

200 Ἄρσεσιν ἐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδὰ δὲ γυναιξί.

Παῖδός δ' εὐμόρφῃ φέρεται ε) νεοτήσιον ὦρην

Πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος f).

Παρθενικὴν g) δὲ φύλασσε πολυχλείστοις θαλά-
μοισι b),

Μηδέ μιν ἄχρει γάμων πρὸ δόμων ἐφθῆναί εἰσσης.

205 Κάλως δυσήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσιν.

Συγγενέσιν φιλότητα νέμοις, ὅσῃν θ' ἐμόναιαν:

Ἄιδεῖσθαι πολιοκροτάφας, ἄκειν δὲ γέρεσιν

Ἐδρης καὶ γεράων πάντων Γενεῇ δ' αἰτάλανταν

Πρέσβυν ὁμήλικα πατρός ἴσας τιμαῖσι γέραιρε.

Γαστρός

ε) alii φερεῖν Ionum more.

f) In vulgatis quibusdam editionibus hic versas non reperitur.

g) pro παρθένοι, possessiuo pro primitiuo posito.

Neque nuptiis nuptias alias addas, calamitati calamitatem.

Liberis vero tuis ne sis difficilis, sed placidus. 195

Si quid puer deliquerit, castiget filium mater,
Vel etiam seniores familiae, vel populi proceres.

Ne in masculo puero alas caesarien obtortam:

Neque comam crispa, neque (*necte*) nexus obliquos
cincinnorum.

Viris non congruit coma (muliebris) sed mulieribus cincinni. 200

Pueri vero formosi custodi iuuenile tempus.

Multi enim rabido amore ad masculos congressus
feruntur.

Virginem custodi bene clausis aedibus,

Neque ipsam usque ad nuptias ante aedes conspici
finas.

Pulchritudo difficilis est custoditu liberorum parentibus. 205

Cognatis amorem tribuas, et venerandam concordiam.

Reuerere canos circa tempora, cedeque Senibus

Sede et honoribus omnibus: Genere vero praestantem,

Senem, aequalem patris, paribus cum patre honoribus venerare.

Vene-

b) Per aedes vertimus. Θάλαμος proprie est οίκος, inquit Pindari interpres, ἐν ᾧ κατακλείονται αἱ νυμφεῖοι, ὅτι Θάλασσαν τῇ ἡλικίᾳ συνέρχονται γάμοι.

210 Γαστρός ὀφειλόμενον δασμὲν παρέχευ θεράπῃσι.
Δέλω τακτὰ νέμοις, ἵνα τσι καταθύμιος εἴη.

Στίγματα μὴ γράψῃς ἐπονειδίζων Θεράποντα.

Δῶλον μὴ βλάβῃς τὶ κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.

Λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτη εὐφρονέοντος ι).
215 Ἀγνείαν ψυχῆς σε κ), σώματός εἰσι καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοσύνης μυθήρια εἰα βιεῦντες,
217 Ζωὴν ἐκτελέσιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος ἄδδ.

Τέλος τῶν ἐκτετυπωμένων ἐν τοῖς χαλκογρα-
φείσις ἐπῶν Φωκυλίδεα.

* * *

Ἐυρηται δὲ καὶ τάδε ι).

Καὶ τάδε Φωκυλίδεω. τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
Φῦλα γυναικείων ἥ μὲν κυνὸς, ἥ δὲ μελίσσης,
Ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἥ δ' ἵππεα χαιτηέσσης
Ἐυφορος, ἥδε ταχεῖα, περὶδρομος εἶδος ἀρίστη.

Ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἥτ' ἄρκακῆ, ἥδὲ μὲν ἐσθλή.
Ἡ δὲ κυνὸς χαλεπήτε καὶ ἄγριος ἥδὲ μελίσσης

Ὀικονόμος τ' ἀγαθὴ, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι
Ἦς ἔυχῃ, Φίλ' ἐταῖρε λαχεῖν γάμῃ ἡμερέοντος.
Καὶ ταῦτα m) Καὶ

ι) Ἐυφρονέοντος ferri potest pro εὐφροῦντος, beneuoli, cum editiones, quas vidi omnes, sic scriptum habeant. Si quis tamen cum interprete malit εὐφρονέοντος, haud parum equidem refragabor. Sylburgius in Not. ad Phocylid. p. m. 93.

Ventris debitam partem praebe ministris. 210

Seruo debita tribuas, vt omnia faciat ex animi tui
sententia.

Stigmata ne inscribas (ipsi) contumelia afficiens famulum.

Seruum ne laedas, maledictis incessens apud dominum (suum).

Accipe vel consilium a seruo prudente.

Castitas animae tuae, corporis est purgatio. 215

Haec iustitiae praecepta sic viuentes

Vitam exegeritis felicem vsque ad senectutis limen. 217

. Finis excusorum in officinis Carminum Phocylidis.

* * *

Reperiuntur vero etiam ista.

Et haec Phocylidis sunt. Ex quatuor istis nata sunt

Mulierum genera: ex cane, apicula,

Sue torua, et equo iubato.

(Ex equo nata).commoda est, velox, circumcursans,
forma praestante.

Ex sue vero torua, neque sane mala, neque etiam
bona est.

Ex cane molesta et fera: Ex apicula autem

Bene administrat rem familiarem, et nouit laborare:

Cuius opta, care amice, assequi nuptias amabiles.

Et haec Phocylidis sunt. Et

k) *Sylburgius* aliique ponunt ita:

Ἀγνείῃ ψυχῆς, τῇ σώματος εἰς καθαρμοί.

l) Leguntur apud *Stobæum* Sermonem LXXI περὶ ψόγῃ γυναικῶν p. 434. Edit. quae *Aureliae Allobrogum* 1609. in fol. prodit.

m) Extant apud *Stobæum*, Sermon. περὶ γυναικῶν p. 639.

Hoc quoque Phocylidis, ciuitas parua inque colle
cum-ornatu

Posita, melior est Nini (amplissima ciuitate) immo-
desta.

Hoc carmen Phocylidis Dion ibidem exponit hīsee
verbis: ἡ σμικρὰ πόλις ἐν βραχεῖ σκοπέλῳ κειμένη,
κρείττων ἐστὶ καὶ ἐντυχέστερα κατὰ κόσμον οἰκῆσα,
ἢ μεγάλη ἐν λείῳ καὶ πλατύνῳ πεδίῳ, ἱάντες ἀκόσμως
καὶ ἀνόμως ὑπ' ἀνθρώπων ἀφρόνων οἰκῆται.

Et id carmen Phocylidis, quod quia aliqui *Hesiodo* tri-
buerunt, a Cicerone Epist. ad Atticum L. VII, Epist.
18. *Ψευδοσιόδειον* est appellatum: citatur cum
ab aliis multis, tum *Luciano* in Libello de Calurnia,
T. II. Oper. p. 569. Edit. *Iob. Benedicti*, quae *Salmu-*
rii 1619. in 8. prodit.

Μήτε δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

i. e.

Ne pronuncies de lite aliqua, nisi prius utriusque
partis accusationem audiueris,

Legantur forte apud alios etiam auctores huius Poe-
tae alia carmina. Sed plura hactenus in notitiam
hanc non venerunt.





FRIDERICI SYLBURGII,
MICH. NEANDRI, VITI AMERBACHII

ET

IOH. ALB. FABRICII

AD

PHOCYLIDIS CARMINA
ADNOTATIONES,

QUIBUS

ET SVAS ADDIDIT

IOHANN ADAM SCHIER.

ARGVMENTVM



Poema *Phocylidis*, quod *Suidas* *νεφέλαια* fuisse inscriptum testatur, praecepta continet de bonis moribus, & honeste viuendo, quae quidem ex media humanitate, et Philosophia morali, aut Iure Naturae desumpta sunt. Quare debent etiam pueris, et adolescentibus, imo senibus etiam quam commendatissima esse. Est enim velut primus gradus ad honestatem et virtutem, scire, quae sint facienda. Quod egregie docetur in hoc Poemate.

Φωκυλίδος Ποίημα Νεθετικόν.

Νεθετικόν nos cum aliis doctis viris *Admonitorium* vertimus, quod non esset aliud commodius vocabulum, nisi voluissemus dicere *praeceptorium*, aut *inssorium*, quod nescimus, an satis Latine potuisset etiam fieri.

V. I Μήτε γαμοκλοπέειν, μὴ ἀσελγέα κύπριν ἐρίνειν] Non a Deorum cultu *Phocylides* exorsus est, ut fecit *Pythagoras* in aureis carminibus, sed a praeceptis de quibusdam grauibz peccatis vitandis. Quamquam ipse postea, tum ad eum locum venit, docet, ante omnia Deum colendum esse, ut viri eruditi etiam suspicentur, transpositos esse hos initii versus, et initium carminis fuisse πρῶτα Θεὸν τίμα etc. Sed ut ad textum reuertamur, praecipit *Phocylides* in hoc versu primo idem, quod Moyses docet Lev. XX, 10, Deut. XXII, 22. Ex quo argumentum petimus, veteres Poetas nec minus etiam Philosophos sacras litteras legisse et ex iis deinde quaedam in suos transtulisse libros. Eiusmodi furta occurrunt in nostro *Phocylide* quam plurima. Caeterum ponuntur infinitiui in hoc versu et saepius apud Poetam loco imperatiuorum, Ionum more, ubi deest imperativus. Et est hoc Poetis Graecis vsitatissimum. Conferre de hoc Graecorum more prae caeteris iuuerit *Lambertum Bos* de Ellipsi Graeca p. m. 311 seq. et eruditissimum *Krebsium* in Animaduersionibus in *Plutarchi* libellum, quomodo iuueni Poetae sint audiendi p. 115 seq. *Schier*.

Μὴ

Μὴ ἀσελγέα κύπριν ὀρίειν] *Neque lasciviam venerem exerce.* Facere non possumus, quin de voce ἀσελγῆς hic pauca observemus. Graeci homines ei semper eiusmodi ideam subiiciunt, quae a vitio ac improbitate desumitur. Verum dissident tamen, neque in origine, neque ipsa potestate, quam insitam habet siue propriam, ἀσελγεία consentiunt interpretes. Quamobrem de singulis figillatim dispiciemus. Sunt igitur, quibus dici videtur ἀσελγῆς ex α nempe, uti vocant, privativo, et σελαγέω, *luceo, splendo*, quoniam fieri nonnunquam solet, ut vocalis per Syncopen elidatur, quemadmodum cum aliis similibus, ἄπλασος sit pro ἀπέλασος, quam vocem habet *Sophocles* in *Aiace* Flagel. v. 256 p. 18 (Edit. Stolbergii)

— — τὸν αἰσ' ἄπλασος ἔχει.

Rationes, quas adiiciunt, hae sunt: quod in eiusmodi voluptuariis, quales esse putant ἀσελγῆς, omnis rectae rationis lux prorsus sit extincta, et quod eorum corpora a resurrectione non sint fulsura. Alii contra a Θέλγειν, quod demulcere est, vel notante *Frid. Taubmanno* ad *Plaut. Amphitr.* Act. 50. 2 p. 58, *decipere, aberrare a ratione*, addito α ἐπιτατικῶν, vocabulum nostrum deducunt. Accideret subinde, ut θ in σ mutare necessum haberemus, ut *Dores* hoc vel *Lacones* imprimis more olim usuque receperant.

Sed omnium rectius a Σέλγη vrbe sita in *Pisidia* deriuatur, de qua conf. *Strabo* Geogr. L. XII. p. 854. Edit. *Almelou.* *Polybius* L. V, p. 179. (Edit.

Iacobi Gronovii) *Dionys. Alexandrinus* 'Οικουμ' Πε-
 ριηγ' v. 858. seq. *Stephanus* in Geogr. p. 252. (Edit.
 Xyl.). Fuit autem *Selga* colonia deducta a Lacede-
 moniis, quod praeter testes citatos fide dignissimos
 numus etiam probat, qui est *Traiani, Decii* Imper.
 cum formula : Σελγέων λακεδαιμονίων ὁμόνοια
 de quo *Vaillant* in Numism. Imp. p. 131. (Edit.
 Paris.) Huius amplissimi quondam oppidi ciues
 certatim prope ab antiquis laudantur, quum modo
 ἀξιολογώτατοι τῶν πεισιδῶν apud *Strabonem* l. c.
 p. 854, modo σώφρονες et σωφρονέστατοι apud
 eundem *Strabonem* l. c. et *Polybium* l. c. p. 579 au-
 diant, vel uti, nisi, fidem excedere haec, quisquam
 putet, *Libanius* in Schol. ad Demosth. Orat. in Mid.
 p. 150. Edit. Heruag. ἐν Σέλγῃ, inquit, πάντες δι-
 καιοὶ ἦσαν, καὶ ἀρετῆς ἀνάμεσοι. Quae quoni-
 am a diuersis optimisq; hoc modo nobis traduntur
 scriptoribus, inde consequi videtur, ita tunc Sel-
 geneses ad leges prudentiae, aequitatis, ac omnis,
 quanta quidem in eiusmodi hominibus intelligi
 potest, virtutis recte fortiterq; administrasse rem-
 publicam, ut exemplis suis vnicuique praeluxerint.
 Quare Σελγέων more id fieri postea, quasi per ap-
 pellationem, visum fuit, quod optimi ordinis for-
 mae, legibus bene instructis perinde ac omni virtu-
 ti singulariter conueniret, cum a contrariis plane
 rebus ac moribus, vocabula ἀσελγῆς et ἀσελγεία
 originem ducerent. Egregie de hac voce disserit
 vir Graece doctissimus et hodie apud Hirschber-
 geneses Prorektor longe celeberrimus *M. Ioh. Chri-
 stian. Leuschnerus* in perquam eleganti et erudite
 scripta Commentatione super origine ac genuina

vi vocabuli ἀσελγεια ad intelligenda quaedam N. T. Loca Lipsiae 1746. in 4to. edita. Schier.

2 Μῆτε δόλως ῥάπτειν] i. e. sis verus, studeas veritati, age cum hominibus aperte et candide. Neander.

Μῆθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν] Confer cum hoc praecepto Phocylidis, quae Moses scribit Gen. IX, 6.

3 Μὴ πλατύνῃς ἀδίκως] Alius Poeta dicit: male parta, male dilabuntur. Idem monet Salomo Prou. XXII, 22.

4 Ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι] Eandem fere sententiam expressit Moses Exod. XX, 17.

5 Ψεύδεα μὴ βάζειν] noli mentiri. Non dissimile est illud Sir. XX, 26.

6 Πρῶτα Θεὸν τίμα] idem praeceptum dedit etiam Virgilius, cum L. I. Georg. v. 338 canit

Inprimis venerare Deos, — —

Nam merito pietas homini tutissima virtus.

Et Solon apud Diogenem Laertium L. I.

Θεὸς τίμα, γονέας αἰδῶ. Item Isocrates in Orat. ad Dæmonicum p. 19. Edit. Iacobi Facciolati: τὰς μὲν θεὰς φοβῶ, τὰς δὲ γονεῖς τίμα, Isocrates dixit φοβῶ, time. In sacris litteris passim Dei timor inculcatur. Obseruandum est autem, analogiam quandam esse inter *timorem* et *religionem*: quod notauit Seruius ad Virgilium Aeneid. Libr. 2, v. 715. Hinc illa apud Latinos, *religio est mihi dicere, religio est mihi facere*, id est, *metus*. Schier.

11. Παρθενὴν τηρεῖν] *virginitatem custodi.*
Non est generale praeceptum hoc, nec proprium habet significatum παρθενὴν hoc loco. Si enim ita servaretur, interiret genus humanum. Neque loquitur *Phocylides* de monastica virginitate. Sed aut castitas generaliter praecipitur, aut virginitas vsque ad matrimonium, et in matrimonio fides coniugal. *Amerbachius.*

Πίσιν ἐν πᾶσι φυλάσσειν] *fidem in omnibus serva.* . regulam hanc non minus commendavit Rex omnium sapientissimus *Salomo* Prou. XXIX, 20.

13. Σταθμὸν μὴ κρεῖν] Turpissimum genus doli est, et callidissimum apud mercatores hoc, de quo vitando hic praecipitur. Solet enim pulsari ab illis deceptoribus librae iugum, ut lanx, in qua merx est posita, praeponderet alteri lanci, in qua pondus est collocatum, etiamsi pondus sit legitimum. Debet autem accommodari praeceptum ad omnes dolos, qui peraguntur ponderandis rebus. De quibus vitandis diligenter *Salomo* etiam Prou. XI, 1, c. XVI, 11, c. XX, 10. praecipit. *A.*

16 Ἐπαράσιμος] i. e. supplicio afficiendus, propterea quod id etiam duodecim tabularum legibus, (quas *Cicero* in Oratore suo Bibliothecas omnium Philosophorum vocat) cautum fuerit: quemadmodum *Plinius* scribit Hist. Nat. L. XXIX. c. 2. *N.*

17 Μισθὸν μοχθήσαντι δίδω] Quantum sit flagitium non modo peccatum, aut non plenam, aut prorsus nullam dare mercedem operario, vel
hoc

hoc ostendit, quod plerumque pauperes sunt huius generis homines, et pauperibus addendum potius aliquid est, quam detrahendum. Grande genus est hoc iniustitiae, de quo fugiendo sacrae litterae etiam loquuntur e. g. Leu. 19, 13. Deut. 24, 14. 1 Tim. V, 18. Iac. 5, 4.

18 Γλώσση νῦν ἔχέμεν.] Hypallage est: νῦν γλώσσαν κατέχειν δέι.

Κρυπτὸν λόγον ἐν Φρεσὶν ἴσχειν] Hanc virtutem passim ob oculos etiam nobis ponunt diuini Scriptores, Prou. XX, 19. XXV, 9. Sir. XIX, 10. XXVII, 17. Iacob. III, 5. S.

22 Ἀσεργον] i. e. domo carentem, ab a priuat. et σέγῃ, domus.

25 Κοινὰ πάθῃ πάντων] i. e. omnes possumus fieri miseri, pauperes, exules, et aliorum opis indigentes: ideoque tales iuuandi sunt. Neander.

ὁ βίος τροχὸς, etc.] Docet Phocylides hic, rerum omnium vicissitudinem esse.

26 Πλῆστον ἔχων κ. τ. λ.] Cic. L. I. Offic. c. 20. Pecuniae fugienda cupiditas. Nihil enim est tam angusti animi, tamque parui, quam amare diuitias. Nihil honestius, magnificentius, quam pecuniam contemnere, si non habeas; si habeas, ad beneficentiam liberalitatemque conferre.

28 Ἐσὼ κοινὸς ἀπας βίος] i. e. de tuo tanquam communi bono indigentibus communica. Non loquitur autem Poeta de κοινωνία Platonica, de qua est apud Platonem L. V, de Republ. p. 650. seq. edit. Marfilii Ficini: quae vxores et liberos et denique omnia communia facit: cum rerum pro-

prietatem *Phocylides* superioribus praeceptis approbat et munierit. N.

33 Πάντων μέτρον ἄριστον] Idem praeceptum aliquoties extat apud Homerum, Hesiodum et Theognidem. Et monet *Phocylides* tunquam generali praecepto, ut quisque in medio maneat: (μέτρον enim modum, mensuram, seu medium significat) et extrema fugiat: hoc est, id det operum, ne contra virtutem, quae est ipsum μέτρον et in medio consistit, suumque cuique tribuit, quicquam quomodo faciat. Idem.

38 ἡ Φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάτης.] Quam foedum et miserum, quam sordidum et indignum natura hominis vitium sit avaritia, plus, quam satis declarant exempla: versantur enim quotidie nobis ob oculos. Hanc *Phocylides* docet cum Scriptura sacra 1 Tim. VI, 10, fugiendam esse, dicitque matrem esse omnis malitiae. Nascuntur enim ex ea, teste *Theognide* p. 389. sq. doli, fraudes, insidiae, delationes, calumniae, contumeliae, convitia, iniuriae, vanitates, periuria, furta, iurgia, rixae, dissensiones, seditiones, bella, caedes, familiaeque multa. N.

39. Χρυσὸς αἰεὶ δόλος ἐστὶ etc.] Per Protopoeiam hoc loco auro et argento aliquid adscribitur, quod proprie hominibus imputandum. Non enim vitium est auri et pecuniae, sed humanarum cupiditatum, non recte uti illa. Diuitiae per se et sua natura sunt bonum aequae, ac aliae res, quibus homines utuntur in vita, et conditae a Deo. Quod autem fiant malae, hoc fit per accidens, cum homines illis abutantur.

44 Μηδ' ἔτερεν κεύθης] i. e. da operam candori, sinceritati: fuge mendacia, calliditates et dolos.

45 Μηδ' ὡς πετροφυῆς πολύπυς,] πετροφυῆς dicitur Polypus, propterea quod in periculo adhaerescit petris, et illarum colorem induit. Confer. *Plinius Hist. Nat. T. I. L. IX, c. 29. p. 581. Edit. Harduini, Aelianus Libr. var. Hist. Theognis v. 215. seq.*

46 Ὅσις ἐκὼν ἀδικεῖ κ. τ. λ.] Quasi dicat, non statim pro improbo habeas eum, qui fecit iniuste, sed prius animum explora, volens ne fecerit an coactus.

47 Τὸ τέλος] Elliptice h. l. pro κατὰ τὸ τέλος. Sic ἀρχὴν et τὴν ἀρχὴν pro κατὰ τὴν ἀρχὴν, initio, principio: item, prorsus, omnino. *Soph. Elect. p. m. 43, Antig. v. 92, Ioh. VIII. 25, τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.* Ita et *Afranius* apud *Sossipatrum* :

Principium hoc oro, in animo ut sic statuas tuo,

Officiis cogi, ut abs te seorsum sentiam. S.

48 Μη γαυρεῖ] In hoc versu vult *Phocylides*, ut agnoscamus imbecillitatem nostram, quod quaecunque nostra bona et dona nullius sunt momenti, si cum Deo et vera absolutione virtutis, a qua procul absumus, conferantur. N.

49 Ἐἰς Θεός ἐσι σοφός etc.] Ratio est superioris sententiae, quare non sit superbiendum. vid. etiam *Rom. XVI, 27, Mō. XIX, 26.* S.

51 'Ουκέτι γὰρ δύναται κ. τ. λ.] Eandem fere sententiam expressit Theognis v. 583 seq.

— Ταῖ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχαν' ἔνεστι
γενέσθαι

"Εργα. S.

52 Μὴ προπετής κ. τ. λ.] Agit *Phocylides* hic de praecipitantia cavenda et ira refrenanda iuxta S. Scripturam Prou. XXIX, 22. Sir. XXVIII, 13. et Horratii etiam praeceptum Epist. L. I, Epist. 2. v. 62 seq.

— — Animum rege, qui nisi parèt,
Imperat: hunc fraenis, hunc tu compesce ca-
rena. Sch.

54 "Εσω κοινὰ πάθη] i. e. appete mediocria, non summa: quod vita media sit tutissima et tranquillissima, καὶ τὰ μεγάλα καὶ μεγάλα πάσχει κακὰ, vt quaeritur *Hecuba* apud *Euripidem*, ex regina opulentissima et potentissima subito serua facta. N.

56 'Η πολλὴ δὲ τρυφὴ etc.] 'Εν πλησμονῇ γὰρ κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' ἄ: vt est in versu *Euripidis*, apud *Athenaeum* L. VI. Et εἶνος γάλα Αφροδίτης. Lege etiam Prou. XX, 1, Sir. XIX, 1. N.

59 'Οργὴ et μῆνις differunt: illud leuius et remissius est, hoc grauius et vehementius. 'Οργὴ est vlciscendi cupiditas, vt hic ἐρεξίς dicitur; μῆνις vero quod, habet adiunctum factum.

60 Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν κ. τ. λ.] Monet hic *Phocylides*: bonis et honestis tantum rebus, hoc est, virtuti studendum: turpia vero et Veneris studia fugienda esse. N.

62 Σεμνὲς ἔρως ἀρετῆς,] Hoc praeceptum non longe alienum est ab eo, quod diuus Paulus nobis inculcat, Eph. IV, 8: ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετῇ, καὶ εἴ τις ἐπαινος, ταῦτα λογίζεσθαι.

Ὁ δὲ κύπριδος, αἰχρὸς ὀφέλλει] Iuxta S. Scripturam Prov. VI, 26, 33, Sir. XIX, 3, Eph. V, 3.

66 Ἐτάροις Poet. pro ἐταίροις. Hoc nomine Pythagoras discipulos suos appellavit, qui intimae erant admissionis, sicut reliquos cuiuscunque generis γνωρίμους dixit. Vid. Schefferus de Philosophia Italica c. XI, p. 89 seq. S.

Μὴ μῶμον ἀνάψης] i. e. noli carpere et reprehendere aliorum facta, quasi tu solus sapires, tu solus, quae recta sunt, perageres. N.

72 Σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν.] τὸ σωφροσύνην vocabulum est πολύσημον, quod varias habet significationes. Cum, κατ' ἔτυμον, idem sit, ac σώας ἔχειν τὰς φρένας, hinc τὸ σωφρονεῖν pariter atque voces cognatae: σώφρων, σωφροσύνη etc. generatim de mentis dicuntur sanitate. Vid. Marc. V, 15, 2 Cor. V, 13 Act. XXVI, 25. Speciatim autem, non solum de sapientia, prudentia, scientia, sed etiam vti hoc loco de frugalitate temperantia et moderatione, item de castitate ac pudicitia, nec non de modestia, cuius etiam Cicero Tusc. Quaest. Libr. 3, c. 8. τῇ σωφροσύνῃ tribuit notionem, usurpari solent. Vid. praeter veteres λεξικογράφους, Henricus Stephanus, Thesaur.

faut. Graec. L. T. IV, p. 203. et Joh. Caspar Suicerus, Thes. Eccl. T. II, p. 1225 seq. Schier.

Ἀσκέειν] eleganter adhibetur pro colere. Aristophanes Plut. v. 47 p. 9 Edit. Lud. Küsteri: Ἀσκέειν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον. i. e. ut filius moribus inter nostrates receptis studeat. Ita optime interpretatur hunc locum Küsterus. Conf. eiusdem comoediae v. 50. Herodotus Libr. I, c. 96 δικαιοσύνην ἥσκει. Pythag. aur. Carm. v. 13 δικαιοσύνην ἀσκέειν. Iulianus Misopog. p. 354 Oper. (Edit. Lipsiensis) σωφροσύνην ἀσκέειν. Et sic saepissime alii. Schier.

73 Μὴ μιμῶ κακότητα κ. τ. λ.] iuxta Praeceptum diui Petri Epist. I, c. 3, v. 9. i. e. noli repellere iniurias iniuriis; sed magistratui, et quibus debetur, vindictam relinque: noli tibi ipsi esse iudex. N.

74 Πειθῶ κ. τ. λ.] Iuxta sententiam Biantis: πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος. Laertius in Biante.

75 Μὴ πίστευε τάχιστα] non temere credendum esse, res ipsa docet, ac multa alia dicta id movent. Valde significanter autem hic loquitur Phocylides, cum dicit, non esse credendum, nisi quod cernatur. Non autem hoc dicit, quod nulli velit credi, sed non citius et praecipitanter. Vt enim est temeritas, cuilibet credere; ita inhumanitas, nulli credere.

76 Νικῶν εὖ ἔρδοντας κ. τ. λ.] Notum est, quod Hesiodus Eγ. καὶ ἡμέε. v. 348,

Ἀυ-

Αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λώϊον, αἶκε δύνῃαι:

Sic in hoc etiam versu praecipitur. Est autem huius rei causa, quod, ut *Aristoteles* docet, melius est εὖ ποιεῖν, μὴ εὖ ποιεῖσθαι. *Amerb.*

79 Μηδέποτε χρήσης κ. τ. λ.] χρήσης proprie foeneratorem significat: nos exactorem vertimus, generaliori vocabulo, ut accommodaremus ad omnia potestatum genera, id est, omnes eos, qui praesunt aliis, quos monet *Phocylides*, ne sint acerbiores, durioresque suis subditis: cum boni pastoris sit, tondere pecus, non deglubere: id est, ita accipere a subditis, ut etiam relinquatur, unde et ipsi viuant, et postea vsui quoque sint magistratui: quemadmodum *Tiberium* Caesarem praesidibus, onerandas tributo prouincias suadentibus respondisse scribit *Suetonius* in vita *Tiberii* c. 32. p. 404. *Edit. Petri Almcidae*, quae Hagae Comitum 1727. in 4. apud *Adrianum Moetiiens* prodit. N.

80 Μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς κ. τ. λ.] Hoc *Phocylidis* praeceptum totidem fere verbis etiam in *Mose* scriptum legitur, additam habens benedictionem diuinam: ut bene sit tibi, et longo viuas tempore. *Deut.* XXII, 7.

82 Μηδέποτε κρίνειν κ. τ. λ.] Non esse permittendum iudicium de rebus, nisi peritis earum, monent hi duo versus, nec frustra. Fieri enim solet, ut siue per stultitiam, siue per arrogantiam homines de operibus, de artibus iudicium sibi sumant, a quibus prorsus alieni sunt, et quidem audent aliquando pronunciare, praesentibus artificibus, non tantum quid sibi videatur, sed quid male
videa-

videatur artificibus, et cum eis contendere. Tali fatuo recte *Apelles* dixit: *ne sutor ultra crepidam*. *A.*

84 ὁ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδίδακτος ἀκχεῖν] *non potest aut capax est rudis magnam doctrinam percipere.* In eodem significato verbum χωρεῖν, quo nos hic adhibuimus, etiam occurrit *Marth. XIX, 11.* vbi *Christus* dicit: ὁ πάντες χωρεῖσι τὸν λόγον τῆτον: i. e. *non omnes capaces sunt eius, quod dixi.* Ita cum *Hug. Grotio* verti vult *Iacob Elsnerus* in *Observationibus sacris* in *Libros Histor. N. T. p. 87.* atque varia in hanc rem veterum loca affert. Eadem est sententia *Gussetii* in *Lexico Hebr. rad. חָצַר*, vbi τὸ χωρεῖν ostendit in variis linguis respondere τῷ δύνασθαι. Denique ἀκχεῖν pro *percipere, intelligere*, vt nos vertimus, etiam sumi (docuit *Guil. Buddaeus* *Vir. Graecarum litterarum gnarissimus* in *Comment. Graecae Linguae et nuper celeberrimus Reitzius* ad *Lucianum T. III. p. 448.* Schier.

87 Πολλοὶ γὰρ πέσιος κ. τ. λ.] Eandem sententiam totidem fere verbis expressit *Theognis v. 115:*

Πολλοὶ τοι πέσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,
 ροι,

Et v. 643:

Πολλοὶ γὰρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἐταῖροι.
Nec non Ovidius, qui Libr. I. Trist. Eleg. 8, v. 5 seq. scribit:

Donec eris felix, multos numerabis amicos:

Tempora si fuerint nubila, solus eris

Et Horatius Libr. I. Carm. Od. 35,

— — — diffugiunt cadis

Cum faece ficcatis amici. *Schier.*

sepiendi significationem habere. In eo namque summa rei consistit, ut terra condatur, et tegatur cadauer, et velut sepiatur, hoc est, muniatur aduersus iniuriam bestiarum, et immanium hominum, qui parum a bestiis admodum differunt. Appellatur idem honor apud eosdem Latinos et humanio, eandem ob causam, et locus iam monumentum a conseruatione memoriae mortuorum, iam sepulchrum, aut tumulus a contectione et specie, quam exhibet illa contectio. Fuit is Veteribus Graecis et Romanis sacer et religiosus. Quam consuetudinem Christiani merito retinuerunt, mutatis ceremoniis et ritibus priscorum, ut decuit fieri. Minime itaque sunt audiendi Cynici, qui iubent se inhumatos proiici, et dicunt nihil referre, ubi corpus sit post mortem. *Cicero* scribit in *Tusculanis Quaest.* maximis ingeniis praeditos magna cura coluisse, et inexplicabili religione sanxisse (haec enim sunt eius verba) ceremonias sepulchrorum. Quanto minus Christianis, apud quos omnia debent fieri *εὐχυμένως*, ut sanctus *Paulus* 1 Cor. XIV, 40. inquit, licet sepulchra violare. *Amerbach.*

97 ἡ καλὸν ἀρμονίην ἀναλυόμεν ἀνθρώποις.] Vult hic Poeta, non esse vitam abrumpendam, sed naturam, aut Deum expectandum, velut euocato-rem ex hac vita. Fuerunt enim, qui studio quodam consequendae immortalitatis, et abiciendi corporis, ipsi consciscerent sibi mortem. Sicut de Cleombroto *Callimachus* Epigr. XXIV. p. 200. (Edit. illustris *Spanheimii*) scribit, quod lecto *Platonis* libro de immortalitate animae, se in mare de muro

muro abiecerit. In eo libro cum doceatur a Socrate: Philosophorum vitam esse tantum commutationem mortis, fuit hoc etiam quaerendum, debeat, ne sapiens afferre sibi manus, ut quam citissime liberetur e carcere corporis animus. Et additur hoc non esse faciendum, quia in hac custodia sumus diuinitus collocati, et hominem esse velut Dei mancipium, quod non debeat aufugere sine illius mandato. Verba Platonis inter alia de hac re sunt: ὁ ἰὸς τοίνυν ταύτην ἐκ ἀλογον μὴ πρότερον αὐτὸν ἀποκτινῦναι δεῖν, πρὶν ἀνάγκη τινα ὁ Θεός ἐσι πέμψῃ, ὥσπερ καὶ τὴν νῦν ὑμῖν παρῆσαν. Ex quibus verbis et reliquis eius loci haec *Cicero* scripsit: Cato autem sic abiit e vita, ut causam moriendi nactum se esse gauderet. Vetat enim dominans ille in nobis Deus iniussu hinc nos suo demigrare. Cum vero causam iustam Deus ipse dederit, ut tunc *Socrati*, nunc *Catoni*, saepe multis, ne ille medius fidius vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit, nec tamen illa vincula carceris ruperit: Leges enim vetant, sed tanquam a magistratu, aut ab aliqua potestate legitima, sic a Deo euocatus, atque emissus exierit. Haecenus *Cicero*, a quo et ipso Platone sicut a plerisque aliis Philosophis nos Christiani dissentimus, qui ob nullam causam iudicamus hominem sibi vim inferre debere. Et errauit sane *Cicero*, si fas est mihi hoc dicere, qui putauit, Catonem honeste viuere in seruitute non potuisse. Non enim sunt inhonesta, aut turpia, quae citra nostram culpam acciderunt. Quanto rectius *Martialis* Libr. XI, Epigr. XXXIII p. 777

Edit. *Matthaei Raderi*, quae Moguntiae 1627 in fol. prodiit:

*Rebus in angustiis facile est contemnere vitam,
Fortiter ille facit, qui miser esse potest.*

Item alibi: *summum nec metuas diem, nec optes.* Hoc enim est inferuire et parere Deo, ac naturae, quae est vera fortitudo animi. Rectius etiam *Phocylides*, qui nullam exceptionem addit, sed dicit, non esse hominis compagem (potest autem hic etiam intelligi de caede, quae fit a nobis in aliis) soluendam vi, cum alioquin cito per naturam hoc fit futurum, et quidem sic, ut anima sit mansura incorrupta. A.

98. Καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης κ. τ. λ.] Resurrectionis dogma in hoc et sequentibus versibus nequitquam ita a Phocylide declaratur, ut non possit de Metempsychosi exponi, neque clarius adstruitur, quam in hisce Epicharmi apud *Plutarchum* in *Consol.* ad Apollonium:

Συνεκρίθη, καὶ διεκρίθη,
Καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθε πάλιν,
Γὰρ μὲν εἰς γαῖν, πνεῦμα δ' ἄνω.

vel in *Euripidis* Chrysippo p. 504 Edit. *Iosuae Barnesii*, quae Cantabrigiae 1609. 4. in fol. prodiit:

Χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας
Φύντ' ἐς γαῖαν τὰ δ' ἀπ' αἰθερίας
Βλασόντα γονῆς εἰς ἑράνιον
Πόλον ἦλθε πάλιν. Θνήσκει δ' ἔδεν
Τῶν γινομένων.

conf. *Fabricii* Biblioth. Graec. Vol. I. L. II. c. XI, p. 443 seq.

101 Πνεῦμα γάρ ἐστι κ. τ. λ.] Hic versus Poetae pulchre conuenit cum eo, quod in sacris litteris Gen. I, 27. dicitur: *hominem conditum esse ad imaginem Dei.*

104 Πλῆττε μὴ Φείδεσθ' κ. τ. λ.] i. e. vtete tuis opibus, dum viuis, ad res honestas, necessarias et concessas; quia omnibus est moriendum. Non pugnat hoc praeceptum cum eo, quod vnus de septem sapientibus iussit: *compara viaticum ad senectutem.* Item alius, Φείδεσθ' ὡς ἀθάνατος. Sed prohibet auaritiam, propter quam etiam dicitur homini tam deesse, quod habet, quam quod non habet. Atque sicut illud est dictum prodigis; ita hoc dictum est auaris, amboque ad medium, hoc est, virtutem prouocantur. Magis autem plerumque peccant homines auaritia, quam prodigalitate, ideoque *Aristoteles* dixit hoc vitium illo facilius sanari et corrigi posse. Hinc est etiam, quod plura praecepta sapientum hominum de contemnendis diuitiis, quam de vitanda auaritia prodita sint, non quod sint abiiciendae opes, et nihil hominibus vtilis, sed ne habeamus eas in eo loco et ordine bonorum, in quo non debent haberi. Si qui autem simpliciter damnauerunt eas, vt *Stoici*, illi non sunt bene sani, proptereaque explodendi cum sua sapientia. Sentiant nobiscum etiam sacrae litterae, quae dicunt: *Diuitiae si affluerint, nolite cor apponere*, non dicunt: *abiciite diuitias.* Nec obstat, quod Christus Marc. X, 25. dicit: *facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum coelorum.* Non enim ibi diues

cum simpliciter videtur significare, qui multa possidet, sed qui sic possidet, ut spem positam et fiduciam habeat in diuitiis, quales plerumque sunt diuites, et talis erat adolescens, cum quo erat nunc locutus Christus, et ad quem haec verba sunt accommodata. Addit *Phocylides* in hoc loco, meminisse nos debere, quod mortales simus, et nihil ad inferos auferamus nobiscum. Talia passim in Latinis Poetis occurrunt, e. c. in Ouidio ad Liuium Aug. v. 357 sq.

Fata manent omnes. Omnes expectat auarus

Portitor : et turbae vix satis vna ratis.

Tendimus huc omnes; metam properamus ad
vnam.

Omnia sub leges mors vocat atra suas.

apud *Horatium* Libr. I. Carm. Od. 4, v. 12.

Pallida mors aequo pulsat pede pauperum tabernas,

Regumque turres.

Et *Propertium* L. III. Elog. 4, v. 35:

Haud vllas portabis opes Acherontis ad undas:

Nudus ab inferna stulte vehere rate.

Amerbach.

Μέμνησ' ὅτι Θνητὸς ὑπάγχεις] *hominem esse memineris.* Hoc se moneri quotidie volebat *Philippus* a seruo, ut est apud *Aelianum* var. Hist. L. 8, c. 15. p. 154. Edit. Schefferi, Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ. S.

106 Πάντες ἴσοι νεκύων] Hoc habet inter caetera iustitiae suae natura praecipuum, quod cum ad exitum ventum est, omnes in aequo sumus,

ut

vt dicit *Seneca*. Et mors certe æquabit, quos pecunia separauit, vt *Plinius* alicui in mundi sui historia scribit. Quod *Lucianus* etiam: quamuis omnia rideat, indicare voluit in Dialogo contra Menippum T. I. Oper. p. 265. (Edit. Ioh. Georg. Graeuii) vbi facit reges satrapasque apud inferos mendicantes, et aut falsamenta vendentes, aut primas ipsas litteras, urgente inopia, profitentes, contumeliis praeterea a quouis affectos vt vilissima mancipia. Philippum quoque Macedonem, Alexandri M. patrem, in angulo detritos calceos mercede refarcientem commemorat. N.

108 Εὐνὸς χάρις ἅπασιν]. Εὐνὸς Attice dicitur pro κοινὸς communis. Hinc ξυνωγῆς, bigae compar, quod nomen appellatiuum *Caesar Baronius* in Martyrologio Romano pro proprio accipiens puerilem errauit errorem. *Xynoris* haec fuerat inducta ex loco male intellecto S. Ioh. Chrysostomi Hom. IV de Lazaro, vbi *Xynoris* par martyrum designat, *Iuuentium* scilicet et *Maximum*, qui imperante *Iuliano*, Antiochiae coronam martyrii inuenerunt. Sed non in omnibus editionibus *Caesaris Baronii* Martyrologii Romani hunc erroremprehendimus, sed in iis tantum, quae *Romae* ex typographia *Dom. Basae* 1568 in fol. Venetiis 1587. iterumque 1597 in 4. et Antwerpiae 1589 in fol. prodierunt. Rariores proinde sunt hae editiones, imo tam rarae, vt *Theophilus Raynaudus* audeat *Combesium* mendacii arguere, quod in Romano *Baronii* Martyrologio sanctae *Xynoridos* nomen legi dixerit. Vbi, inquit, in Romanis, quas *Aduersarius*

Baronio tribuit, tabulis sancta Xynoris. Scilicet suppressae sunt priores Martyrologii editiones, et in posterioribus nomen hoc non amplius deprehenditur; dum *Baronius* a *Nicolao Fabro*, *Petro Pithoco*, *Petro Ducaeo* aliisque amicis admonitus, *Xynoridem* suam in nihilum, vnde malis ausibus venerat, retro egerit. conf. *Thomas Ittigius* in *Biblioth. et Catena Patrum* p. 157 seq. *Morlierius* in *Essais de Litterature pour la connoissance des Livres T. I*, p. 22 seq. *Georg. Scrpilius* de *Libris rarioribus* et *Ioh. Vogtius* in *Catalogo Historico Critico Librorum rariorum* p. m. 73 (Edit. nou.) *Sch.*

109 'Ου πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον] iuxta enunciaturum Regis *Davidis* Pl. XC, v. 10. item *Herodoti*: βραχύς ἐστιν ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος et *Hippocratis*: ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρή.

111 Μῆτε κακοῖς ἄχθῃς.] Ad magnitudinem animi pertinent haec verba, cuius officium est, inuitum se praebere in omni fortuna, hoc est, nec frangi in duris rebus, nec superbire in secundis. Δεῖ τὰ καὶ τὰ φέρειν, i. e. aduersa et laeta eodem ferre animo, ut iubet *Pindarus*. N.

114 'Αχθομένοισι κακῇ λύσει ἤλυθεν ἄφνω.] Consolatio est, qualis est *Horatii* *Libr. II. Carm. Od. X*, non si male nunc, et olim sic erit, et Graecum Prouerbum: Θεὸς ὑπὸ μηχανῆς ἐφανείς. N.

115 Μὴ μεγαληγορήῃ κ. τ. λ.] Egregium est hoc praeceptum. Vult enim *Phocylides*, ne morem
rem

rem geramus animi libidini, et petulantiae in dicendo, sed vt refrenemus ipsi nos. Non tamen hoc intelligi debet, quasi non sint reprehendenda hominum vitia, et qui ad dicendum, et scribendum valent, non debeant morum corruptionem et peccata hominum carpere et vituperare, sed quod modus adhibendus quidam sit et ratio, nec temere aliqui nominandi, nec, nisi priuatim moniti, noluerint se ipsi emendare, quodque caput est rei, nihil prorsus falsi admiscendum, sed rem nudam, hoc est, veritatem dicendam esse, non tamen in quibuslibet erratis, nisi generaliter, et quanta potest fieri modestia. Vtinam homines hoc monitum bene sibi notarent! Nihil enim dubito, quin maior esset inter multos homines beneuolentia, studium, consensus, amor. *Amerbach.*

117 "Ὅπλον τοῖ λόγος ἀνδρὶ κ. τ. λ.] Magna est apud doctos querela, nudum et inermem nasci hominem, nec addi ei processu aetatis arma, quibus se contra vim defendat, ac sane vera. Sed hoc tamen etiam debebat cogitari, mentem et iudicium homini, quod multo est, quam reliquorum animantium omnium arma, nobilius, datum esse, quo et arma, quando vult, excogitare potest facile, et excogitatis expedite, ac prudenter vti. Hinc est, quod nullius bestiae robur contra vim humanam tuta est, ac omnes quidem, si sit congregiendum, ac dimicandum ab instructis vtrunque, vinci possint ab homine. Sed quorsum haec? vt intelligatur, non ita male prospectum esse hac in parte nobis a natura, vt nonnulli conqueruntur, nec immerito tamen

cum videant homines inter se alios crudelius, quam vllas bestias saeuire in alios, ac vere abuti suis armis. Addidit praeterea Numen diuinum nobis aliud armorum genus, sermonem, vel praecipue in hoc, vt, si qua de re non conuenit inter nos verbis, disceptatione vtamur, pro sua quisque causa defendenda. Quamquam propter alia quoque habemus sermonem, propter hoc tamen videmur cum habere singulariter, vt nos et nostra tueamur, et consequamur apud alios, quae sunt ad honestam vitam necessaria sine vi aut armis. Atque hoc est, quod *Phocylides* hic dicit, alia aliis animantibus contigisse arma, homini sermonem contigisse pro armis. *Idem.*

125 'Ουχ' ὅσιον, κρύπτειν κ. τ. λ.] Monet his verbis *Phocylides*, vt malos et facinorosos homines non defendamus, non foueamus, nec cum iisdem conuersemur seu publice seu priuatim: propterea quod, quemadmodum est apud *Hesiodum*, vatem sapientissimum, Ἐργ. v. 238, p. 40. Edit. celeb. *Krebsii*.

Πολλὰκι καὶ ξύμπασα πόλεις κακῆ
ἐπαυρεῖ,
Ὅσις ἀλτρεῖναι, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται. N.

128 Φωρῶν μὴ δέξῃ κ. τ. λ.] Juxta Prou. Salom. c. XXIX, 24.

130 Μοῖραν πᾶσι νέμεν,] Hic versus veluti Epiphonema adiectus est, iubens suum cuique tribui. Eadem quoque praecepit *Paulus* ad Rom. XIII, 7. S.

131 Ἀρχόμεν'Ⓢ Φείδε πάντων κ. τ. λ.] Monet *Phocylides*, circumspēcte res esse incipientes juxta πολυθρύλλητον: *sera in fundo parastimonia*.

132 Μὴ κτήνες θνητοῦ βορὴν κ. τ. λ.] Sunt, qui vocem βορὴν in hoc versu passivē accipiant: ut sensus sit, mortalis pecudis esum, quantumvis moderatum, haud attingendum esse: ut Pythagorica ἐμφύχων ἀποχή hoc loco praecipitur, sicut mox v. 137. Vide *Sylburgii* Notas in *Phocylidem* p. m. 92. Sed nos supra cum *Vito Amerbachio* aliisque doctis viris hunc versum ita interpretati sumus, ut coniunxerimus haec duo nomina κτήνες et βορὴν, per appositionem, quod alant homines et pecudes, ut hoc velit Poeta, quod in sacris litteris etiam praecipitur, praebendum cibum et alia necessaria pecudi; ut stabulum, stratum, quietem. Est et sane magnam ferociam, et inhumanitatem in quibusdam cernere, qui in equos, et alia animalia, quibustamen aluntur, summam crudelitatem exercent. Parcendum est omnino omnibus bestiis, quantum patitur res. Mites homines et lenes ne muscam quidem, aut pulicem ita interficiunt, ut non mallent eius vitam relinquere, si non essent molesti, aut non laederent. Qua de re *D. Augustus Fridericus Müllerus*, in *Iure Naturae Germanice* scripto c. 3, §. 7 Schol. et *Iob. Henricus Wincklerus* iu *Iur. Nat.* p. 131. Edit. Secund. nobiscum consentiunt.

133 Κτῆν'Ⓢ δ' ἦν ἄχθοῦ πείσῃ κ. τ. λ.]
Iube-

Iubemur hic erigere pecus inimici, cum in via ceciderit, hoc est, inimico benefacere: quod praeceptum valde pium est, et ex Mosis scriptis Exod. XXIII, 5 et Deut. XXII, 4 petitum videtur. *Sch.*

134 Πλαζόμενόν τε βροτὸν κ. τ. λ.] Erranti viam demonstrare, vnum est ex illis officiis, quae omnes homines inter se debent. Sicut *Cicero* Offic. Libr. I c. 16, p. 822 Edit. *Ernest.* docet. Potest enim praestari sine incommodo nostro. Et idem *Cicero* Libr. III c. 13 p. 907. Offic. scribit: quod erranti viam non demonstrare, publicis execrationibus fuerit sancitum Athenis, hoc est, quod in illa vrbe legibus etiam constitutum fuerit, vt publice malediceretur, et optaretur diuina poena illi, qui viam erranti non demonstrasset, ita vt non sit res digna praemio facere hoc, sed non facere, magna sit turpitudine, & in gens flagitium. Huc pertinent omnia officia, quae possunt praestari sine incommodo nostro, et non possunt omitti sine damno indigentium illis. *A.*

135 Βέλτερον ἀντ' ἐχθρῶ κ. τ. λ.] *Phocylides* in hoc versu inuitat nos ad homines adiungendos potius nobis beneuolentia et officiis, quam ad alienandos odio et malefactis. Ita enim est vita hominis comparata, vt non possit amicitia carere. Sed bene obserues velim regulam, quam *Syrus* Mimi dat: *Caue amicum credas, nisi quem probaueris.* Vitium eorum, qui amicos sibi sunt sine examine, *Lucianus* vocat ἀνερασίαν πε-

ἐὶ τὰς φίλῃς, in Timone p. 72 Edit. Iob. Georg. Gracuii. Quare tutissimum est, ut fere doctissimus quisque sentit, quam paucissimos habere, quibus intime et familiarissime utaris. Et Martialis admodum est suauis de hac re carmen L. XII, Epigr. p. 809 Edit. Matthai Raderi :

Si vitare velis acerba quaedam,
Et tristes animi cauere morsus,
Nulli te facias nimis sodalem.
Gaudebis minus, et minus dolebis.

Nam inter amicos debet esse quaedam mutua reuerentia et cultura, quae vix potest in nimia familiaritate existere, ex qua, ut inquiunt Iureconsulti, contemptio dignitatis nascitur. A.

136 Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν,] Quod hic Phocylides breuius posuit : incipiens malum praecidendum esse, et sanandum vlcus : id paulo latius et copiosius Ovidius de Remediis Amoris v. 91 seq. ita expressit :

Principiis obsta. Sero medicina paratur,
Cum mala per longas inualuere moras.
Sed propera : nec te venturas differ in horas.
Qui non est hodie, cras minus aptus erit.
Flumina pauca vides de magnis fontibus orta,
Plurima collectis multiplicantur aquis.
Vidi ego, quod fuerat primo sanabile vulnus,
Dilatum longæ damna retulisse moræ.

Quam vero utile sit hoc praeceptum vniuersae vitae humanae, satis dici non potest. Experimur hoc non tantum quotidie in republica, sed et in re domestica, quanti referat malis mature obuiam

obuiam ire. Domus vitiata, aut imbribus, aut aliqua alia causa, facile potest, et exiguo sumtu refici principio, saepe vnica tegula, aut latere, aut tabula, aut trabe, quae postea, quum latius malum serpsit, non centum aureis commode restituitur, et quidem nulla vetustatis culpa, sed tantum negligentiae. *Amerbach.*

137 Μηδέ τι Θεοβόρον δαίτη κρέας] Docet hic *Phocylides*, ne quis carnem vel putridam, vel a feris adefam, quae lupis et canibus debetur, seu vendat, seu manducandam proponat: quemadmodum saepissime solet fieri in iis ciuitatibus praecipue, in quas magna multitudo peregrinorum commeare solet, vt sunt conuentus, castra, emporia, Academiae et similia loca, nisi magistratuum diligentia, vel naturalis quaedam gentis probitas repugnet. *Neander.*

139 Μαγικῶν βιβλίων ἀπέχεσθαι.] Prohibet abstinere a diabolicis et impiis libris et artibus. Caeterum Magiae nomen olim non fuit infame, vt nunc est. Magi enim non erant plebeiae sortis homines, sed philosophi et eruditi, et apud Persas, Ethiopas, Chaldaeos et Indos ex regia stirpe procures, quemadmodum id quoque ex Herodoto clarum est. *Id.*

140 Νηπιόχους] Per νηπιόχους *Phocylides* hoc loco omnes eos intelligit, qui sunt dolis et iniuriis obnoxii, quales sunt simplices, pupilli, viduae, pueruli etc. quos non laedendos esse praecipit. *Id.*

142 Μὴ κακὸν εἶν ἐρεξῆς] Mali non iuandi beneficiis, quod et ea pereant, et bonis ea detrahantur, ipsique in eo magis confirmentur. Ita explicanda sunt haec verba.

Ἴσον ἐς' ἐνὶ πόντῳ] Eadem loquendi formula etiam vsus est *Theognis* v. 106.

Ἴσον καὶ σπείρειν πόντον αἰλὸς πολιῆς.

Similiter dicunt Graeci: Καθ' ὕδατ' vel εἰς ὕδωρ γράφειν. *Lucianus* in Cataplo p. 437 Edit. *Ioh. Georg. Graecii*: Παίξεις ὧ χάρων, ἢ καθ' ὕδατός φασιν ἤδη γράφεις, παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν. i. e. Ludis o Charon, vel potius in aqua, ut aiunt, scribis, qui a Micyllo iam obolum vllum expectes. Inde est, quod *Catullus* dicit Carm. LXVIII. p. 428, Edit. splendidissimae *Ioh. Antonii Vulpii*, quae Patauii 1737 in 4 prodit:

Mulier cupido quod dicit amanti,

In vento, et rapida scribere oportet aqua. S.

143 Ἐργάζευ κ. τ. λ.] Laborem *Phocylides* hic commendat, & addit hanc rationem, ut proprium acquiramus, ne furemur, aut more parasita stirorum de aliena viuamus quadra.

145 Μὴδ' αἶλλα παρὰ δαιτὸς ἔδοις] idem praeceptum relatum legimus, *Sir.* XLI, v. 30.

153 Μύθευκες γαίης κ. τ. λ.] Commodata *Phocylidi* dedit haec *Salomo*, *Prou.* VI, 6 seq.

164 Μὴ μείνης ἄγαμος κ. τ. λ.] Tradit nunc *Phocylides* praecepta de coniugio, de uxore ducenda, et vitandis omnibus libidinibus, et nuptiis incestis,

stis, a quibus naturâ quoque quisque abhorre-
 bet. Da coniugio autem etiam apud ethnicos et
 eius usu, multa reuerenter et honeste dicta legun-
 tur. *Plato* ideo iubet vxorem ducere, vt quisque
 Deo pro se alium relinquat cultorem. Sic enim
 scribit *Libr. VI. de Legibus* p. 869. (Edit. *Marsilii*
Ficini :) *Χρὴ τῆς αἰργενῆς φύσεως ἀντέχεσθαι, τῷ*
παῖδι καταλείποντι, αἰεὶ τῷ Θεῷ ὑπηρέτας
ἀνθ' αὐτῆ παραδιδόναι. Vt praetereamus tam
 multas aliorum de coniugio sobrias disputationes,
 quam quae maxime ab *Aristotele*, *Xenophonte*, et *Plu-*
tarcho ea de re sapienter praecepta sunt. N.

166 *Μὴ παραγωγέυσης ἄλοχον*] Apud gen-
 tes quasdam turpissimae et teterrimae coniugio-
 rum leges fuerunt, ab ipso diabolo dictatae: quem-
 admodum *Babyloniis*, quorum mulieribus lege
 praeceptum fuerat, vt ad *Veneris* templum desi-
 dentes, cum externis viris consuetudinem habe-
 rent, vt scribit *Herodotus Libr. I* p. 65 (Edit.
Thom. Gale) Et *Cypriae* virgines corporis pu-
 blica prostitutione ad littus maris exeuntes, do-
 tem ante nuptias quaerebant: quemadmodum
Iustinus Libr. XVIII, c. 5 memorat. N.

168 *Μὴ μητρὸς κ. τ. λ.*] *Epicurus* nec a
 matre abstinere iussit, ipse praeco diaboli:
 quemadmodum scribit *Theophilus L. 2* contra
 gentes. Quae item de *Alcibiade Atheniensi* illo
 vndecunque etiam celebrato, recitant *Athenaeus*
 et *Xenophon*, de *Pisistrato* *Herodotus*, *Nerone*
 quoque, portento illo impurissimo *Pausanias* et
Suetonius. Verum ab his horrendis turpitudi-
 nibus

nibus etiam bruta animalia abhorrent: ut de camelis scribit *Aristoteles*, eos ἐκ ἐπιβαίνειν μητέρα. N.

171 Μηδ' ἐπὶ παλλακίοισι πατὴρς λεχέεσσι
μυγείης] Et cum pellicibus patris concumbere no-
li. Confer. cum hoc versu, quae *Moses* dixit
Lev. XVIII, 8. et *Deut.* XXII, 30. Varias habent
Græci voces, quibus mulierem corpus suum pu-
blicantem notant, inter quas, praeter παλλακὴν
in hoc versu sunt ἐταίρα, πόρνη et χαμαιτύπη
praecipuae, quae autem omnes ita differunt.
Χαμαιτύπη, Scortum triviale est, prostibulum, ab
adu. χαμαί, humi, in terra, et τύπτω quasi quod
humi sternitur, vnde χαμαιτυπία, scortatio cum vi-
li et abiecto scorto; item χαμαιτυπῆον, Ganeum
ein Sauf- und Huren-Haus: πόρνη vulgaris est
meretrix, quae quibuslibet mercedis et victus quae-
rendi gratia corpus suum περᾶ i e. vendit. Ta-
lem olim habere fuit turpe, non tamen adeo, ut
nunc est. Ἐταίρα amica, per urbanitatem So-
lon Atheniensis ἐταίραν appellavit, quae πόρνη
dicitur apud *Plutarchum* in Solone. Alias ἐταί-
ρα honestum quoque nomen fuit, quippe etiam
virgines appellabant ἐταίρας, socias. confer.
Athenaeus Libr. XIII, p. 570. Δειπνοσ. Ridicu-
lo errore *Athenaei* interpretes κορίσκην (puellam)
et χαμαιτύπην (Scortum) vertit *Coriscam* et *Cha-
maetypen*, quasi essent nomina propria. Παλλα-
κὴ et παλλακίς, ἰδ. G. pellex et pallaca: Pellex
Latinum a pelliciendo autore *Festo*, Concubina.
Aul. Gell. Noct. Attic. L. IV, c. 3, quanquam sint,
qui inter Pallacam et Pellicem differentiam agno-
scunt: Pallacam vocant, quae cum coelibe: Pel-

licem, quae cum eo, qui vxorem habet, consuevit. Hanc differentiam legimus etiam apud *Demosthenem* in orat. in *Neaeram* p. 534 (Edit. *Hieronimi Wolfii*, quae Basileae ex officina Heruagiana 1572 in fol. prodiit) et digna sunt eius verba de hac re, quae hic exscribantur: Τὰς μὲν γὰρ ἐταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς παλλακὰς τὴν κατ' ἡμέραν θεραπείας τῷ σώματι, τὰς δὲ γυναῖκας τῷ παιδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν ἔνδον Φύλακα πιστὴν ἔχειν. i. e. meretrices enim voluptatis causa alimus, concubinas propter quotidiana ministeria et curationem corporis, vxores propter ingenuos liberos suscipiendos, et fidelem rei familiaris administrationem et custodiam. De his aliisque scortorum appellationibus egit *Cuperus* Obseruat. Libr. I, c. 16. *Schier*.

172 Μηδὲ γυνή κ. τ. λ.] Id flagitium sceleratissimum et horribilissimum etiam *Iuuenalis* Satyricus in sui temporis diuitibus insectatus est Satyr. VI, p. 184 Edit. *Henr. Christian. Henninii* his versibus:

Sed iacet aurato vix vlla puerpera lecto,

Tantum artes huius, tantum medicamina possunt,

Quae steriles facit, atque homines in ventre necandos.

Conducit. *Schier*.

173 Μηδὲ τεκῆσα κ. τ. λ.] Quemadmodum id veteribus vsitatissimum fuisse, etiam ex *Terentio* nouimus. Sic exponitur *Cyrus* infans, Rex deinde Persarum factus, vt scribit *Herodotus* L. I, quamuis *Xenophon* de ea expositione nihil prodar.

Sic

Sic quoque Romulus et Remus fratres expositi et a lupa educati, ut scribit *Plutarchus*, *Liutius L. I.*, c. 4, et *Florus L. I.*, c. 1. Sic *Pindarus* Lyricorum ille princeps suauissimus et castissimus, in Baetia expositus, ab apibus pascitur, ut meminit *Dion*, *Orat. LXV.* Plura eiusmodi exempla, vid. apud *Pausaniam*, *Ælianum* etc. N.

174 Μηδὲ τις ἢ ἀλόχῳ κ. τ. λ.] Vxor non est mariti famula aut serua; sed vitae et bonorum socia. Quare non debet inclementer, nec aliis temporibus tractari, minime vero, quando grauida est. Idque in hoc versu *Phocylides* praecipit. Sunt nonnulli viri adeo agrestes et crudeles, ut existiment, se non viros dici posse, nisi verberent uxores, et pro mancipiis vtantur eis. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, inquit d. Paulus, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. *Col. III, v. 19.*

175 Μηδ' αὖ παιδογόνον κ. τ. λ.] Praecipit hic versus, non esse virilitatem adimendam iis, qui possint generare. Notum est, veteribus Graecis et Romanis imo toti pene Orienti et omnibus gentibus mollioribus, hoc genus hominum in deliciis fuisse, et Eunuchi ab eo, quod in cubiculis, aut gynaeceis multum custodiae et ministerii causa inter potentum mulieres et virgines versarentur, dicti sunt. N.

181. Μηδ' ἐς ἔρωτα κ. τ. λ.] Naturalis est amor inter marem et foeminam. Is hoc loco non interdicitur, sed insania et furor, et velut libidinis quaedam profusio. Qualis in plerisque cernitur, qui nec dormire, nec cibum ca-

pere, nec aliud quicquam recte facere possunt prae hac rabie. Vitium hoc Latine *Cicero* Tuscul. Quaest. L. IV. c. 11. mulierositatem ex Graeco *Φιλογύνεια* vocat. Significanter autem hic locutus est *Phocylides*, cum dixit: non suas in amorem, sicut Latine dicitur, *luxuria aut libidine diffuere*. N.

184. Στέργε τὴν ἄλοχον] Iuxta praeceptum divi Pauli Eph. V, 25. οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν. et *Platonis* de Legibus Libr. IIX. p. 914. Edit. *Marsilii Ficini*, ubi ait: μηδένα τολμᾶν, μηδενὸς ἀπτεσθαι, πλὴν γαμετῆς ἑαυτῆς γυναίκος: i. e. nemo debet aliam attingere, praeter legitimam suam uxorem. N.

188. Μηδὲ γυναῖκα κακὴν κ. τ. λ.] Praecipit hic *Phocylides*, non in coniugio dotes spectandas, sed probitatem, pietatem et similes virtutes juxta L. scripturam Prov. XXI, 9. Sir. XXV, 23. 25. 26. *Xenophontis* praeceptum in Oeconomico, οὐ τῷτο δὲ λογίζεσθαι πότερος ἄρα ἀριθμῶ πλείω συμβέβληται ἀλλ' ἐκείνο δὲ εὖ εἰδέναι, ὃ πότερος ἂν ἡμῶν βελτίων κοινωνὸς ᾖ. Quanquam ad formam quoque recte accommodatur, et inprimis ad aetatem. Videmus enim vehementer incautos quosdam, ne dicam stultos, qui sexagenarii, aut septuagenarii, aliquando octogenarii puellulas vix maturas adhuc ducunt. Ac merito illi postea poenas dant suae nequitiae, cum non habent vxores, sed dominas et imperatrices. Probe dictum est ab *Aristophane*: δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή. Hac enim parte quoque viri crebrius peccant, quam mulieres.

Pec-

Peccant tamen et mulieres. Inde est, quod *Deianaria* conqueritur apud Ovidium Heroid. Epist. IX. v. 29. seq.

Quam male inaequales veniunt ad aratra iu-
venci,

Tam premitur magno coniuge nupta minor.
Non honor est, sed onus, species laesura fe-
rentes:

Si qua voles apte nubere, nube pari. A.

189 Λατρεύσης δ' αλόχῳ] Idem sentit
Megadorus dives apud *Plautum* in *Aulularia* Act.
III, Sc. V, v. 61. seq. dum ait:

Nam quae indotata est, ea in potestate est viri.
Dotatae maculant et malo et damno viros.

Quod quia pauci considerant, sequuntur Sa-
tyricum illud apud *Juvenalem* Satyr. III,
v. 140:

Protinus ad censum, de moribus ultima fiet
Quaestio. N.

190 Ἰππῆς δ' εὐγενέας κ. τ. λ.] Eundem
locum iisdem fere verbis *Theognis* quoque in
suis *Gnomicis* exposuit.

193 ἔδ' ἔ γυνὴ κακὸν κ. τ. λ.] Iuxta men-
tem *Salomonis* Prov. XIV, 20.

194 Μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς] Po-
lygamiam prohibet in hoc versu *Phocylides*; non
digamiam. Cum enim procreandae sobolis cau-
sa ante jusserit uxorem ducere, cur omnino pro-
hiberet nunc alteram ducere, non video cau-
sam. Potest enim fieri, ut moriatur prima
prior,

prius, quam peperit aliquid. Fuit autem Polygamia gentibus vſitatiffima, praecipue regibus et principibus, quorum aliqui trecentas vxores habuiſſe leguntur. Confer. *Athenaeus* Libr. XIII, (p. 177. Edit. Iſaaci Cauſaub. vbi quoque haec Ariſtotelis verba leguntur de eodem negotio: ἐκ εἰκὸς εἰς χρῆσιν εἶναι τὸ πλῆθος γυναικῶν, ἀλλ' εἰς γέρας, ἐπεὶ ἔδῃ τὸν πόλιν εἶναι εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάζονται. Et legibus quidem Polygamia conceſſa fuit gentibus, διὰ σπάνιν ἀνθρώπων, quemadmodum ibidem docetur. *Diogenes Laertius* in vita Socratis idem ſimiliter prodidit. N.

196 [Ἦν δὲ τι παῖς ἀλίτη κ. τ. λ.] Huc pertinet illud Deut. XXI, 18 ſeq. ex quo forte Moſis loco ſumtus eſt hic verſus Phocylidis. Praeterea de vocabulo παιδὸς hic quaedam annotare liceat. Παῖς Graecis a πάειν dicitur, et illum ſignificat, qui eius vel aetatis, vel ſtatus ac conditionis eſt, vt πάειν ſiue percutere ipſum liceat. Chorus apud *Ariſtophanem* in *Veſpis* v. 1288 ſeq. p. 323. Edit. *Ludolph. Kuſteri Θεſμοθέτην* iam ſeniores percuſſum et querulantem ita alloquitur: τί δ' ἐσιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, καὶν ἢ γῆρων, καλεῖν δίκαιον, ὅς τις ἂν πληγὰς λάβῃ, i. e. quid eſt, o puer? puerum enim, licet ſit ſenex, appellare aequum eſt, quicumque plagas patitur. Vnde puerum, ſervum, ſamulum notat. Idem *Ariſtophanes* ἅπτε παῖ λχύνον. Deinde filium ſignificat, idemque plane eſt ac υἱὸς, et in foemino genere, filiam. Prioris exemplum hic occurrit: poſterioris in *Sophoclis Electr.*

Electr. v. 364. Eadem significatione apud alios scriptores frequentissime legitur, *Homerum, Demosthenem, Plutarchum, Pausaniam, Laertium, Libanium* Quem υἱὸν dixit *Aelianus* Libr. III. Var. Histor. c. 26. p. 84. et Libr. X. c. 1, p. 180. Edit. Schefferi paulo post vocat παῖδα. Et *Plato* Alcibiadem κλεινὴ παῖδα p. 429. Edit. *Marsilii Ficini* vocat, qui filius Cliniae Cornelio Nepoti. Mirum ergo, quod ὁ πάνυ *Heinsius* in *Aristarcho* suo reprehendit Nonnum, tanquam Hellenisticae Linguae, quae nulla vnquam fuit, ignarum, qui Dei filium appellat παῖδα Θεῷ. Nam παῖς et δῶλος idem sunt in Hellenistica, et υἱὸς filium designat. Verum *Nonnus* tueri se poterat auctoritate *Lucae Evangelistae*, qui ipse, si *Heinsio* credimus, Hellenista, quatuor in locis filium Dei παῖδα nuncupat Act. III, 13, 26, c. IV, 27, 30. Quod παῖς apud *Lucam* idem ac υἱὸς agnoscit etiam *Hugo Grotius*, et ex *Erasmo* notat, παῖδα, cum de *Jesu* dicitur, filium verti ab *Ambrosio* et *Hilario*. *Schier.*

201 Παιδὸς δ' εὐμάρφῃ φερεῖ] In hoc et tribus sequentibus versibus *Phocylides* monet parentes et hortatur, vt liberorum suorum pudicitiae consulant. Iubet puellas domi retineri, vt non conspiciantur foris tantisper, dum elocatae fuerint. Non autem hoc ita intelligi debet, quod nuptis nulla tali cura et modestia sit opus. Imo debent hae quoque se domi continere, quantum rei familiaris ratio prorsus patitur ac non tantum conservare pudicitiam, et castitatem.

coniugalem sed etiam vitare petulantiam et omnes suspiciones turpitudinis. Qua de re sic praecipit Horatius Libr. III Carm. Ode 7, cuidam matronae desiderio mariti moestae:

Prima nocte domum claude: neque in vias
Sub cantu querulae despice tibiae:
Et saepe vocanti
Duram difficilis mane.

205 Κάλλος δυσήρητον κ. τ. λ.] Quod hic de pulchritudine dicitur, est apud *Iuvenalem* Sat. X, v. 292 seq. cuius loci principium adscribam:

*Sed vetat optari faciem Lucretia, qualem
Ipsa habuit: cuperet Rutilae Virginia gibbum
Accipere, atque suam Rutilae dare, Filius autem
Corporis egregii miseros, trepidosque parentes
Semper habet: rara est adeo concordia formae,
Atque pudicitiae, sanctos licet horrida mores
Tradiderit domus, ac veteres imitata Sabi-
nas etc. Amerbach.*

206 Συγγεγέσιν Φιλότητα νέμοις] non frustra monemur de amandis cognatis, et exercenda cum eis concordia. Nam saepe, ut inquit *Ovidius*: *Non hospes ab hospite tutus. Non socer a genero, fratrum quoque gratia rara est*, et cum ad opes quaerendas, et tuendas, tum ad suavitatem, et tranquillitatem, atque decus vitae nihil aequè necessarium est, quam concordia et amor

amor cognatorum inter se. Quare amemus cognatos et nos invicem. A.

207 Ἀιδεῖσθαι πολιορκιτάφης] Nemo ferre de moribus docet, quin hoc etiam moneat ac praecipiat, quod hic *Phocylides* monet: senes honorandos esse.

*Magna fuit capitis quondam reuerentia cani,
Inque suo pretio ruga senilis erat,*

inquit *Ouidius* Libr. V. Fastor. v. 57 seq. Et sacrae litterae Lev. XIX, 32: *coram cano capite confurge*. Ita M. *Cicero* Libr. I. Offic. c. 34 docet; adolescentium esse maiores natu reuereri, quod apud nostrum *Phocylidem* αἰδεῖσθαι dicitur.

213 Δῆλον μὲ βλάβης κ. τ. λ.] Vel praecipit hoc aliis, ne seruum, quia seruus est abiectae et contemtae conditionis, sine causa deferant apud eum, cui seruit, ut plagis afficiatur: Vel ne dominus ipsum conuiciis laceret, et accuset apud magistratum, tantum ut miserum eo magis exerceat.

214 Λάμβανε καὶ βελὴν κ. τ. λ.] Monet hic *Phocylides* perapposite, nullius consilium esse aspernandum, iuxta Prouerbum: *Saepe etiam est olitor valde opportuna locutus*.

215 Ἀγνείαι ψυχῆς σε κ. τ. λ.] i. e. si ad praecepta viues, quae tibi praescripti, et animam et corpus purum seruabis ab omnibus peccatis et turpibus. Is enim finis doctrinae de moribus,

bus, ac denique totius philosophiae esse deber, ut homines honestatis et aequitatis amantes faciat, ut honestis et bonis laetentur, turpia vero fugiant. N.

216 *Μυσήγεια*] vocat *Phocylides* sua praecepta *μυσήγεια δικαιοσύνης* propterea fortasse, quod Graecia tum fuit rudis adhuc Philosophiae et nondum fuerunt tales sententiae de moribus et honesta vita propositae hominibus. De caetero clausulam carminis Phocylidei Christiano homine parum dignam esse contra eos, qui Christianum hoc carmen scripsisse putant, Obseruat elegans script. Hist. Oper. Erudit. *Henr. Basnagius* Bellouallius 1699 p. 183. Alia, inquit, *Basnagius*, praemia pietatis proposita fuissent ab Auctore Christiano. vid. *Fabricii* Biblioth. Graec. Vol. I, L. II, c. XI, p. 444. Edit. tertiae.





INDEX I. VOCABVLORVM

QVAE
IN PHOCYLIDE OCCVRRVNT.

A

Ἀγάμος, ἄ, ὁ, ἡ, *coelebs*, ex α priu. et γάμος, γ, ὁ, *nuptiae*. v. 164

Ἀγανέφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est leni animo*. 63

Ἀγήσως, ω, ὁ, ἡ, *senii expers*. 110

Ἀγνεία, ας, ἡ, *castitas*. 215

Ἀγνώως *inscianter*, adu. ex α priu. et γινώσκω, *cognosco*. 14

Ἀγορεύειν *infin. praes.* ab ἀγορεύω, *publice et in foro dico*, *f.έυσω*, p. ευκα. 5, 10. 44

Ἀγριος, ἄ, ὁ, ἡ *agrestis, ferus*, 52

Ἀδαήμενας, *imperitos* acc. plur. ab ἀδαήμεων, ονος, ὁ, ἡ *imperitus*. 53

Ἀδελφείδος Poet. pro ἀδελφός ἄ, ὁ, *frater*. 43

Ἀδηδός, ἄ, ὁ, ἡ *incertus, obscurus*, 23

Ἀδίδακτος, ἄ, ὁ, ἡ *indoctus, rudis*, ex α priu. et διδάσκω, *doceo*. 84

Ἀδικεῖν *injuriam inferre*, *infin. praes.* ab ἀδικέω, *iniuriam infero, inique ago*, *scelus admitto*, *f. ήσω*, *acr. I. ήδίκησα*, *pr. ήδικη-*

INDEX I.

- ἡδίκηκα. Plato in Georgia: βέλτιόν ἐστι τὸ ἀδικεῖσθαι, τῷ ἀδικεῖν. Praestat iniuriam pati, quam facere. 19, 46
- Ἀδικῶντα acc. sing. part. praef. eiusdem verbi, 19
- Ἀδίκως iniuste, adu. 3
- Ἀέκων, οντος, ὁ, inuitus, 53
- Ἀέξει auget, 2. praef. sing. ab αἰέξω, augeo. pro quo in Prosa αὐξάνω et αὐξω, f. ἦσω, p. ἦυξηκα, 57
- Ἀεργὸς vel etiam αἰεργός, pro quo in prola αἰργός, iners, piger. 144
- Ἀθέατος, 8, ὁ, ἡ, non adspectandus. Penultima h. l. produci- tur secundum regu- lam Welleri p. 356. v. 95
- Ἀθεσμος, 8, ὁ, ἡ ne- farius. 178
- Ἀιδεῖσθαι reuereri in- fin. praef. pass. ab αἰδέομαι, reuereor. 207
- Ἀιδήλος, 8, ὁ, ἡ, ar- canus, tenebricosus. 182
- Ἀιματι sanguine, dat. sing. ab αἷμα, ατος, τὸ, sanguis, 2
- Ἀισχος, εος, τὸ tur- pitude, ex a priu et ἴσχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes. 62
- Ἀισχερός, ἂ, ὄν, tur- pis. e. Ἀισχερὲν γυ- ναικί, turpe est mu- lieri, i. e. mulierem dedecet, 1 Cor. XI, 6, 72
- Ἀισχυνοῖς pudendis, dat. plur. ab αἰσχυ- νῶς, ἡ, ὄν pudendus. 177
- Ἀιώνια, aeterna nom plur. a sing, αἰώνιος, 8, ὁ, ἡ, aeternus. 107
- Ἀκάθεκτος, 8, ὁ, ἡ qui non potest conti- neri, ex a priu. et κατέχω, contineo. 181
- Ἀκατάσχετος, 8, ὁ, ἡ, qui

INDEX I.

qui coerceri nequit,
91

Ἀκέσασθαι *mederi*, in-
fin. aor. I. med. a
verbo ἀκέομαι, me-
deor.

Ἀκήρισι *sine sorte*, nom
plur. ab ἀκήριος, ε,
ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀκή-
ριον, ex α priu. et
κῆρ, ηρὸς, ἡ, *sorts*,
fatum. 100

Ἀλεεινὰ *vitandae* nom.
plur. f. g. ab ἀλεεινὸς,
ἡ, ὄν, vitandus a
verbo ἀλεείνω lon.
pro ἀλέω, *vito*. 33,
65

Ἀλίτη *peccet*, 3. sing
aor. 2 coni. a verbo
ἀλιτέω, f. ἦσω, pr.
ἡλίτικα, aor. 2. ἡλι-
τον, coni. ἀλίτω, ης,
η. 196

Ἀλίτροπος, ε, ὁ *mari*
iaetatus, ab ἄλς *ma-*
re et τρέπω, *ver-*
to. 134

Ἀλκαρ, αρος, τὸ, *tu-*
tamen, auxilium. 121

Ἀλκῇ *robore* dat. sing.

ab ἀλκή, ἥς, ἡ, *ro-*
bur. 48, 119

Ἀλκήεις, εντος, ὁ, *stre-*
nuius. 122

Ἀλλήλοις *inter se* dat.
plur. nominat. caret,
gen. ἀλλήλων, 67

Ἀλλοτρίων *alienorum*,
gen. plur. ab ἀλλό-
τριος, ία, ον, *alie-*
nus. 4

Ἀλοχον, *uxorem*, ac-
cus. sing. ab ἄλοχος,
ε, ἡ, *uxor*, ex α
coni. pro ἄμα *una*,
et λέχος, εος, τὸ, *le-*
ctus. 166

Ἀλόγοις dat. plur. a
nominat. ἄλογος, ε,
ὁ, ἡ *rationis expers*.
176

Ἀλωά, ᾶς, ἡ, *arca*. 155

Ἄμα *simul, una*, adu.
temporis, 80

Ἀμβροτος, ε, ὁ, ἡ, *im-*
mortalis. 15

Ἀμείβω *mutare*, 2 sing,
imper. praef. a ver-
bo ἀμείβω, *muto*, f.
ψω, aor. I ἤμειψα,
pr. ἤμειφα, 45

Ἀμύτρως *immodicos*,
acc.

INDEX I.

acc. plur. m. g. ab
ἄμετρος, 8, ὁ, ἡ, im-
modicus. 56

Ἀμματα nexus acc.
plur. ab ἄμμα, ατος,
τὸ, ab ἄπτω, necesse
199

Ἀμνήσεντα non initis
sponsalibus. Proprie
est neutrum plurale,
quod autem hoc loco
aduerbiafcit. Com-
pon. ex α priu. et
μνάομαι, ambio. 187

Ἀμυνα, ας, ἡ, propul-
satio iniuriae, 29, 73

Ἀμφιβαλῆ accinge, 2
sing. imper. aor. 2
med. ex ἀμφιβάλλω
circumicio, circum-
do. 29

Ἀμφότεροι, utrique,
nom. plur. a sing.
ἀμφότερος, α, cv,
uterque. 129

Ἀνάγκη necessario. Pro-
prie est dativus ab
ἀνάγκη, ης, ἡ, ne-
cessitas. Sed Dati-
vus frequenter ad-
uerbii naturam in-
duit. Etymologi sunt

solliciti de deriua-
tione huius vocabu-
li, dum alii ab ἀνάσ-
σω, regno, vel ab α
negat. et ἄγω, duco,
deducere conantur,
quod necessitas omni-
bus imperet, aut
quod non possit du-
ci pro lubitu. Ve-
rum cum sint merae
coniecturae, licebit
et nostram docto-
rum iudicio submit-
tere; annon pro-
pius vim vocis ex-
primat haec derivan-
di ratio, si ab α pri-
uat. et ἀγκονίζομαι
flector quis deduce-
ret, littera v. eupho-
nias gratia more
Graecis vsitato in-
terposita, cum ne-
cessitas flecti ne-
queat.

Ἀνακτα, dominum, he-
rum, acc. sing. ab
ἄναξ, ακτος, ὁ, Rex,
dominus, herus. 212

Ἀναλύνεμεν resolvere in-
fin. praef. lon. pro
ἀνα-

- ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω, resoluo. 97
- Ἀνάψης accendas, 2
sing. aor. I, coni. verbo ἀνάπτω, accendo, f. ψω, aor. I. ἀνῆφα, pr. ἀνῆφα. 66
- Ἀνδιχα pro ἀνάδιχα, diuissim, adu. 184
- Ἀνδρα hominem, virum acc. sing. ab ἀνὴρ ἄνδρως et per sync. ἀνδρῶν, ὁ. Deducitur ἀπὸ τῆς ἀνὼ αἰρεσθαι, quod mulieri sit praelatus.
- Ἀνέμοισι, ventis, dat. plur. lon. a nom ἀνέμος, ὁ, ventus. 113
- Ἄνευ sine, absque, aduerb. praepositionis naturam habens, regit genit. 151
- Ἀνθεα flores acc. plur. a nom. ἄνθος, εὐς, τὸ, flos. 163
- Ἀνθρώποισι hominibus dat. plur. Poet. ab ἀνθρώπος, ὁ, homo. 37, 39, 121
- Ἀνερύξης refodias, 2
sing. aor. I. coni. a verbo ἀναρύσσω, refodio, 95
- Ἀντιφύτευει vicissim gignit, 3 sing. praef. ind. ab ἀντιφύτεύω. 74
- Ἀντιπνέειν reflare infin. praef. ex ἀντὶ contra et πνέω, spiro. 113
- Ἀνύβρις, ὁ, ἡ contumeliae expers; ex ἄνευ sine et ὕβρις, εὐς, ἡ, contumelia. 146
- Ἀπάλειψον dele, 2 sing. imper. praef. ab ἀπαλείφω, deungo, deleo 173
- Ἀπαλοῖς teneris, dat. plur. ab ἀπαλὸς, ἡ, ὄν, tener, mollis. 139
- Ἀπαναίνεται recusat, 3 sing. praef. ind. ex ἀπὸ et ἀναίνομαι recusato. 193
- Ἀπερίστατον, derelictum, quem nihil circumstat, acc. sing. a nom. ἀπερίστατος, ὁ, ἡ. 24
- Ἀπέ-

Ἀπέχεσθαι *abstinere*,
 infin. prael. pass. a
 verbo act. ἀπέχω, *re-*
fero, *absum* et in
 pass. ἀπέχομαι, *ab-*
stineo. 4, 72

Ἀπληστοι *inexplebiles*,
 nom. plur. a nom.
 sing. ἀπληστος, ὁ, ἡ,
inexplebilis; ex α
 priu. et πλήθω, im-
 pleo. 89

Ἀποίχομένων *mortuo-*
rum, gen. plur. part.
 prael. pass. a verbo
 ἀποίχομαι, *morior*,
 ex ἀπό et ὀίχομαι;
ab eo. 99

Ἀποκτείνης *occidas*, 2
 sing. prael. coni. a
 verbo ἀποκτείνω *oc-*
cido, f. ἀποκτενῶ,
 aor. l. ἀπέκτεινα, pr.
 ἀπέκτακα. 31

Ἀπόσχεο *abstine*, lon.
 pro ἀπόσχ, 2 im-
 per. aor. 2 med. a
 verbo ἀπέχομαι, *ab-*
stineo. 32

Ἀποτροπιάσθαι *auer-*
sari infin. prael. ab

ἀποτροπιάομαι *auer-*
sor. 126

Ἀπότεροπον, *auersan-*
dum, acc. sing. ab
 ἀπότεροπος, ὁ, ἡ
iniuscundus et decli-
natione dignus, quod
 ab ἀποτρέπομαι, *a-*
uerfor. 170

Ἀργίποσιν *velocibus*,
 datiu. plur. a nom.
 sing. ἀργίπας *ve-*
lox. 137

Ἀργυρός, ὁ, ἡ *argen-*
tum, ab ἀργός, quia
 est album metal-
 lum. 39

Ἀρεῖται *tollet*, 3 sing.
 fut. 2 med. ab ἀρε-
 μαι verbi αἶρω, *tol-*
lo. 16

Ἀριστος, ὁ, ὁν, *optimus*
superl. ab ἀγαθός,
bonus, comp. ἀρείων.
 93, 122, 130

Ἀριστόπονος, ὁ, ἡ,
optime laborans, ab
 ἄριστος, *optimus* et
 πόνος, ὁ, ἡ *labor*. 160

Ἀρχεῖσθαι *contentum*
 esse contr. pro ἀρ-
 χέσθαι, infin. prael. a
 ver-

I N D E X I.

- verbo ἀρχέομαι, *contentus sum.* 4
 Ἀρχέης *arui*, gen. sing.
 ab ἀρχεα, *as*, lon.
 ης, ἡ, *aruum.* 34,
 150, 154
 Ἀρσενα, *masculum*, acc.
 sing. ab ἄρσην, *enos*,
 ό, *mas.* 175, 179,
 198
 Ἀρχηγέ *dux*, vocc.
 sing. ab ἀρχηγός, ὅ,
 ό, *dux*, 40
 Ἀσελγέα *lasciviam*, acc.
 sing. ab ἀσελγής,
 έος, ό *lascivius*, *libi-*
dinosus. Nomen hoc
 dictum est ab α pr.
 et vrbe *Selge*, in qua
 viri erant omnes
 probi. Hinc ἀσελ-
 γαίνω, *luxuriose vi-*
no, petulanter me gero,
libidinoso ago v.I.
 Ἀσκέιν *exercere, cole-*
re, infin. praes. a ver-
 bo ἀσκέω, *exerceo.*
 72, 116
 Ἀσατος, ὅ, ἡ, *in-*
stabilis, quod ex α
 priu. et σατός, ὅ, ό
qui stat. 25
 Ἀσεγος, ὅ, exul, *qui*
est sine domo, ex α
 priu. et ζέγω *tego.* 22
 Ἀτάλαντον *aequalem*,
 acc. sing. ab ἀτάλαν-
 τος, ὅ, ἡ, *par*, *ae-*
qualis. 208
 Ἀτὰρ vel αὐτὰρ *Poe-*
tice, idem quod in
 prosa ἀλλά *sed*, con-
 191
 Ἀταρχύτοις *insepultis*,
 dat. plur. ab ἀτάρ-
 χυτος, ὅ, ἡ, *inse-*
pultus, ex α priu. et
 τάρχεα, τὰ, *inferiae*,
iusta. 94
 Ἀτάσθαλον *sceleratum*,
 acc. sing. ab ἀτά-
 σθαλος, ὅ, ἡ, 125
 Ἀτιτον, *impunitum*, acc.
 sing. ab ἄτιτος, ὅ, ό,
inultus, impunitus, ex
 α priu. et τίω, *pu-*
nio. 125
 Ἀτρεκέως, *vere* lon. pro
 ἀτρεκῶς, 75
 Ἀτρυτον *indefesse*. Pro-
 prie est neutrum
 singulare, quod au-
 tem hoc loco aduer-
 bialiscit. 159
 Ἀτυ-

H

Ἀτυ-

"Ατυκτον, 8, τὸ, *infe-*
ctum, ex α priu. et
τεύχω, *fabricor*. 51

Ἄυ *rursum*. 175

Ἀυγαῖς radiis dat. plur.
ab αὐγῇ, ἡ, *splendor*,
lux, *radius*. 68

Ἀυξόμενον *crescentem*,
acc. sing. part. praef.
med. ab αὐξω *augeo*,
cresco. 34

Ἀυριον, *cras*, adu. tem-
poris. 20

Ἀυτοχύτοις *sponte na-*
tis, dat. plur. ab
αὐτόχυτος, 8, ὁ *sponte*
fusus, ex αὐτός et
χέω, *fundo*. 120

"Αφθονοι, *inuidia ca-*
rentes, nom. plur.
ab ἀφθονος, 8, ὁ, *in-*
uidia carens. 67

Ἀφνὲν *diuitem*, acc.
sing. ab ἀφνὲς 8, ὁ
diues. Thema "Αφε-
vos ὁ καὶ τὸ *diuitiae*,
opes, *reditus* *unius*
anni, quasi ἀφ' ἐνὸς
ἔτους, *uno anno col-*
lectum. 193

"Αφνω *repente*, adu. per
sync. pro ἀφανώς,
114

"Αφρονέοντες *stulti*, nom.
plur. part. praef. a ver-
bo ἀφρονέω, *amens*
sum. 192

Ἀχθομένοισι *dolenti-*
bus, dat. plur. part.
praef. pass. ab ἄχθε-
μαι, *grauor*, *premor*,
aegrè fero, 89, 111,
114

Ἀχθος, eos, τὸ, *pon-*
dus, *onus*, *dolor gra-*
uis. 156

Ἀχει, *usque ad*, adu.
praepositionis natu-
ram habens *regit ge-*
nit. v. 183

B

Βάζειν, *loqui*, infin.
praef. a verbo βάζω,
loquor, quod apud
Poetas tantum inue-
nimus. f. σω et ξω, 5

Βάινειν *ingredi*, infin.
praef. a verbo βάινω
eo, *vado*. 183

Βάληται *iniiciat*, 3 sing.
aor. 2 coni. med. a
verbo actiuo βάλλω,
jacio. 174

Βάσαν *insistentem*, acc.
sing.

INDEX I.

- sing. part. 2, f. g. a
 βαίνω, eo. 169
 Βατήριον, 8, τὸ *scanso-*
rium, 176
 Βέβαιος, αἶα, ov, sta-
 bilis, firmus. 37
 Βιαίως *violenter*. 140
 Βιεῦντες Dor. pro βι-
 ῶντες, *viuentes*, nom.
 plur. part. praef. a
 βιώω, *vivo*, f. ὦσω,
 215
 Βίη vi, dat. sing. lon. a
 βία, *ias*, ἡ.
 Βίος, 2, ὁ *Proprie de ani-*
mantibus ratione uten-
tibus usurpatur quem-
admodum ζωὴ de ra-
tionis expertibus: id
quod tamen non sem-
per observatur. 28
 Βιοτεύειν *viuere* infin.
 praef. a βιοτεύω, f.
 εὔσω, aor. 1. ἐβίό-
 τευσα, coni. βιοτεύ-
 σω, *ης, η, 3*, 143
 Βιότῳ *vitae* dat. sing. a
 βίος, 8, et lon. οἷο,
 ὁ *vita*, *viētus*. 112,
 145, 154
 Βιοφθόγε *vitae corru-*
ptela, vocc. sing. a

- βιοφθόρος, 2, ὁ, ἡ
vitae pernicies, ex
 βίος, *vita* et φθεί-
 ρω, *corrumpo*, 40
 Βλάψης *laedas*, 2 sing.
 aor. I coni. a βλά-
 πτω *laedo*. 210
 Βορὴν *pabulum*, acc. sing.
 lon. pro βορὰν a βο-
 ρά, αἶς, ἡ *pabulum*.
 132
 Βουλὴν *consilium* acc.
 sing. a βουλή, ἥς ἡ
consilium. 47, 214
 Βραδυνέσαις *tardanti-*
bus, dat. plur. part.
 praef. f. g. a βραδύνω,
tardo, *cunctor*. 78
 Βρέφος, εος, τὸ, *in-*
fans. 172
 Βροτὸν *hominem*, acc.
 sing. a βροτὸς, 8, ὁ,
 d. q. ἐροτὸς h. e. ὁ ἐν
 ῥοῇ ὢν, *quod nihil*
sit magis fluxum
quam homo. 134

Γ

- Γαίης *terrae* gen. sing.
 lon. pro γαίας a
 γαῖα, *as*, ἡ *terra*.
 153

I N D E X I.

Γαμοκλοπέειν *furtiuis nuptiis vacare*, infin. praef. a **γαμοκλοπέω**, *furtiuis nuptias quaero*, ex **γάμος**, γ, ὁ *nuptiae* et **κλέπτω**, *furor*. v. I

Γάμος, γ, ω, εν, ὁ *nuptiae*, 192, 201

Γάρ conii. causalis, quae in oratione subiungitur, vt Latinorum, *enim*. De varia huius particulae significatione conf. *Deuarium* de Graecae Linguae particulis p. 57 (Edit. Norimb. secund.)

Γαστρός *ventris*. gen. sing. per sync. pro **γαστέρος**, α **γαστήρ**, ἡ, *venter*.

Γε Syllabica adiectio, quae ornatus causa vsurpatur.

Γαυρῶ *effefferis*, 2 imper. praef. pass. a **γαυρόμαι**, ῶμαι, *effefferor*. superbio. 48

Γειτονέεντος *vicini*, gen. sing. part. praef. a

verbo **γειτονέω** *vicinus sum*. Thema **Γείτων**, ενος, ὁ, *victus*. 32

Γενεῆς *familiae*, gen. sing. a **γενεή**, ῆς, ἡ *genus, familia, aetas*. 197, 208

Γενέσθαι *esse*, infin. aor. 2 med. a verbo **γίνομαι**, *sum, fio, nascor*. 41

Γένη sis 2 sing. aor. 2 conii. med. a **γίνομαι**. 79

Γέραυε *venerare*, 2 imper. praef. act. a **γεραίρω** *honoro, veneror*. 209

Γεωπονίην *agriculturam*, acc. sing. lon. a **γεωπονία**, ας, ἡ *agricultura*, quod est a **γῆ**, *terra*, et **πόνος**, γ, ὁ, *labor*. 150

Γῆμαι *nupsisse*, infin. aor. I act. ab aor. I **ἐγῆμα**, per sinc. pro **ἐγάμησα**, verbi **γάμέω**, *uxorem duco*. 192

Γήρας *senectutis*, gen. sing.

INDEX I.

- fing. a nom. γῆρας, ατος et αος, τὸ senectus. Quidam deducunt a γέρας, ατος, τὸ, praemium, quod senectus maxime sit veneranda. 185
- Γονεῦσιν parentibus, dat. plur. a nom. γονεὺς, εος, ὁ, parens.
- Γράψης scribas, 2 fing. aor. I, coni. a γράφω, scribo. 172
- Γυνή mulier, foemina gen. γυναικός, dat. κί, acc. αἶνα. Dicitur quasi γενή, ἥς ἡ, foetus, semen humanum, quod est a verbo γίνεσθαι. 172, 177, 181, 185, 188, 193
- Γυψὶν vulturibus, dat. plur. a nom. γυψ, ὑπὸς, ὁ, vultur. 173
- Δ
- Δαιμόνιον, diuinam, acc. sing. a δαιμόνιος, ε, ὁ, ἡ, 96
- Δαΐση comedus, 2 fing. aor. coni. a δαΐω, epulor. 137
- Δαιτὸς epuli, gen. fing. a δαΐς, αἰτὸς, ἡ, epulum. 145
- Δασμὲν portionem, acc. sing. a nom. δασμὸς, ε, ὁ portio, diuisio, a verbo δάζομαι, quod a δαΐω diuido. 210
- Δεδάηκε didicit, 3 fing. praet. act. a verbo δαΐω, disco, doceor, partior. 147
- Δέδεκται recipit, 3 fing. praet. pass. a verbo δέχομαι, capio, recipio. 103
- Δείξῃς monstres, 2 fing. aor. I, coni. a verbo δείκνυμι, ostendo, f. δείξω, aor. I εἰδείξα, 96
- Δέμνια, lectos, acc. plur. a δέμνιον, ε, τὸ, stratum, lectus. 183
- Δέξατ suscipe, 2 imper. aor. I, med. a δέχομαι. 22
- Δεξάμενος, suscipiens, part. H 3

INDEX I.

part. aor. I med. eiusdem verbi. 129

Δέξῃ *suscipias*, 2 sing. aor. I coni. med. eiusdem verbi. 128

Δῆ, adu. vel coni. quae in soluta oratione nunquam praepositur (initiiis periodorum, et significat *prorsus, utique sane, plane, certe.* 85

Δημογέροντες *populi proceres*, nom. plur. a δημογέρων, οντες, ὁ, ex δῆμος, ε, ὁ *populus*, et γέρων, οντες, ὁ, *senex.* 197

Δίδε *da*, 2 imper. praef. pass. a δίδωμι *do.* 17, 24

Δίξασθαι *quaerere*, infin. praef. pass. a verbo act. δίζω, *quaero.* 190

Δίκαια *iusta* acc. plur. n. g. a δίκαιος, αία, ον, *iustus.* Quidam τὸ δίκαιον deducunt ἀπὸ τῆ δίχα, *bi-partito.* q. d. δίχαιον, *quod in duas aequa-*

les partes rem scindat. Quidam vero putant dici quasi δίαιον, i. e. διὰ ἰὸν, *per omnes res percurrrens*, interposita littera κ. 7

Δικαιοσύνης, *iustitiae*, gen. sing. a δικαιοσύνη, ης, ἡ. 216

Δικαίῃς *iudicaueris*, 2 sing. aor. I coni. a δικάζω *ius dico*, f. δικάσω *per Epenth.* δικάσσω, aor. I ἐδίκασα, coni. δικάσω. 8

Δικέλλη *ligone*, dat. sing. a nom. δίκηλλα, ης, ἡ, *ligo.* 147

Διχοσασίην *seditionem*, acc. sing. a διχοσασίη, lon. pro διχοσασία, ας, *seditio.* 141

Διώκει *insequitur*, 2 sing. praef. act. a διώκω, *persequor*, *accuso* item *in ius voco.* vid. *Guil. Buddaei Comment. Linguae Graecae p. I et Georgii Raphaelii Annot.*

INDEX I.

Annot. ex Xenoph.

p. 17

Δολίχισι, *dolofis*, dat.
plur. lon. f. g. α δό-
λιος, ἰα, ον, *dolofus*.
Thema δόλος, α, ο, δ,
dolus, *fraus*. 78

Δόλος *dolos*, acc. plur.
α nom. δόλος, α, ο, δ
dolus, *fraus*. 2

Δόμων, *domorum*, gen.
plur. α δόμος α, ο, δ
domus. 204

Δονόκεσσιν. *arundine*,
dat. plur. Poet. α
nom. δόναιξ, ακος, ο
arundo. 151

Δός *da*, imper. aor. 2
α verbo δίδωμι, *do*.
165

Δρυός, *quercus*, gen. sing.
α nom. δρυς, υς, ή,
quercus. 162

Δυσήρτην, α, τὸ, *quod*
custoditu difficile, ex
δύς et τηρέω *seruo*
205

E

Εάσσης *finas*, 2 sing.
aor. 1, con. α verbo
εάω, *sino* *permitto*
f. εάσω, aor. 1 εἶα-

σα, con. εάσω et
Poet. εάσω. 19,
83, 204

Εγκύμονι, *gravidae*, dat.
sing. α nom. εγκύ-
μων, ονος, ή, *gra-
uida*. 174

Εδοις *edas*, 2 sing.
optat. prael. α verbo
εἶδω. 145

Εδρης *sedis*, gen. sing.
α nom. ἔδρη lon. pro
ἔδρα, ή, *sella*, *sedes*.
208

Εδωκε *dedit* 3 sing. aor.
I α verb. δίδωμι *do*,
f. I δώσω, αor. 1.
ἔδωκα, pr. δέδωκα.
27, 121

Εδωνται *vescantur*, 3
plur. con. med. α
verbo act. εἶδω, *edo*,
vescor, 138

Εθέλης et per Parag.
εθέλησθα *velis*, 2
sing. prael. con. α
verbo εθέλω et θέλω
volo, 19, 148, 149

Εην *erat*, 3 sing im-
perf. lon. et Poet.
pro ἦν, α verbo εἰ-
μι *sum*. 71

H 4

Εἴη

I N D E X I.

- "Εἴη *sit* 3 sing. optat.
 ab eodem verbo 211
 "Εἴθε *utinam*, 30, 41
 "Εἰ *si*. 71
 "Εἶκιν *cedere*, infin.
 prael. a verbo εἶκω,
similis sum, item *ce-*
do. 207
 "Εἰπῆς *dicas*, 2 sing.
 aor. 2, coni. a ver-
 bo ἔπω, *dico*. 20
 "Εκῆτι, *sponde, ultro*,
 dat. poet. ponitur
 adverb. pro ἐκόντι,
 ab ἔκων, *ontos, ó,*
voluntarius. 14, 42
 "Εκπρολίπῃς *dimittas*,
 2 sing. aor. 2 coni.
 a verbo ἐκπρολείπω,
dimitto. 81
 "Εκτελέουσιν pro ἐκτελέ-
 οντες *perficiatis*, 2 plur.
 prael. optat. act. ab
 ἐκτελέω, *perficio*. 217
 "Ελεον *misericiordiam*,
 acc. sing. ab ἔλεος,
 ε, ó, *misericiordia*. 21
 "Ελέσθω *sumito*, 3 sing.
 aor. 2 imper. med.
 a verbo αἰρέω, *ca-*
prio. 30
 "Εληα *ceperis*, 2 sing.
 aor. 2 coni. med. lon.
 pro ἔλη ab eodem
 verbo. 132
 "Ελθέμεν *venire* lon. et
 Poet. pro ἐλθεῖν, in-
 fin. aor. 2 a verbo
 ἔρχομαι, *venio*. 20.
 170
 "Ελκειν *trahere*, infin.
 prael. ab ἔλκω, tra-
 ho, 7, 13, 56
 "Ελκος, *eos, τὸ, ulcus*,
 136
 "Ελοχέυθης *genitus es*,
 2 sing. aor. 1 med.
 pass. verbi λοχέω,
pario. Th. λοχός, ε,
 ἡ *grauida*. 165
 "Ελπίζομεν *speramus*, 1
 plur. prael. indic. ab
 ἐλπίζω, *spero*. 98
 "Ελωρα, *praedam*, acc.
 sing. ab ἔλωρ, *eros*,
 τὸ, *praeda*, 173
 "Εμβρυον, ε, τὸ, in-
 fans *utero inclusus*,
 v. 172
 "Εμπαλιν *vicissim*, adu.
 Num. 165
 "Εμπέσῃ *incidat*, 3 sing.
 aor. 2 coni. verbi
 ἐμπίπτω, *incido*. 186
 "Εμφυ-

INDEX I.

- Ἐμφυτος, 8, ὁ, ἡ, *innatus, natus*, 121
- Ἐν per Apocop. pro ἔνεσι, *licet*, 3 sing. praef. ind. verbi ἔνεμι. 105
- Ἐνδοθι *in*, Poet. adu. praepos. naturam habens, regit gen. 162, 172
- Ἐνὶ Poet. pro ἐν, *in*. 48, 142
- Ἐννομα *legitime*, adu. vel potius nominat. plur. n. g. *Nomina autem adiectiva neutra, tam singularia, quam pluralia interdum aduerbiascunt.* vid. *Welleri Gram.* p. 301. v. 30
- Ἐξετέλεσεν *perpetrauit*, Poet. pro ἔξετελεσε, 3 sing. aor. 1 ind. act. verbi ἐκτελέω, *perficio*. 53
- Ἐσσα lon. pro ἔσα, *quae est*, nom. sing. part. praef. f. g. verbi εἶμι, 69
- Ἐπαγάλλω lon. pro επαγάλλω, *gloriare* 2 imper. praef. pass. a verbo επαγάλλομαι, *glorior*. 111
- Ἐπάγοντες *comportantes*, nom. plur. part. praef. verbi ἐπάγω, 158
- Ἐπαράσιμος, 8, ὁ, ἡ, *execrabilis*, 16
- Ἐπέεικε *conuenit*, 3 sing. praef. med. verbi ἐπέεικω, quod autem in praesenti non est in vfu. 100
- Ἐπήλυδες *aduenae*, nom. plur. a sing. ἑπήλυς, υδος, ὁ, *aduenae*. 35
- Ἐπὴν lon. pro ἐπὶ ἂν, *postquam*. Coni. 88, 148
- Ἐπιδέυης *indigeas* 2 sing. praef. coni. verbi ἐπιδέω, *indigeo*. 131
- Ἐπιμοιρᾶσθαι, *impartiri*, infin. praef. pass. verbi ἐπιμοιρᾶομαι, *impartior*. 94
- Ἐπισηκῆσης, *peieraucris*, 2 sing. aor. 1 coni. ab ἐπισηκέω, *peiero*. 14

INDEX I.

Ἐπονειδίζων *probro afficiens*, part. praef. verbi ἔπονειδίζω, *probro afficio*.

Ἐρδοντες *facientes*, acc. plur. part. praef. verbi ἔρδω, *facio*, quod est verbum poeticum. 75

Ἐριδιόνομεν, *contendimus* 1 plur. praef. verbi ἐριδιόνω, *contendo*, 192

Ἐρις ἰδὲς, ἡ, *lis*, *contentio*, 71, 74, 141

Ἐξῆς *facias*, 2 sing. aor. 1 coni. a verbo ἔέξω, *facio*, f. ἔέξω, et per metath. ἔξω, etc. 142

Ἐγυμὶ pro ἔγυμα, *ατος*, τὸ, *tutamen*, ab ἐγύω, *seruo*. 121

Ἐρωτα, *amorem*, acc. sing. ab ἔρως, *ωτες* ὁ, *amor*, 181, 202

Ἐς, Poet. et Atticę pro εἰς *in*. 7

Ἐση *stetit*, 3 sing. aor. 2 ind. verbi ἔσημι, *sto*, 71

Ἐσῶσαν *sunto*, 3 plur.

imper. praef. ab εἰμί. 35

Ἐτάροις Poet. pro ἐταίροις, *sociis*, dat. plur. a nom. ἑταρος et in prosa ἐταῖρος, 8, ὁ, *socius*. 86, 86

Ἐτερόζυγον, *alteram librae partem*, acc. sing. a nom. ἑτερόζυγος, 8, ὁ, quod est ex ἑτερος, 8, ὁ, *alius*, et ζυγὸς ἄ, ὁ, *iugum*, quod et librile transversum significat, ex quo lances dependunt, propterea quod habet formam iugi.

Ἐτήτυμα per Epenth. pro ἔτυμα, *vera*, acc. plur. n. g. a nom. sing. ἐτήτυμος, 8, ὁ ἡ, *verus*. 5

Ευγενέας, *generosus*, acc. plur. a nom. εὐγενής, ἑός, ὁ, ἡ, *generosus*. 190

Ευεπίην, *facundiam*, acc. sing. lon. ab εὐεπία, *ας*, ἡ, *facundia*. 116

Ευθύ,

I N D E X I.

Ἐυθύ, *statim*, adu. temp.

20

Ἐυθυε *examina*, 2 sing.

imper. prael. a ver-

bo εὐθύνω, *dirigo*.

Penultima est longa.

vid. *Welleri Gramm.*

p. 383. v. 47.

Ἐυμενέοντος *benevoli*,

gen. sing. part. prael.

a verbo εὐμενέω, *be-*

neuolus sum. 135

Ἐυμόρῳ *formosi*, gen.

sing. ab εὐμορῶς, 2,

ὁ, ἡ, *formosus*, *pul-*

cher. 201

Ἐυνὴν *cubile*. acc. sing.

ab εὐνῆ, ἥς, ἡ, *cubile*.

170, 178, 179

Ἐυπετὴς εὐς, ὁ, ἡ καὶ

τὸ εὐπετὲς, *facilis*,

151

Ἐυρὺς, εἶα, ὁ, *latus*, *a*,

um. 149

Ἐφύ, est, 3 sing. aor.

2, a verbo φύω, *sum*,

nascor etc. 55, 123,

205

Ἐχέμεν *habere* infin.

lon. pro ἔχειν a ver-

bo ἔχω, *habeo*. 18

Ἐχθρῶιο *inimici* gen.

sing. lon. pro ἔχθρῶ

a nom. ἐχθρὸς 8, ὁ

133, 135

Z

Ζῆλος 2, ὁ *aemulatio*.

60

Ζῆ contr. pro ζάει vi-

uit 3 sing. prael. in-

dic. a verbo ζάω, vi-

uo. 110

Ζώει *viuit* 3 sing. prael.

a verbo Poet. ζῶω

pro ζάω *uiuo*.

Ζῶμεν contr. pro ζάο-

μεν, *uiuimus* 1 plur.

prael. ind. a verbo

ζάω, *uiuo*.

Ζῶοις *animalibus*, dat.

plur. a nom. sing.

ζῶον, 2, τὸ, *animal*.

176

H

Ἡδὺς, εἶα, ὁ, *dulcis*,

c. 63

Ἡὲ Poet. pro ἡ *sine*.

Coni. disiunctiua. 161

Ἡερόφοιτος, 2, ὁ, ἡ

aereus, per *aerem*

means, quod est ab

ἡὲ Poet pro ἀὲρ *aer*

et

I N D E X I.

- et Φοιτάω eo. 118,
 160
 Ἡελίω soli dat. poet. a
 nom. ἡέλιος, 8, sol.
 In Prosa dicitur ἥλιος,
 8, ε, sol. 68, 96
 Ἦλυθεν venit, 3 sing.
 praet. med. cum ὃ
 ἐφελκ. a verbo ἔρχο-
 μα, venio. 114
 Ἦν si Coni. condit. con-
 str. cum Coni. 133
 Ἡπιος 8, ε, ἡ clemens,
 placidus, lenis. 149
 Θ
 Θαλάμοισι domibus dat.
 plur. lon. a θάλαμος,
 thalamus, cubiculum,
 aedēs; 203
 Θάλασσα ης, ἡ mare
 149
 Θαρσαλέοισιν confiden-
 tibus, dat. plur. lon.
 a nom. Θάρσαλέος
 8, ὁ fidens. v. 112
 Θεόπνευσος, 8, ὁ, ἡ diui-
 nitus inspiratus. 122
 Θεράποντα ministerium,
 acc. sing. a nom. Θε-
 ράπων, οντος, ὁ mi-
 nister. in dat. plur.
 ἑθεράπῃσι. 210, 212
 Θέρεος aestutis gen.
 sing. a nom. θέρος
 eos, τὸ aestas, messis.
 158
 Θηλύτερα ὧν αἱ foemi-
 nae. 180
 Θῆρ, ρὸς, ὁ fera in plur.
 θῆρες, gen. θηρῶν,
 dat. θηρσί. 138
 Θηρόβορος 8, ὁ, ἡ a fe-
 ris depastus. Compon.
 ex θῆρ, ρὸς ὁ, fera et
 βόω, pascō. 137
 Θλιβε preme 2 sing.
 imper. praef. a θλί-
 βω, premb f. ψω,
 aor. 1 ἐθλιψα, pr.
 τέθλιφα. 17
 Θνητῷο hominis gen.
 sing. lon. a nom. θνη-
 τὸς ὃ et τῷο ὁ, homo,
 mortalis, in dat. plur.
 θνητοῖσι. 41, 55,
 132
 Θυμὸς, ὃ, ὁ animus. 58
 Θωπεύοντες seruientes,
 nom. plur. praef. part.
 a θωπεύω, idem quod
 θώπτω, assentor, co-
 lo.

I N D E X I.

λο, sc. cum adulatio-
ne. 88

I

Ἰθύνει *dirigit* 3 sing.
prael. a verbo ἰθύνω
dirigo. Penultima in
hoc verbo produci-
tur. vid. *Welleri*
Gramm. p. 383

ἵππεες, *equos*, acc. plur.
a nom. ἵππος, & εἶ,
equus. 190

Ἰσθίσις, 2 imper. prael.
ab εἶμι. 194

Ἰσότης, ητος, ἡ *aequa-
tas*. 130

Ἰχνία *vestigia* acc. plur.
a nom. ἵχνιον, & τὸ,
vestigium. 169

K

Καθαρμοὶ *purgationes*,
nom. plur. a nom.
sing. καθαρμὸς ᾧ, ὁ
purgatio. 215

Καθίκει, *conuenit*. 3
sing. prael. a verbo
καθίκω, *conuenio*. 76

Καθίσας *sedens* part.
aor. 1 act. I a ver-
bo καθίζω *sedeo*. 92

Κακηγορέων *maledicens*,

part. prael. a verbo
κακηγορέω *maledico*.

213

Κακοεργὸς ᾧ, ὁ *malus*,
qui parua opera facit,
ex κακὸς, *malus pra-*
uius, et ἔργον, & τὸ
opus. 126

Κακότης, ητος, ἡ *im-
probitas*. 38

Καλὴ ης Ion. pro κα-
λία, ας ἡ, *nidus*. 80

Κάλλος, εος, τὸ *pul-
chritudo*. Dicitur
κάλλος a καλέω, quod
ad se vocet et alli-
ciat amatores, vt *Pla-*
to putat in *Crarylo*,
vbi de recta nomi-
num ratione dispu-
tat.

Καμάτε *laboris*, genit.
sing. a nom. κάματος,
& ὁ *labor*. 151

Κάμνει *laborat*, 3 sing.
prael. indic. a verbo
κάμνω *laboro*, f. κα-
μῶ. 160

Κασιγνήτη, ης, ἡ *soror*.
170

Κασιγνήτων *fratrum*,
gen. plur. a nom.
κασί-

INDEX I.

- κασιγνήτης, ὁ ὁ frater. 183
- Καταθύμιος ὁ, ὁ, qui omnia facit secundum animi alicuius sententiam. 211
- Κεράμεναι detonsae, nom. plur. f. g. part. aor. I med. a verbo actiuo κείρω tondeo, f. κερῶ, aor. I, ἐκεῖρα etc. 155
- Κέντρον, ὁ, τὸ stimulus, calcar. 120
- Κεράεσσιν, cornibus, datiu. plur. Ion. pro κέρασι a nom. sing. κέρας αἶτος, τὸ cornu. v hoc loco ob metrum additum est. 120
- Κεύθης occultes 2 sing. prae. coni. a κεύθω, occulto. 44
- Κεχημένοι vfi nom. plur. part. perf. pass. a χεράομαι, ὤμαι, vtor. 154
- Κηροδομέσα cellas cereas struens, nom. sing. part. prae. f. g. a κηροδομέω, quod verbum ex κηρὸς ὁ, ὁ cera, et δομέω, aedifico. 163
- Κικλήσκειται vocatur 3 sing. prae. a verbo actiu. κικλήσκω voco, quod tantum apud Poetas occurrit. 63
- Κλέπτειν furari, infin. prae. a verbo κλέπτω, furor. 16
- Κλόπιμος, ἡ, ὁ, furtiuus, a, um. v. 128, 144
- Κλωπες fures, nom. plur. a κλώψ, κλωπὸς, ὁ fur. Thema est κλέπτω, furor. 129
- Κοιλάδες caernae, gen. sing. a nom. κοιλάς ἄδος ἡ, caerna vallis et. 162
- Κόιλης, cauae gen. sing. f. g. a nom. κῶιλος, ἡ, ὁ, canis, a, um, 161
- Κόλακας, adulatores, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. 36
- Κόνις, εὖς, ἡ, pulvis, cinis. 103
- Κόπτειν abscindere, infin. prae. a verbo κόπτω scindo. 136
- Κορέ-

INDEX I.

- Κορέσασθαι *saturari*,
 infin. aor. 1 med. a
 verbo act. κορέω sa-
 tio. 88
- Κορύμβων *cinnamomum*,
 gen. plur. a nomit.
 κόρυμβος, ὁ *cincin-*
ni, vertex, cacumen.
 199
- Κορυφὴν *verticem*, acc.
 sing a nomit. κορυφὴ
 ἥ, ἡ. *vertex proprie*
capitis. 199
- Κόρησι, puellis dat. plur.
 Ion. a nom. κόρη ἥ,
 ἡ pro κόρη, ἡ, puel-
 la. 187
- Κῆρος Ion. pro κόρος, ὁ
 puer, acc. κῆρον. 175
- Κραδίῃ. Ion. et per Me-
 tathesin pro καρδία
corde dat. sing. a
 nom. καρδία ας, ἡ
 Cor. 44
- Κρέας ατος, τὸ *caro.*
 137
- Κρείσσοσιν *praestantiori-*
bis dat. plur. a κρείσ-
 σων, compar. ab ἀγα-
 θός, *bonus*, v. adie-
 ctum est v ἐφελκ.
 68
- Κρίνω, *iudico, culpo, con-*
demno. 8, 82
- Κριθῶν *hordei* gen. plur.
 a nom. sing. κριθὴ ἥ,
 ἡ, *hordeum.* Penul-
 tima *producitur.* vid.
Welleri Gramm. p.
 382. v. 157
- Κρίσιν *iudicium*, acc.
 sing. a nom. κρίσις,
 εος, ἡ, *iudicium.* 7
- Κρῆειν *pulsare*, infin.
 praef. a verbo κρέω
pulso. 13
- Κρύπτειν *abscondere* in-
 fin. praef. a κρύπτω,
abscondo. 125
- Κτήνος ὁ, ὁ et κτήνος,
 εος, τὸ, *iumentum,*
pecus. 132, 133
- Κυβερνᾷ *gubernat*, 3
 sing. praef. ind. a
 verbo κυβερνάω, *gu-*
berno. 124
- Κύπριδα vel etiam κύ-
 πριν *venerem*, acc.
 sing. a κύπρις, ἰδος,
 ἡ. *Venus*, 1, 178
- Κυσὶ *canibus*, dat. plur.
 a κύων, ενος ὁ, ἡ, *ca-*
nis. 138, 173
- Κωλύετω *castigato*, 2
 sing.

I N D E X I.

sing. imper. a verbo
κωλύω, *prohibeo, ar-*
ceo, impedio. 196

Λ

Λάμβανε, *accipe*, 2 im-
per. sing. praes. a
λαμβάνω, *accipio.*
214

Λαός, ὃ, ὧ, ὁ *populus.*
Penultima produci-
tur, vid. *Welleri*
Gramm. p. 371,
374, 4. 90, 91

Ληλασία *praedationes*
nom. plur. a nom.
sing. ληλασία, ας, ἡ,
praedatio. 42

Λείψαν' pro λείψανα,
τά, *reliquiae.* 99,
138

Λέκτρον, ο, τὸ, *lectus,*
167

Λεχέεσιν, *lectis* dat.
plur. lon. a λέχος,
εος, τὸ, *lectus.* 171,
176, 177, 180

Λήϊον, ο, τὸ *seges* in
pl. τὰ λήϊα. 155

Λιτοῦσι *frugalibus* dat.
plur. Poet. f. g. a
λιτός ἡ, ἐν, *vilis, te-*

nus. Penultima pro-
ducitur. vid. *Welleri*
Gramm. p. 383, 77

Λοξός, ἡ, ὄν, *obliquus,*
a, um. 199

Λυγρὸς αὐ et lon. ἡ, ὄν,
tristis, e. 189

Λυόμενοι *resoluti* nom.
plur. partic. praes.
pass. a verbo act. λύω,
soluo. 103

Λυσσωθείης *rabiosus*
fias, sing. aor. 1 optat.
a verbo actiuo λυσ-
σάω, in *rabiem ago.*
115

Λυσσῶσι *rabido amore*
feruntur 3 plur. praes.
ind. a verbo λυσ-
σάω. 202

Λώβησον *laede*, 2 im-
per. aor. 1 a verbo
λωβάω, *iniuriam in-*
fero, laedo. 34

Μ

Μακάρεσσι *beatis* dat.
plur. pro μάκαρσι,
a nom. μάκαρ, αρος,
ὁ, ἡ *beatus, felix,*
71, 152

Μα-

INDEX I.

Μακρός, ἄ, ὄν, *longus*.

150

Μανίην, *furorem, insaniam*, acc. sing. lon. a nom. **μανία** ας, ἡ, furor. 53

Μαρτυρία et lon. **Μαρτυρίη**, ης, ἡ, *testimonium*. 10

Μάρψης *corripueris*, 2 sing. aor. 1, coni. a verbo **μάρπτω**, *capio, prehendo*, f. **ψω** aor. 2 **ἔμαρπον** etc. 140

Μάτην *frustra* adu. 92

Μεγαληγορίη *grandiloquentiae*, dat. sing. lon. a **μεγαληγορία**, ας, ἡ, *grandiloquentia*, ex **μέγα** et **ἀγορεύω** loquor. 115

Μεθέπειν *investigare*, infin. prael. a verbo **μεθέπω**, *investigo*, ex **μετά** et **έπω** seu **έπομαι**, *sequor*. 150

Μείνης *maneas* 2 sing. aor. 1 coni. a **μένω**, *maneo* f. 1, **μενῶ**, aor. 1 **ἔμεινα**. 164

Μέλαθρον ε, τὸ signifi-

cat domum et est verbum Poeticum. 107

Μελίσσαις *apibus*, dat. plur. a nom. **μέλισσα**, ης, ἡ, *apis*, 120, 150

Μέμνησ' pro **μέμνησο** *recordare*, 2 imper. prael. pass. a verbo **μνάομαι**, *recordor*. 104

Μέχρι, *usque ad*. adu. cum genitиво. 217

Μήνη, ης, ἡ, *luna*, quasi a **μειῖν**, quod eius facies subinde minui solet. Hinc **Μήν**, *vōs* ὁ, *mensis*, **Νεομηνία**, ας, ἡ *novae Luna*, **Διχομηνία** ας ἡ *Plenilunium*. 68

Μῆνις, ιος, ἡ *ira permanens*, quasi a **μένω** *maneo*, vel a **μῆ**, et **ἡνία**, *fraenum*, ut sit quasi *ira effraenis*. 59

Μήπως *ne forte*. 164

Μητρυῖης *puercae*, gen. lon. a nom. **Μητρυία** ας, ἡ, *puerca*. 168

I

Μισαί-

INDEX I.

- Μιχίνεν *polluere*, infin.
 praef. a μιχίνω *polluo*,
 f. ανῶ, aor. 1 ἐμίη-
 να etc. Hinc ἀμίαν-
 τος 2, ὁ, ἡ *impollu-
 tus*. 2, 31, 166
- Μιγείης, η, *miscearis*,
miscetur 2 et 3 sing.
 aor. 2, opt. pass. a
 verbo μίγνυμι, *mi-
 sceo*, f. μίξω. 171,
 187
- Μιμήσαντο, *imitentur*
 3 plur. aor. 1 opt.
 med. a verbo μιμέο-
 μαί, *imitor*. 180
- Μίμνεσιν *manent*, 3
 plur. praef. ind. a
 verbo μίμνω *maneo*
 quod Poetis tantum
 vsitatum. 100
- Μίμῃ contr. pro μι-
 μέῃ, *imitare*, 2 im-
 per. praef. a verbo
 μιμέομαι, *imitor*. 73
- Μινύθης *minuas* 2 sing.
 praef. coni. a μινύθω,
minuo. 92
- Μίξιν *inistionem* acc.
 sing. a nom. μίξις,
 εως, ἡ, *mistio*, *con-
 cubitus*. 202
- Μισθὸν *mercedem*, acc.
 sing. a nom. μισθός,
 ὃ, ὁ *merces*, *prae-
 mium laborum*. 17
- Μόργαν *sortem*, acc. sing.
 a μῶργα *as*, ἡ, *sorti*.
 130
- Μοιχικὸς, ἡ, ὄν *adul-
 terinus*, μοιχικὰ λέ-
 κτρα *adulterini lecti*.
 167
- Μοχθήσαντι *laboranti*,
 dat. sing. part. aor. 1
 a verbo μοχθέω, *la-
 boro*. 17
- Μοχθῶν *laborum*, gen.
 plur. a nom. μοχθός,
 ὃ, ὁ, *labor*. 143
- Μυθολογεύειν *loqui*, in-
 fin. praef. a μυθολο-
 γεύω, *loquor*. 64
- Μυριότητα *innumerabi-
 lia*, acc. plur. n. g.
 superl. a positiuo μύ-
 ριος, ια, ον, 163
- Μυρμηκες *formicae*,
 nom. plur. a sing.
 Μύρμηξ *hircos* ὁ 153
- Μυχάτες *abstrusos* acc.
 plur. a nom. μύχα-
 τος, quod est voca-
 bulum Poeticum et
 idem

idem est quod μύ-
χιος, *abstrusus*. 153
Μῶμος, 8, ὁ, *dedecus*,
probrum, *macula*, item
Momus, *Deus quidam*
reliquorum Deorum
irrisor.

N

Ναυηγῆς *naufragos*,
acc. plur. Ion. pro
Ναυαγῆς, a nomi-
nat. ναυαγὸς 8, ὁ,
naufragus et Ion. ναυ-
ηγὸς 8, ὁ. Sic ναυ-
αγεῖν Ion. pro ναυ-
αγεῖν, *naufragium*
facere et ναυηγῆν Ion.
pro ναυαγία, *as*, ἡ,
naufragium. 23

Νεῖκος, eos, τὸ, *rixa*,
contentio, *iurgium*.
186

Νεκύνων, *defunctorum*,
gen. plur. a sing. νέ-
κυσ, vos, ὁ *defun-*
ctus. 106

Νέμειν *tribuere*, infin.
prael. a νέμω *tribuo*,
f. νεμῶ, aor. I, ἐνε-
μα, pr. γενέμηκα etc.
7, 12, 130

Νεοττῆς *pullos* acc. plur.

Attic. a nom. sing.
νεοττὸς 8, ὁ, *pullus*.
81

Νεοτήσιος, 8, ὁ, ἡ *iu-*
uenilis. 201

Νεοτριβῆς ὁ, ἡ, καὶ τὸ
νεοτριβεῖς, *recens ex-*
tritus, ex νέως et
τριβω, *tero*. 156

Νέεθεν, per Aphaeresin
pro ἐνεεθεν, *infra*
adu. 69

Νῆα *nauem*, acc. Poet.
pro ναῦν, a nom.
ναῦς αὐς ἡ, *navis*.
124

Νηπιάχοις *infantibus*
dat. plur. a nom. sing.
νηπίαχος, 8, ὁ *in-*
fans. 140

Νικάω contr. pro vi-
κάειν, infin. prael. a
νικάω *supero*, *vinco* f.
νικήσω, aor. I ἐνίκη-
σα etc. *Penultima in*
hoc verbo producitur.
vid. Welleri Gramm.
p. 383. v. 76

Νώνυμος 8, ὁ, ἡ, *ob-*
scurus, *nomine ca-*
rens, ex νῆ et ὄνομα
aeol. pro ὄνομα. Est
ver-

I N D E X I.

verbum Poeticum
pro ἀνώνυμος, ἄ, ὁ,
ἡ, Deinde penulti-
ma producitur. vid.
Welleri Gram. p. 386
v. 164

Ξ

Ξενίζεσθαι hospitio excipe-
re, infin. prael. a
verbo ξενίζω hospi-
tio excipio. f. σω, aor.

1 ἐξένισα etc. 77

Ξίφος εὖς, τὸ, gladius,
ensis, 29

Ξυνὸς ἡ, ὃν Attice pro
κοινὸς, communis.
Hinc. Ξυνώω, coniun-
go et Ξυνωρίς, bigae,
compar.

Ο

Ὀδῆγε in viam duc,
2 sing. prael. imper.
a et ab ὀδηγέω, sum
dux itineris ex ὁδὸς
via, et ἄγω, duco. 22

Ὀικέτης servigen. sing. a
nom. οἰκέτης, ἄ, ὁ
servus, domesticus.
214

Ὀικτερον miserere, 2
sing. imper. aor. 1

ab οἰκτεῖρω misereor.
23

Ὀλβος, ἄ, ὁ felicitas, 25
Ὀληα, pereas, lon. pro
ὄλη 2 sing. aor. 2
coni. med. a verbo
ὀλλύω perdo, vide in-
ter Anom. in Welle-
ri Gramm. p. 293
v. 164

Ὀλοὸς ἡ, ὃν pernitio-
sus, 61

Ὀλοόφρονα pernitio-
sum, acc. sing. ab ὁ
λοόφρων, onos. Comp.
ex ὀλοὸς et φρεν.
v. 50

Ὀμήλικα coetaneum,
acc. sing. ab ὀμηλίζ-
ικος, ὁ quod ab ὀμός,
similis et ἡλικία, ae-
tas. 206

Ὀμιλος, ἄ, ὁ coetus, turba
Penultima est longa.
vid. Welleri. Gramm.
p. 382. v. 90

Ὀμόνοιαν concordiam
acc. sing. ab ὀμόνοια,
ας, ἡ. 70, 206

Ὀμόσσην iuraverit, 3 sing.
aor. 1 coni. aet. ab
ὀμνύω, f. ὀμόσω et
Poet.

- Poet. ὁμόσσω aor. 1
 ὤμοσα, in coni. ὁμό-
 σω et Poet. ὁμόσσω,
 ης, η v. 15
- *Ὀμότεχνος, 8, ὁ, ἡ qui
 eiusdem est artis ex
 ὁμός et τέχνη. 83
- *Ὀμότιμοι, qui sunt in
 pari honore, ex ὁμός
 et τιμή. 31
- *Ὀμόφρενα concordia
 acc. plur. n. g. ab
 ἐμόφρων, ονς, ὁ, ἡ.
 28
- *Ὀνειαρ, ατος, τὸ, uti-
 litas, emolumentum;
 55, 74
- *Ὀνήσει erit emolumen-
 to, 3 sing. fut. 1
 a verbo ὤνημι, iuuvo,
 profum. 116
- *Ὀπίσω, retro, post.
 adu. 99
- *Ὀπλον, 8, τὸ, arma.
 117
- *Ὀππὸτ' pro ὀππότε
 Poet. pro ὀπότε,
 quando. 154
- *Ὀρεξις, εος, ἡ, libido,
 appetitus, 59
- *Ὀρεξον porrige, 2 sing.
 I 3
- imper aor. 1 a ver-
 bo ὀρέγω, porrigo.
 26
- *Ὀρνιθας aves acc. plur.
 a nom. ὄρνις θες, ὁ,
 ἡ, avis. 88
- *Ὀρεσθης prouoces, 2 sing.
 aor. 1 coni. a ver-
 bo ὄρω excito, con-
 cito. 96
- ἔδω liminis, gen. sing.
 ab ἔδως, ἔ, ὁ, limen.
 217
- *Ὀφέλλει auget, 3 sing.
 praef. ind. ab ὀφέλ-
 λω augeo, adiuuo.
 61, 62, 152
- *Ὀφθῆναι conspici, infin.
 aor. 1 pass. a verbo
 ὀπτομαι, video. 204
- *Ὀψει videbis, Attice
 pro ὀψη 2 sing. fut.
 1 med. eiusdem ver-
 bi.
- Π
- Πάθη passiones, nom.
 plur. a πάθος -εος,
 τὸ πάθος, affectus.
 25, 54
- Παιδογόνος, 8, ὁ li-
 bero-

INDEX I.

- berorum procreator.*
 175
 Παιδὲς *pueri* gen. sing.
 α παῖς. 201
 Πάλι ob metrum pro
 πάλιν, *rursus*, adu.
 81
 Παλλᾶκλοισι *pelliceis* da-
 tiv. plur. Ion. α παλ-
 λάκιος, 8, ὁ, ἡ, 171
 Παναγέεις *feroces* acc.
 plur. α πανάγειος, 8,
 ὁ, ἡ, *ferox*. 191
 Παραβῆς *transilias* 2
 sing. aor. 2 coni. α
 verbo παραβάινω
transgredior. 178
 Παραθήκη *ης, ἡ, de-*
positum. 128
 Παράσχε *exhibe* 2 sing.
 imper. aor. 2 med.
 α παρέχω, *exhibeo*.
 21, 27
 Παρεῖσι *praesentibus*
 dat. plur. part. praef.
 pro παρεῖσι, lon. α
 verbo πάρεμι *ad-*
sum. 4
 Παρέχε *praebe*, 2 sing.
 imper. pass. α πα-
 ρέχω, *exhibeo*, 210
 Παρθενίην *virginitatem*,
 acc. sing. lon. α παρ-
 θενία *ας*, et lon.
 παρθενίη, *ης, ἡ, vir-*
ginitas. 11
 Παραχσιμένοισι *praete-*
ritis, dat. plur. part.
 praef. lon. α verbo
 παροίσχομαι, *praeter-*
eo. 50
 Πέδον 8, τὸ, *solum, ter-*
ra. 37
 Πειθῶ, ὅος, ἡ *Suada,*
persuadendius. 74
 Πειρώμεθα *experimur*,
 1 plur. praef. ind.
 med. α verbo πει-
 ράομαι, *experior*. 36
 Πελοῖγεσσιν, *maribus*,
 datiu. plur. lon. α
 πέλαγος, τὸ *mare*, 70
 Πένης, *ητος, ητι, ητα,*
ὁ, pauper, qui vi-
ctum labore quaerit,
 17, 79
 Πενητεύσι *pauperibus*
 dat. plur. part. praef.
 α verbo πενητέω,
pauper sum. 26
 Πενίην *paupertatem*, acc.
 sing. lon. α πενία, *ας*,
 ἡ et lon. πενίη, *ης*,
 ἡ, *paupertas*. 8, 36
 Πε-

I N D E X I.

- Πέρας, ατος. τὸ, *finis, terminus.* 75
- Πέσῃ *cadat*, 3 sing. aor. 2, coni. a verbo πίπτω *cado*, quod est anom. vid. *Welleri Gramm. p. 295. v. 133*
- Πεσόντι *lapso*, dat. sing. part. aor. 2 eiusdem verbi. 24
- Πετροφύης, έος, ό, ή *Saxis adhaerens.* 45
- Πῆμα, ατος, ατι, τό *damnum exitium*, 41, 114, 194
- Πιῖν *bibere* infin. aor. 2 a verbo πίνω *bibo*. 64
- Πικρός, ός, έν, *amarus*, α, um. 79
- Πλαζόμενον *errantem*, acc. sing. part. prael. pass. a verbo αἰτιω *πλάζω, errare facio.* 934
- Πλέξης *nectas* 2 sing. aor. 1 coni. a πλέκω *plico*, *necto.* 199
- Πλεονάζον, *abundans* part. prael. n. g. a πλεονάζω, *abundo.* 55
- Πλεόνεσσι, *pluribus*, dativ. plur. lon. a πλέων, pro πλείων compar. a πέλως, *multus.* 76
- Πλήθουσιν, *impleunt*, 3 sing. prael. ind. a verbo πλήθω, *impleo.* 155
- πλήξας, *percutiens*, part. aor. 1, a verbo πλήσσω, *percutio.* 53
- Πληρώσας *implens*, part. aor. 1, a verbo πληρόω, *impleo*, 21
- Πλοκαμίδος gen. sing. a πλοκαμῖς, *ίδος, ή, crines plexi.* 198
- Πλόος, ές, έ, *navigatio*, 23
- Πλατῆν *ditescere*, infin. prael. a πλατέω, *diues sum.* 3
- Πλώειν *navigare*, inf. prael. a verbo πλώω *Poet. pro πλέω.* 149
- Ποθεινός, ή, όν, *desiderabilis. e.* 41
- Πόλις *urbes*, acc. plur. a πόλις, *εως, ή urbs.* 124
- Πολιήταις *civibus*, dat. plur.

INDEX I.

- plur. α πολίτης, Poet. pro πολίτης, 8, ὁ ciuis. 35, 63
 Πολιοκροτάφος *senes* acc. plur. α nom. πολιοκροτάφος, 8, ὁ, *cana habens tempora.* 207
 Πολλάκι Poet. pro πολλάκις *saepe*, adu. 53, 112, 127
 Πολυκλείσοις *bene clausis*, dat. plur. α πολυκλείσος, 8, ὁ, *bene clausus.* v. 203
 Πολύμοχθος ὁ, ἡ καὶ τὸ πολόμοχθον, *laboriosus*, α, um. 159
 Πολύσθλος 8, ὁ, ἡ, *perbeatus, terque quaterque felix.* 49
 Πολυπλάγκτος *multiuagi*, gen. sing. α nom. πολυπλάγκτος, 8, ὁ. 36
 Πολύπας, οδος, ὁ, *Polyurus.* 45
 Πόνος, 8, ὁ *labor.* 152
 Πονέοντας, *tractantes*, Dor. pro πονᾶντας, acc. plur. part. praeſ. α verbo πονέω, *laboro.* 61
 Πόσις, ιος, ὁ, *maritus.* 186
 Πόταμοι, *flumina*, nom. plur. α πόταμος, 8, ὁ *flumen.* 70
 Ποτὶ ad, Dorice pro περὶ, α πρὸς, 158
 Πρέσβυν, *senem*, acc. sing. α πρέσβυς, υος, ὁ. *Senex*, 209
 Πρεσβύτατοι. *Seniores*, nom. plur. m. g. superl. α πρεσβύτατος, α profit. πρέσβυς, *senex*, compar. πρεσβύτερος, 197
 Προαγωγέυσης, *prostituas*, 2 sing. aor. I. coni. α verbo προαγωγέω, *prostituto.* 106
 Προλελειπότες, *relictī*, nom. plur. part. praeſ. med. α προλείπω, *relinquo.* 153
 Προπετής, έος, ὁ, ἡ, *praeceps*, pronus, v. 52
 Προσιόντος *accedentis*, gen. sing. part. aor. 2, act. α verbo πρόσ-ειμι, *accedo.* 141
 Πυρρῖο tritici, gen. sing. lon.

I N D E X I.

lon. a nom. πυρὸς ὄ, ὄ, *tritricum*. Penultima producitur. vid. *Welleri Gramm.* p. 386. v. 156

P

Ράπτειν *nectere* infin. praef. a verbo ῥάπτω, *necto*. 2

Ρεύσης *diffusas*, 2 sing. aor. 1, coni. a verbo ῥέω, *fluo*. 181

Ρίψης *proiicias*, 2 sing. aor. 1 coni. a verbo ῥίπτω, *proiicio*. 8, 173

Σ

Σέο et σέο lon. pro σῶ, a σὺ tu. 6, 21, 31

Σειμνός, ἡ, ὄν, *honestus*, a, um, 62

Σεσοφισμένος, *peritus*, part perf. pass. a σοφίζω, *reddo sapientem*. 123

Σιδήρεα, *ferri*, gen. sing. a σίδηρος, ὁ, ὁ *ferum*. 117

Σίμβλων *alvearis*, gen. plur. a σίμβλον, ὁ, τὸ vel σίμβλος, ὁ, ὁ *alveare*. 162

Σκάπτειτο *fodiat*, 3 sing. praef. opt. pass. a verbo σκάπτω, *fodio*. 147

Σκυβάλισμα ατος, τὸ, *reiectamentum*, vel quod canibus obiciuntur, quasi κυσὶ βάλισμα, a κύων et βάλλω. 145

Σκυλάκων, *catulorum* gen. plur. a nom. sing. σκύλαξ, ακος, ὁ *catulus*. 191

Σμήνεσι *examine*, dat. plur. a σμῆνος, εος, τὸ, *examen arum*. 163

Σοφία, et lon. σοφίη, ης, ἡ, *sapientia*, 48, 83, 122

Σπείρειν *serere* infin. praef. a σπείρω, *sero*. 142

Σπέρματα *semina*, acc. plur. a σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*. 16

Σταθμὸν *lancem* acc. sing. a nom. σταθμός, ὁ, ὁ *lanx*. 13

Σέργε *ama* 2 sing. imper. praef. a verbo σέργω, *amo*. 184

INDEX I.

Στίγμα αἶτος, τὸ *stigma*, *signum* alicui *inustum*. 212

Στυγέει *odit*, 3 sing. *præf.* α *συγέω*, *odi*. 15

Συγγένεσιν, *cognatis*, *dat. plur.* α *συγγενῆς*, *έος*, *ό*, *ή*. *ν hoc loco ob metrum est adiectum*. 206

Συμπαρόντες, *qui cum iis sunt*, *nom. plur. præf. partic.* *Poet.* *pro συμπαρόντες*, α *verbo συμπαίρειμι*, *una adsum*. 127

Συναίμοις, *consanguineis*, *dar. plur.* α *σύναιμος*, 8, *ό consanguineus*. 43

Συνέγειρον *alleua* 2 sing. *imper. aor. I* α *verbo συνεγείρω*, *simul excito*. 133

Συνεύαδον, *complacuerunt*, 3 plur. *imperf. vel. aor. 2 aeolice*, *sive etiam per Pleonasmum* *pro εύαδον* *et hoc pro ήδον*, *abάδω*, *placeo*. 179

Συνθνήσκουσι *commoruntur*, 3 plur. *præf.*

ind. act. a verbo συνθνήσκω, *commorior*. 127

Σώσον *serua* 2 sing. *imper. aor. I* α *verbo σώζω*, *seruo*. 24

Σωφροσύνην, *temperantiam acc. sing. a nom. σωφροσύνη*, *ης*, *ή temperantia*. 72

T

Τακτὰ *statutum acc. plur. n. g. a nom. τακτός*, *ή*, *όν*, *statutus*, α, *um*, *v. 211*.

Τάυρας, *tauros*, *acc. plur. a nom. ταύρος*, 8, *ό taurus*. 91

Ταχέως *statim*, *adu.* 77

Ταχυτήτ' *pro ταχυτήτα celeritatem*, *acc. sing. a nom. ταχυτής*, *ήτος*, *ή*, *celeritas*. 119

Τέκε *gigne* 2 sing. *imper. aor. 2* α *verbo τίκτω*, *pario*. 165, 167

Τεκῆσα *pariens*, *part. aor. 2 f. g. a Τίκτω*, *pario*. 173

Τελέθουσι *sunt*, 3 plur. *præf. ind. act. a τελέθω*

INDEX I.

- λέθω *sum.* 67, 99,
159
- Τέλος *finis, item ve-*
ctigal impensae 47
- Τέμνειν *secare* infin.
prael. a τέμνω *seco,*
fut. τεμῶ, perf. τέτ-
μηκα, aor. 2 ἔτα-
μον etc. 175
- Τέρμ' pro τέρμα, ατος,
τὸ, *finis, terminus.*
131
- Τετυγμένον *fabricatum,*
part. praet. pass. a ver-
bo τεύχω, *fabricor.*
51, 58, 139
- Τεύχε 2 sing. imper.
prael. a τεύχω, *fa-*
bricor, 93
- Τοκέεσσι *parentibus,*
dat. plur. Ion. et Poet.
a τοκεὺς ἑός, ὁ *pa-*
rens, 205
- Τόλμα, ης ἢ *audacia,*
fiducia 61
- Τομώτερον *penetran-*
tius, compar. n. g. a
τομὸς, ἢ, ἐν acutus,
scindens. 117, 145
- Τραπεζοκόρος, *mensi-*
petas, acc. plur. a
τραπεζόκορος 8, ὁ,
mensipeta. 86
- Τρέφειν *alere* infin.
prael. a verbo τρέφω,
alo. 198
- Τρυφή ἤς, ἢ, *luxus, de-*
liciae, 56, 115
- Τρύχῃ *macera* 2 sing.
imper. prael. med. a
verbo αἰτ. τρύχω,
macero, affligo. 50
- Τυφλός, ὃ, ὁ, *coecus.*
22
- Τυχέειν *adipisci* infin.
aor. 2 αἰτ. Poet. pro
τυχεῖν, a verbo τυγ-
χάνω, *adipiscor.* 135
- Υ
- Ὑβριζε *contumelia affi-*
ce, 2 sing. imper.
prael. ab ὕβριζω, *con-*
tumelia afficio, fut.
ἴσω, aor. I. ὕβρισα,
pr. ὕβρικα etc. 177
- Ὑβριν *contumeliam, acc.*
sing. sing. a ὕβρις,
ios, ἢ contumelia. 57
- Ὑδωρ ατος, τὸ, *aqua*
91
- Ὑπαλύξης *effugias* 2
sing. aor. I, coni. a
verbo ὑπαλύσκω vel
ὑπα-

I N D E X I.

- ὑπαλύζω *effugio.* 134
- ὑπάρχεις *es* 2 sing. prael. ind. ab ὑπάρχω, *sum.* 104
- ὑπερβασία *as*, et lon. ὑπερβασίη, *ης, ἡ, transgressio. Est verbum poeticum.* 33, 65
- ὑπερβῆς *transcas*, 2 sing. aor. 2 coni. a verbo ὑπερβαίνω, *transco*, in partic. prael. ὑπερβαίνων, *στα, ον.* 32, 59
- ὑπεροπλος, *8, ὁ insolens, audax,* 54
- ὑπερχόμενος *superueniens*, part. prael. pass. ab ὑπέρχομαι, *superuenio, subrepro.* 58
- ὑποεργές, *ἡ, ὄν, malus, prauus,* 60
- ὑψαυχῆι, *inflat*, 3 sing. prael. ind. a verbo ὑψαυχέω, *inflo.* 57
- ὑψιτένοντας *robustos*, acc. plur. ab ὑψιτένων, *οντος, ὁ, qui alta ceruice est, robustus.* 121
- ὑψώμασι *altitudinibus*, dat. plur. ab ὑψωμα, *ατος, τὸ altitudo.*
- Φ
- Φαγέειν lon. pro φαγεῖν *edere*, infin. aor. 2, act. a verbo φάγω *edo.* 64
- Φαγέεις *edas* lon. pro φάγεις 2 sing. aor. 2, opt. eiusdem verbi. 146
- Φάος, *eos, τὸ lux.* 98
- Φείδω *parce* 2 sing. imper. prael. a φείδομαι, *parco*, quod verbum construitur cum Genitiuo. 104, 131
- Φερνῆς *dotis*, genit. sing. a φερνή, *ῆς, ἡ, dos, quam uxor affert.* 189
- Φεύγειν *fugere*, infin. prael. a φεύγω, *fugio.* 10, 141
- Φθείρη *corrumpat*, 3 sing. prael. coni. a φθείρω, *corrumpo.* 172
- Φθιμένων, *mortuorum*, gen. plur. a φθιμέvos, quod vel pro ἐφθι-

INDEX I.

- ἐφθιμένος, præet. part. lon. detracto augmento, et mutato accentu, vel per syncopen pro φθιόμενος, prael. part. pass. a φθίσομαι, corrumptor. 95
- Φθιμένοισι, mortuis, dat. plur. lon. pro φθιμένους a φθιμένος quod parem rationem cum præcedenti verbo habet.
- Φθονέης inuideas, 2 sing. prael. coni. a φθονέω, inuideo, quod verbum construitur cum genitiuo. 66, 68
- Φιλότητα, amicitiam, acc. sing. a Φιλότης, ητος, ἡ amicitia, amor, 206
- Φόνον, caedem, acc. sing. a Φόνος, & ὁ caedes, 29, 53
- Φορέοντα ferentem, acc. sing. part. prael. verbi Φορέω. 57
- Φρεσιν mente, dat. plur. a Φρεν, ενός, ἡ, mens. 18
- Φρονέη sapiat 3 sing. prael. coni. a Φρονέω intelligo, sapio. 185
- Φρερεῖν custodire, infin. prael. a Φρερέω, custodio. 201
- Φῦλον, & τὸ idem quod φυλῇ, ἧς, ἡ genus, tribus. 159
- Φωρεῶν furum gen. plur. a Φῶρ ωρός, ὁ fur. 128

X

- Χαίτην caesariem, acc. sing. a χαίτη, ης, ἡ caesaries, coma. 198
- Χαλέπαινε succense 2 sing. imper. a χαλεπαίνω, difficilis sum, succenseo. 195
- Χαλέπτων conuellens, part. prael. a χαλέπτω, conuello, euerto. 40
- Χαλίνε fraena 2 sing. imper. prael. act. a verbo χαλινώω, freno. 52
- Χάριμν gaudio, dat. sing. a χάρις, ης, ἡ gaudium. 111

Χεῖμα

INDEX I.

Χεῖμα ατος, τὸ, *hiems*.

158

Χηραμός, ὅ, ὁ *cauer-*
na, *latibulum*. 161

Χλιδάη nom. plur. a χλι-
δῆ, ἥς, ἡ, *luxur*. 200

Χόλος, ὅ, ὁ, *ira*.

Χρηζόντι *egenti* dat. sing.
part. praes. a verbo
χρηζω pro χρηρίζω
indigeo, cum gen. 21

Χρησις, εὖς, ἡ *usus*, Th.
χράω vel χράομαι,
utor.

Χρήσης, ὅ, ὁ *foenerator*,
ab eodem verbo. 79

Χρυσός, ὅ, ὁ *aurum*. 49

Χωρεῖ capit, 3 sing. praes.
ind. a verbo χωρέω,
eo, *profiscor*, *ca-*
pio etc. 84

Χώρα, ἥς, ἡ Ion. pro
χωρεα, ἡ, *terra*, *re-*
gio, item *villa* et *prae-*
dium. ita χωρεα op-
ponitur τῇ πόλει
apud *Polybium*. conf.
Raphelii. Not. *Polyb.*
p. 251. v. 37

Χῶρος, ὅ, ὁ *locus*, *sedes*.

Ψ

Ψάυε, attinge 2 sing.

imper. praes. a ψάυω,
attingo, *tergo*, 168

Ψεύδεα, *mendacia*, acc.
plur. a nom. sing.
Ψεύδος, εὖς, τὸ, *men-*
dacium. 5

Ψευδῆ *mendacem*, acc.
sing. a ψευδῆς, εὖς, ὁ,
ἡ, *mendax*, 10

Ψεύδορκος, ὅ, ὁ, *sal-*
sum iuramentum, 15

Ψυχάη, *animae* nom.
plur. a ψυχῇ, ἥς, ἡ,
anima. Penultima est
longa, vid. *Welleri*
Gramm. p. 386. v.
100, 110, 215

Ω

Ωγυγίης *antiquae*, gen.
sing. f. g. ab ὠγύ-
γιος, ἡ, ὁ, *anti-*
quus, *vetustus*. Dici-
tur ab *Ogyge*, *anti-*
quissimo Thebano-
rum rege.

Ωρην, acc. sing. Ion.
ab ὥρεα, ἥς, ἡ, *tem-*
pus, *hora*, *tempus*
aetatis florentis, *flos*
aetatis et vigor. 201



INDEX

INDEX II.

A V C T O R V M

IN HOC LIBELLO ALLEGATORVM.

A

A leander (Hieronymus) 16

Almeloveen (Theodor Ianson ab) 25

Amerbachius (Vitus) 19

Aristophanes, 78, 102

Aristoteles 64

Athenaeus, 64, 97

B

Barberinus (Franc.) 20,

21

Baronius (Caesar) 87

Basnagius (Henr.) 106

Bayfius (Joh. Anton.) 26

Bidermannus (Johann.

Gottl.) 28

Boernerus (Christian.

Frid.) 14, 17

Bonick (Henr.) 32

Bos (Lambertus) 68

Buddaeus (Guil.) 80

Burmannus (Petr.) 48

C

Callimachus 82

Camerarius (Ioach.) 21

Catullus, 95

Chevillier (Andr.) 16

Chrysostomus (Dio) 65

Clemens Alexandrinus

65

Commelinus (Hierony-

mus) 28

Crispinus (Ioh.) 24

E

Elsnerus (Jacob) 80

Euripides 84

F

Fabricius (Joh. Alb.) 13

Frobenius (Joh.) 18

H

Hirschius (Carl Chri-

stian) 18

Hodius (Humphredus)

14

Hyde (Thomas) 18

I

Ittigius (Thomas) 88

Iuuenalis, 98, 104

K

Krebsius (Ioh. Tobias) 68

L

Lascaris (Constant.) 13

Lectius (Jacob) 29

Leuschner (Joh. Chri-

stian) 70

Lucianus, 66, 92, 95

Mai-

INDEX II.

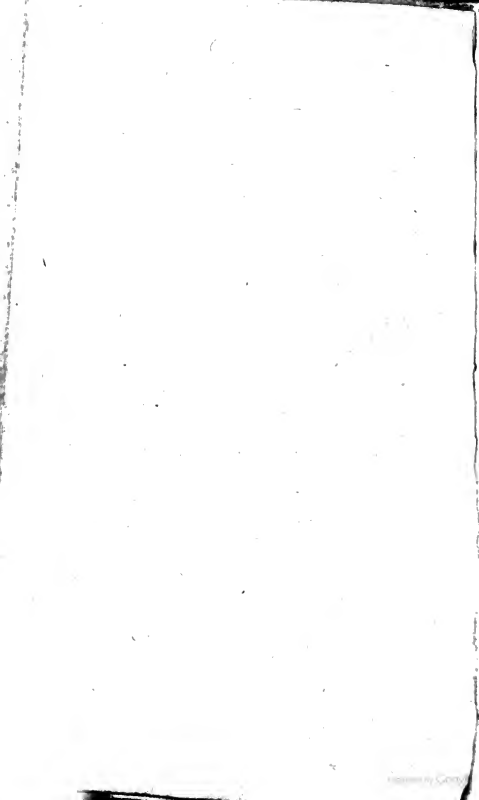
M		Schroeder (Joh. Joach.)	
Maittaire (Mich.)	13,	32	
25 seq.		Seberus (Wolfg.)	29
Martialis	83, 93	Serpilius (Georg.)	88
Mascovius (Joh. Jacob)		Sophocles	69
Mongitorius (Anto-		Stephanus (Henr.)	25
nus)	14	Strabo	69
Morellus (Guil.)	22	Struuius (Burch. Gotth.)	
Müller (Aug. Frid.)	91	25	
N		Suetonius	79
Neander (Mich.)	23	Suicerus (Casp.)	78
O		Sylburgius (Frid.)	27
Operinus (Joh.)	21	T	
Ouidius	93	Taubmannus (Frid.)	69
P		Tiara (Petreius)	27
Patufa (Joh.)	32	Tissardus (Franc.)	16
Plantinus (Christoph.)		Turnebus (Adrianus)	
26		22	
Plato	64	V	
Plutarchus	64, 65	Victorius (Peter)	41
Polybius	69	Vinerus (Elias)	24
R		Vogtius (Joh.)	88
Ragufa (Hieronymus)		Vorstius (Joh.)	31
14		W	
Reitzius (Joh. Frid.)	80	Wilischius (Christian	
Reyna (Placidus)	14	Frid.)	18
Reynaudus (Theoph.)		Winckler (Joh. Henr.)	
87		91	
S		X	
Saxius (Joseph. Anton.)		Xylander (Guil.)	65
14, 15			

L I P S I A E

T Y P I S S T O P F E L I A N I S .

VA1
1553087

828



///
9
39



В
УТ